Léon Degrelle

Μεταπολεμικά κείμενα ενός Βέλγου πολεμιστή

Η επιστολή στον Πάπα (1979),
στον Βασιλιά του Βελγίου (1991)
και
το κάλεσμα στην
Ευρωπαϊκή Νεολαία (1992)

Léon Degrelle

Μεταπολεμικά κείμενα ενός Βέλγου πολεμιστή

Η επιστολή στον Πάπα (1979),

στον Βασιλιά του Βελγίου (1991)

και

το κάλεσμα στην Ευρωπαϊκή Νεολαία (1992)

2025

Μέρος 1ο

Η επιστολή στον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β΄

-

Lettre au Pape

(1979)

Στην εξορία, 20 Μάϊου 1979

Προς την Αυτού Αγιότητα

τον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β’

Πόλη του Βατικανού

Άγιε Πατέρα,

Είμαι ο Léon Degrelle, επικεφαλής του ρεξιστικού κόμματος πριν από τον Β’ Παγκόσμιο πόλεμο και κατά τη διάρκεια αυτού ήμουν Διοικητής των Βέλγων εθελοντών του Ανατολικού Μετώπου, οι οποίοι πολέμησαν στις τάξεις της 28ης Μεραρχίας Wallonien των Waffen SS. Σίγουρα, αυτό δεν είναι μια σύσταση για τα μάτια του κόσμου. Είμαι Καθολικός και πιστεύω όπως και εσείς, άρα έχω το δικαίωμα να σας γράφω ως εν Χριστώ αδελφός.
Πρόκειται για το εξής ζήτημα: ο Τύπος ανακοίνωσε ότι, στο επόμενο ταξίδι σας στην Πολωνία από τις 2 – 12 Ιουνίου του 1979 θα τελέσετε τη Θεία Λειτουργία με όλους τους Πολωνούς επισκόπους στο πρώην στρατόπεδο συγκέντρωσης του Auschwitz. Σας λέω ευθέως ότι, το βρίσκω πολύ εποικοδομητικό να προσευχόμαστε για τους νεκρούς, όποιοι και αν είναι αυτοί και όπου και αν βρίσκονται, ακόμα και μπροστά σε ολοκαίνουργια κρεματόρια από πυρίμαχα τούβλα.
Παρόλα αυτά, έχω κάποιες ανησυχίες.
Είστε Πολωνός. Έχετε σε μεγάλο βαθμό το αίσθημα του ανήκειν και είναι ανθρώπινο για την ιδιότητά σας ως Ποντίφικας. Αν σας εντυπωσίαζαν πολύ οι παλιές μνησικακίες ενός πατριώτη, ο οποίος συμμετείχε ενεργά σε μια μεγάλη πολεμική σύγκρουση, θα μπορούσατε να μπείτε στον πειρασμό να συμμετάσχετε ως Πάπας σε εγκόσμιες αντιπαραθέσεις, που δεν έχουν διευκρινιστεί ακόμα επαρκώς από την Ιστορία. Ποιοι ακριβώς ήταν οι υπεύθυνοι για το ξέσπασμα του Β’ Παγκοσμίου πολέμου; Ποιος ήταν ο ρόλος που είχαν συγκεκριμένοι προβοκάτορες;

Ο υπουργός σας, ο συνταγματάρχης Beck που όλος ο κόσμος ξέρει ότι ήταν μια αμφιλεγόμενη προσωπικότητα, είχε ενεργήσει με την πρέπουσα σύνεση το 1939; Δεν απέρριψε με υπεροψία κάποιες πιθανότητες για να υπάρξει συμφωνία;
Και μετά; Ήταν ο πόλεμος έτσι όπως τον περιγράφουν; Ποια ήταν τα λάθη, αλλά και τα εγκλήματα της κάθε πλευράς; Έκριναν αντικειμενικά τις προθέσεις των δύο πλευρών; Δεν διαστρέβλωσαν τις καταστάσεις επιπόλαια και κακόπιστα, επειδή ήταν προπαγανδιστική απαίτηση να εκφυλιστεί το δόγμα του αντιπάλου, δανείζοντάς του σχέδια και εγκρίνοντας πράξεις των οποίων η υλοποίηση αμφισβητείται;

Παρόλο που η Εκκλησία είναι πολύ καλύτερα ενημερωμένη από όλους, μετά από 2000 χρόνια περίσκεψης απέφευγε πάντα τη λήψη βιαστικών αποφάσεων και ποτέ δεν είχε σκοπό να κρίνει, παρά μόνο όταν είχε στοιχεία και με σύνεση. Με την πάροδο του χρόνου διαχωρίστηκε η ήρα από το στάρι, καθώς και η οργή τα πάθη. Πιο συγκεκριμένα, η Εκκλησία κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου διατήρησε μια ακραία αυτοσυγκράτηση. Απέφυγε εντέχνως να διαδώσει τις τρελές φήμες που κυκλοφορούσαν εκείνη την εποχή. Άγιε Πατέρα, θα πάτε απλώς για να προσευχηθείτε στο έδαφος της πατρίδας σας – στο Auschwitz συγκεκριμένα –, όπου επικρατούν κάποιες μεροληπτικές και ημιτελείς εικόνες του παρελθόντος;…
Φοβάμαι ότι οι προσευχές σας, αλλά και η παρουσία σας σε αυτό το μέρος, θα χάσουν αμέσως το πραγματικό νόημά τους και θα χρησιμεύσουν ως «παραβάν» στους αδίστακτους προπαγανδιστές, οι οποίοι θα ξαναρχίσουν, επισκιάζοντάς σας, τις καμπάνιες του μίσους που βασίζονται σε ψεύδη τα οποία δηλητηριάζουν την υπόθεση του Auschwitz εδώ και πάνω από το ¼ του αιώνα.
Ναι, σε ψεύδη.
Μετά το 1945, – με την εκμετάλλευση της συλλογικής ψύχωσης που υπήρχε, τα ανεξέλεγκτα κουτσομπολιά και τους πολυάριθμους εκτοπισμένους του Β' Παγκοσμίου πολέμου – ο θρύλος των μαζικών εξοντώσεων στο Auschwitz επικράτησε σε όλο τον κόσμο. Επαναλαμβάνονταν εκατοντάδες ψέματα στα βιβλία, με ολοένα και πιο επίμονη λύσσα. Τα επανεκδίδουν έγχρωμα σε αποκαλυπτικές ταινίες και φραγγελώνουν οτιδήποτε αληθινό και εύλογο, την κοινή λογική, ακόμα και τη στοιχειώδη αριθμητική και τα ίδια τα γεγονότα.

Άγιε Πατέρα, μου είπαν ότι κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου υπήρξατε μέλος της Αντίστασης όπου εγκυμονούσαν πολλοί φυσικοί κίνδυνοι ως προς τη συμμετοχή σε μια μάχη ενάντια στο Διεθνές Δίκαιο. Κάποιοι προσθέτουν ότι σας είχαν κλείσει στο Auschwitz, όπως και άλλους που καταφέρατε να φύγετε και τώρα είσαστε Πάπας, ένας Πάπας που προφανώς δεν αισθάνεται και πολύ τη μυρωδιά του αερίου zyklon B! Από τη στιγμή που η Αγιότητά σας είχε βρεθεί σε αυτόν το χώρο, θα πρέπει να ξέρετε ότι αυτές οι μαζικές δολοφονίες εκατομμυρίων ανθρώπων δεν έγιναν ποτέ. Ως αυτόπτης μάρτυρας, είδατε ποτέ σας έστω και μία από αυτές τις μαζικές σφαγές να αναμασιέται από δογματικούς προπαγανδιστές;…
Σίγουρα, οι συνθήκες στο Auschwitz ήταν υποφερτές, όπως και αλλού. Όλοι οι πόλεμοι είναι απάνθρωποι. Οι εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες και τα παιδιά που απανθρακώθηκαν με φρικτό τρόπο, κατόπιν εντολής των αρχηγών κρατών των Συμμάχων στη Δρέσδη, όπως και στο Αμβούργο, στη Hiroshima και στο Nagasaki «πλήρωσαν το τίμημα» σε σχέση με τους πολιτικούς εξόριστους ή τους αντιστασιακούς (25%), τους αντιρρησίες συνείδησης, καταδικάστηκαν οι σεξουαλικά διεστραμμένοι ή οι εγκληματίες του κοινού ποινικού Δικαίου (75%) και κάποιοι από αυτούς πέθαναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του 3ου Reich.

Η εξάντληση τους καταβρόχθιζε. Η ηθική κατάρρευση εξάλειψε τους αμυντικούς μηχανισμούς των λιγότερο σκληρόψυχων. Η σκληρότητα των απάνθρωπων φρουρών, Γερμανών και μη Γερμανών, των «kapos» και άλλων εκτοπισμένων που έγιναν οι δήμιοι των συντρόφων τους, ήταν άλλο ένα στοιχείο ασυδοσίας. Επιπλέον, υπήρξαν τρελές φήμες για το ένα στρατόπεδο ή το άλλο που αφορούσαν ανείπωτες εμπειρίες θανάτου, βασανιστήρια, τερατώδεις φαντασιώσεις και συγκεκριμένες δολοφονίες. Ωστόσο, το μαρτύριο για τους περισσότερους εξόριστους θα είχε τελειώσει με την επιστροφή της ειρήνης, αν δεν ερχόταν μέσα σε λίγες εβδομάδες η καταστροφή των εξοντωτικών επιδημιών με τους τεράστιους βομβαρδισμούς, που κατέστρεψαν σιδηροδρομικές γραμμές και δρόμους με αποτέλεσμα να υπάρξουν πολίτες που κατέληξαν πρόσφυγες, όπως στο Lübeck. Αυτοί οι βομβαρδισμοί κατέστρεψαν τις υποδομές ηλεκτρικής ενέργειας και υδροδότησης, μπλόκαραν την παροχή προμηθειών, επέβαλαν έναν λιμό και δυσκόλεψαν τη μεταφορά των εκτοπισμένων. Τα 2/3 των εκτοπισμένων που πέθαναν κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, ήταν θύματα του τύφου, της δυσεντερίας, της πείνας και της ατελείωτης αναμονής σε κατεστραμμένους δρόμους.

Τα επίσημα στοιχεία το επιβεβαιώνουν. Για παράδειγμα, στο Dachau σύμφωνα με τις έρευνες της ίδιας της Διεθνούς Επιτροπής, τον Ιανουάριου του 1944 πέθαναν 54 εκτοπισμένοι, τον Φεβρουάριο του 1944 πέθαναν 101 εκτοπισμένοι, τον Ιανουάριο του 1945 πέθαναν 2.888 και τον Φεβρουάριο του 1945 3.777! Από το σύνολο των 25.613 εκτοπισμένων που πέθαναν σε αυτό το στρατόπεδο που πέθαναν τα έτη 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 και 1945, οι 19.296 σκοτώθηκαν τους τελευταίους 7 μήνες λόγω εχθροπραξιών! Η τρομοκρατία της πολεμικής αεροπορίας των Συμμάχων δεν είχε πλέον καμία χρησιμότητα, διότι νίκη των Συμμάχων είχε παγιωθεί από τις αρχές του 1945. Δεν υπήρχε πλέον κανένας λόγος για να γίνουν τόσο μεγάλες καταστροφές.
Αν δεν υπήρχε αυτή η άγρια τρέλα των τυφλών βομβαρδισμών θα είχαν επιβιώσει πολλοί κρατούμενοι και δεν θα είχαν εκτεθεί τον Απρίλιο και το Μάιο του 1945 ως μακάβρια αντικείμενα μπροστά στις νεκροφόρες του Τύπου και του κινηματογράφου, που ανυπομονούσαν να βγάλουν φωτογραφίες και εντυπωσιακά πλάνα για να υπάρξει εγγυημένη εμπορική επιτυχία. Οπτικά ντοκουμέντα που φρόντισαν αμέσως να ρετουσάρουν, να υπερφορτώσουν, να παραποιήσουν, να νοθεύσουν και να ολοκληρώσουν τη φρίκη, δημιουργώντας ένα απύθμενο μίσος.
Αυτοί οι ανιχνευτές πληροφοριών θα μπορούσαν εξίσου εύκολα να βγάλουν αντίστοιχα πολλές φωτογραφίες πτωμάτων γυναικών και παιδιών από τη Γερμανία, αλλά 100 φορές περισσότερες φωτογραφίες αυτών των θυμάτων που πέθαναν από τα ίδια αίτια, δηλαδή από την πείνα, το κρύο ή εγκλωβίστηκαν στα παγωμένα φορτηγά και στους αντίστοιχους ματωμένους δρόμους. Όμως, αυτές οι φωτογραφίες, όπως και αυτές των κατεστραμμένων γερμανικών πόλεων με 600.000 νεκρούς αποφεύχθηκε εντέχνως να γίνουν γνωστές στο ευρύ κοινό!

Θα μπορούσαν να ενοχλήσουν και θα εμπόδιζαν τον κόσμο να μισεί λιγότερο… Η αλήθεια είναι ότι το 1945 ο τύφος, η δυσεντερία, η πείνα και οι χιλιάδες βομβαρδισμοί χτύπησαν αδιακρίτως ξένους εκτοπισμένους καθώς και πολίτες του $3^{ου}$ Reich, που εγκλωβίστηκαν από τις αηδίες του τέλους του κόσμου.
Για τα υπόλοιπα, Άγιε Πατέρα, σχετικά με την επίσημη πρόθεση διάπραξης γενοκτονίας, την οποία κανένα έγγραφο δεν μπόρεσε να αποδείξει εδώ και 30 χρόνια, για την ακρίβεια, όσον αφορά το υποτιθέμενο φούρνισμα εκατομμυρίων Εβραίων σε φανταστικούς θαλάμους αερίων με zyklon B στο Auschwitz, υπάρχουν ισχυρισμοί που αναπαράγονται συνεχώς εδώ και χρόνια και δεν αντέχουν σε καμία σοβαρή επιστημονική έρευνα.

Είναι τρελό να φανταζόμαστε ή ακόμα και να ισχυριζόμαστε ότι, σκοτώναμε με αέρια στο Auschwitz 24.000 άτομα την ημέρα ανά 3.000 σε μια αίθουσα 400 m^3 και ακόμα μικρότερη, με 700-800 άτομα σε χώρους 25 m^2 με ύψος 1.90 m, όπως διαβάζουμε στην έκθεση για το Belzec, όπου 25 m^2 αντιστοιχούν στη χωρητικότητα ενός υπνοδωματίου! Εσείς, Άγιε Πατέρα θα μπορούσατε να χωρέσετε στο υπνοδωμάτιό σας μαζί με άλλα 700 – 800 άτομα στον εν λόγω χώρο;
700 – 800 άτομα σε έναν χώρο 25 m^2 είναι 30 άτομα ανά τετραγωνικό μέτρο. Ένα τετραγωνικό μέτρο με ύψος 1.90 m, είναι η χωρητικότητα ενός τηλεφωνικού θαλάμου! Άγιε Πατέρα, βλέπετε να υπάρχουν 30 άνθρωποι στοιβαγμένοι σε έναν τηλεφωνικό θάλαμο στην πλατεία του Αγίου Πέτρου ή του Ιεροσπουδαστηρίου της Βαρσοβίας; Ή μήπως σε μια απλή ντουζιέρα;
Αλλά, αν είχε συμβεί αυτό το θαύμα με τα 30 άτομα που φυτεύονται σαν σπαράγγια σε ένα βάζο του τηλεφωνικού θαλάμου ή αυτό των 800 ατόμων να βρίσκονται συνωστισμένα στο υπνοδωμάτιό σας, θα ήταν απαραίτητο να γίνει ένα δεύτερο θαύμα διότι οι 3.000 άνθρωποι – αντιστοιχούν σε 2 συντάγματα! – που είναι τόσο φανταστικά στοιβαγμένοι στο υπνοδωμάτιο του Auschwitz ή οι 700 – 800 άνθρωποι που στοιβάχτηκαν στο Belzec με 30 άτομα ανά τετραγωνικό μέτρο, θα είχαν πεθάνει αμέσως από ασφυξία λόγω έλλειψης οξυγόνου! Δεν θα υπήρχε ανάγκη να χρησιμοποιηθούν αέρια! Ακόμα και πριν ολοκληρώσουν το στιγματισμό των τελευταίων αφίξεων, κλειδώνοντας τις πόρτες και διοχετεύοντας το αέριο στον θάλαμο – Μέσω ρωγμών; Μέσω τρυπών; Μέσω καμινάδων; Με τη μορφή ζεστού αέρα; Στον ατμό; Χύνοντάς το στο έδαφος; Άλλα λέει ο ένας και άλλα ο άλλος! – όλοι θα είχαν ήδη σταματήσει να αναπνέουν! Το zyklon B που επηρέαζε μόνο τα πτώματα, δεν θα είχε πλέον καμία χρησιμότητα!
Είναι γνωστό σε όσους ασχολούνται με τις επιστήμες ότι, το zyklon B ήταν ένα επικίνδυνο, εύφλεκτο και κολλητικό αέριο. Θα ήταν απαραίτητη, ακόμα και βασική υπόθεση η αναμονή 21 ωρών για την απομάκρυνση του πρώτου πτώματος από το συγκεκριμένο εκπληκτικό δωμάτιο.
Ύστερα, μόνο τότε θα μπορούσε κανείς να βγάλει – όπως διηγούνται με χιλιάδες πικάντικες λεπτομέρειες – όλα τα χρυσά δόντια και όλα τα σφραγισμένα δόντια

που ήταν οι υποτιθέμενες κρυψώνες διαμαντιών από κάθε παρτίδα 6.000 άκαμπτων σιαγόνων (3000 άτομα!), ανθρώπων που θανατώθηκαν, ή 48.000 σιαγόνες την ημέρα αν πιστέψουμε τα επίσημα νούμερα των 24.000 ατόμων που πέθαιναν κάθε μέρα από τα αέρια μόνο στο Aushwitz!

Άγιε Πατέρα, όσο Άγιος και να είσαστε, καλώς ή κακώς θα πρέπει μερικές φορές να υπομένετε τις οδηγίες του οδοντιάτρου! Σας κάνει εξαγωγή δοντιού; Δύο δοντιών; Είστε τοποθετημένος σε καλύτερη θέση από αυτή του χειριστή, ο οποίος διαθέτει σύγχρονους ανακλαστήρες που είναι στραμμένοι στα δόντια, εξελιγμένα εργαλεία και έναν ασθενή που ακούει τις οδηγίες του! Πόση ώρα διαρκεί η διαδικασία μιας εξαγωγής δοντιού; Ένα τέταρτο; Μισή ώρα; Σύμφωνα με τον μύθο, στο Auschwitz τα λερωμένα πτώματα κείτονταν στο έδαφος και έπρεπε να ανοίξουν με μεγάλη δυσκολία τα σαγόνια τους που είχαν σκληρύνει, χρησιμοποιώντας πρωτόγονα εργαλεία. Με 8 χειριστές συνολικά, που αυτός είναι ο επίσημος αριθμός, έπρεπε να εξετάσουν χωρίς φωτισμό όχι απλά την πάσχουσα επιφάνεια ενός δοντιού, αλλά να εξαγάγουν, να αδειάσουν και να ξεκοκαλίσουν και τις δύο γνάθους! Και όλα αυτά μέσα σε πολύ λιγότερο χρονικό διάστημα, σε σχέση με έναν άρτια εξοπλισμένο ειδικό;…
Σας παρακαλώ, Άγιε Πατέρα, πάρτε ένα μολύβι και σημειώστε το εξής: ένα τέταρτο της ώρας ανά γνάθο και με 8 σφοδρούς ψεύτες που ασχολούνται με την ανατομή και ελέγχουν 16 πτώματα την ώρα, 160 πτώματα σε μια μέρα μετά από 10 ώρες εργασίας χωρίς ανάπαυση! Ακόμα και αν ήταν σταχανοβίτες των οδοντοστοιχιών και διπλασίαζαν το ρυθμό των εξαγωγών, αυτό θα ήταν πρακτικά αδύνατο! Θα ανέβαζε τον αριθμό σε 320! Λοιπόν, Άγιε Πατέρα, 3.000 οδοντοστοιχίες Εβραίων μεμιάς; Και οι μέρες των 24.000 που πνίγηκαν από το zyklon B, που σημαίνει ότι πρέπει να αδειάσουν 48.000 σιαγόνες, δηλαδή πάνω από 760.000 δόντια που πρέπει να ελέγχονται καθημερινά! Απλώς, με το αφήγημα των 6.000.000 νεκρών Εβραίων – κάποιοι έχουν διπλασιάσει ή τριπλασιάσει το νούμερο που οι προπαγανδιστές αναπαράγουν συνεχώς στα αυτιά μας –, αυτοί οι ψεύτες θα ήταν σε πλήρη δραστηριότητα για πολλά χρόνια μετά τον πόλεμο! Αυτές τις εξαγωγές και μόνο, η εν λόγω ομάδα θα μπορούσε να τις διευθετήσει μέσα σε 1.875 μέρες 10ωρης ακατάπαυστης εργασίας!
Όμως αυτές οι εξαγωγές ήταν μια τυπική διαδικασία. Έπρεπε επίσης να ξυριστούν τα μαλλιά εκατομμυρίων κεφαλιών. Μετά, πριν βάλουν τα πτώματα στον φούρνο – σύμφωνα με της ιστορίες που λέγονται ex cathedra από όλους τους ιστορικούς για το Auschwitz –, γινόταν εξέταση όλων των πρωκτών και των μητρών, ώστε να βρουν στον πυθμένα αυτών τα διαμάντια και τα κοσμήματα, που θα μπορούσαν να είναι εκεί κρυμμένα! Μπορείτε να το φανταστείτε αυτό, Άγιε Πατέρα; 6 εκατομμύρια πρωκτοί και 3 ή 4 εκατομμύρια μήτρες που πρέπει να εξεταστούν εξονυχιστικά, ενώ μας έλεγαν ότι μετά τις μαζικές εκτελέσεις από τα αέρια, τα πτώματα έσταζαν περιττώματα, γυναικείο αίμα και αίμα με πύον. Σε αυτά τα λερωμένα όργανα, τα δάχτυλα και τα χέρια των χειριστών έπρεπε να ψάξουν για να βρουν τα κρυμμένα διαμάντια, ώστε να

τα εξαγάγουν και να τα καθαρίσουν, δηλαδή να κάνουν αυτή τη διαδικασία 24.000 φορές την ημέρα για τους πρωκτούς και 15.000 – 20.000 φορές την ημέρα για τις μήτρες. Αυτό είναι τρελό! Είναι τρελό! Όλη αυτή η υπόθεση είναι μια τρέλα! Και δεν μιλάμε για επιπλέον δραστηριότητες, δηλαδή για εργοστάσια παραγωγής λιπασμάτων και σαπουνιών όπως αναφέρει ο τρελός καθηγητής Poliakov!
Σύμφωνα με το Λεξικό Larousse, αυτές οι διαδικασίες με τα αέρια, τα κουρέματα, τις εξαγωγές των δοντιών και τον καθαρισμό των οργάνων έγιναν σε 6.000.000 Εβραίους ή σε 7.000.000 ή σε 15.000.000 κατά τα λεγόμενα του π.Riquet ή σε 20.000.000 – δηλαδή σε περισσότερους από τους Εβραίους όλου του κόσμου! –, που σημαίνει ότι αν θα έπρεπε να παραδεχτούμε τις επίσημες δηλώσεις των ειδικών της «Ιστορίας» του Auschwitz οι εν λόγω εργασίες θα διαρκούσαν για πάντα! Επιπλέον, Άγιε Πατέρα, θα μπορούσατε κατά τη διάρκεια του συλλείτουργου να κρατήσετε κλειστή τη μύτη σας κοντά στους θαλάμους αερίων και να ιδρώσετε από τη ζέστη των φούρνων του Auschwitz!
Αν είχαν πολλαπλασιάσει των αριθμό των πραγματικών πτωμάτων του Auschwitz επί 10 ή επί 20, η απάτη των θανάτων θα μπορούσε να είχε διατηρήσει μια άποψη αληθοφάνειας. Όμως, όταν μιλούν για τα 700 ή 800 άτομα ανά υπνοδωμάτιο που πέθαναν από τα αέρια, το μεγάλο ψέμα μπορεί να καταντήσει γελοίο. Ο κόσμος πρέπει να είναι αφάνταστα ανόητος, για να μπορούν να του διηγηθούν και να του δείξουν κινηματογραφικές εικόνες με απίστευτες φαμφάρες και να γίνουν όλες αυτές οι ανοησίες πιστευτές.

- *Πιστεύω όλα όσα λέγονται για αυτούς!* Λέει γενναία μια προσωπικότητα του Ολοκαυτώματος.

Υποδειγματική ομολογία!

Λοιπόν, Άγιε Πατέρα, ας φανταστούμε έστω για μια στιγμή ότι κατά τη διάρκεια του συλλείτουργου στο Auschwitz, όπου όλες οι καρδιές αισθάνονται την αγάπη του Θεού και των ανθρώπων και συμμετέχουν στην ανανέωση της Θυσίας, θα μπορούσε ένας ιερέας, ένας Πάπας την ώρα που θα υψώσει το δισκοπότηρο στον ουρανό να δώσει την εντύπωση ότι καλύπτει με το πάλλιόν του το ξέσπασμα ενός ανόητου μίσους και υπερβολικά ψέματα. Αυτή η πράξη είναι άκρως αντίθετη με τη συγκλονιστική διδασκαλία του Χριστού! Όχι! Σίγουρα όχι! Δεν είναι δυνατόν!

Το μήνυμά σας, 100 βήματα από τους ψευτο-θαλάμους αερίων του Auschwitz δεν θα είναι παρά αυτό της φιλανθρωπίας, της αδελφοσύνης και της αλήθειας. Χωρίς την αλήθεια, καταρρέει κάθε δόγμα. Θα πάτε στο Auschwitz για να υποβάλλετε τα σέβη σας σε έναν χώρο όπου κυριαρχούσε ο ανθρώπινος πόνος. Η συγκέντρωση των στοιχείων για τους υπεύθυνους και τα γεγονότα θα

υλοποιηθεί με την πάροδο του χρόνου, από μια ήρεμη Ιστορία και όχι από τις εκβιαστικές μαρτυρίες ή τα παραπλανητικά αφηγήματα των παραποιητών.
Ο Πάπας δεν ασχολείται με τσακωμούς.
Είναι κοντά στις ψυχές που έχουν υποφέρει και αναστήθηκαν πνευματικά μέσω των βασάνων που υπέστησαν, διότι αν δεν υπάρχει πόνος ή Γολγοθάς κανένας θάνατος δεν μπορεί να θεωρηθεί τιμητικός. Στα πεδία των μαχών του Β' Παγκοσμίου πολέμου, όπου τόσοι στρατιώτες σκοτώθηκαν μετά από πολλά δεινά, όπως επίσης και στα στρατόπεδα εργασίας όπου πολλοί άνθρωποι πέθαναν από συγκρούσεις που προκάλεσαν καταστροφές παντού. Όλα αυτά τα γεγονότα προκάλεσαν σωματικό και ηθικό πόνο, θυσίες και αγωνία σε ζωές που θα μπορούσαν να είχαν παραμείνει ασήμαντες, μεγαλειώδεις ανθοφορίες ψυχών. Αυτό συνέβη στο Auschwitz, όπως και στο Ανατολικό Μέτωπο με τους εκατομμύρια νέους Ευρωπαίους που πολέμησαν και σκοτώθηκαν από το 1941 έως το 1945 αντιμετωπίζοντας ηρωικά το κύμα του κομμουνισμού.
Είναι βέβαιο ότι, σε όλη την ανθρώπινη ιστορία έχουν διαπραχθεί θηριωδίες. Το Auschwitz δεν ήταν ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία περίπτωση. Το βλέπουμε ξεκάθαρα στη εποχή, όπου τόσες πολλές ανυπεράσπιστες γυναίκες και παιδιά σφάζονται και συνθλίβονται στους παλαιστινιακούς οικισμούς από την αεροπορία του Ισραήλ που εφαρμόζει το «Οφθαλμόν αντί οφθαλμού» εναντίον αθώων ανθρώπων, για τους οποίους πιθανότατα δεν θα γίνει ποτέ ούτε ένα συλλείτουργο… Οι ισχυροί έχουν κάνει κατάχρηση εξουσίας εκατοντάδες φορές. Οι λαοί έχασαν τα μυαλά τους. Όχι απλά ένας, αλλά όλοι οι λαοί. Δίπλα στις εκατομμύρια αγνές και ανιδιοτελείς καρδιές που αφιέρωσαν τη νεολαία τους σε ένα ιδανικό, όπως έκανε η Γερμανία. Η Γερμανία έχει το δικό της μερίδιο ευθύνης για απεχθή υποκείμενα που άσκησαν απαράδεκτη βία και είναι ένοχοι, αλλά ποια άλλη χώρα δεν είχε το δικό της μερίδιο ευθύνης;
Η Γαλλία της Γαλλικής Επανάστασης δεν ήταν η χώρα που εφηύρε τον Τρόμο, τη γκιλοτίνα και τους πνιγμούς του Λίγηρα; Ο Ναπολέων δεν ήταν αυτός που όχι απλά εκτόπισε, αλλά απέλασε με τη βία εκατοντάδες χιλιάδες αμάχους από τα κατεχόμενα εδάφη και τους έστειλε στο θάνατο για τη δόξα του; 51.000 άτομα μόνο στο Βέλγιο! Δηλαδή, περισσότεροι από τους Βέλγους που πέθαναν κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου πολέμου ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του 3ου Reich! Πιο κοντά σε εμάς, ένας De Gaulle δεν ήταν αυτός που την περίοδο 1941 – 1945 προΐστατο στη σφαγή δεκάδων χιλιάδων αντιπάλων που βαφτίστηκαν προδότες; Ακόμα πιο πρόσφατα, στην Ινδοκίνα και στην Αλγερία, η Γαλλία είχε μαζέψει εκατοντάδες χιλιάδες αντιστασιακούς, αντιφρονούντες, ομήρους, απλούς πολίτες και τους στοίβαξε σε εξαιρετικά σκληρά στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου δεν έλειπαν οι σαδιστές! Ένας Γάλλος στρατηγός επικρότησε τα βασανιστήρια δημοσίως.
Και η Μεγάλη Βρετανία; Με τους βομβαρδισμούς της σε ελεύθερες πόλεις όπως η Κοπεγχάγη; Οι εκτελέσεις των Σιπάι (Sepoy) που ήταν δεμένοι απέναντι στις κάννες των κανονιών, η συντριβή των Μπόερς (Boers), τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Transvaal όπου χιλιάδες γυναίκες και παιδιά χάθηκαν μέσα

στη δυστυχία; Και ο Churchill που εξαπέλυσε τους τρομοκρατικούς βομβαρδισμούς στον άμαχο πληθυσμό του Reich ψήνοντάς τους με φώσφορο στα υπόγεια, εξοντώνοντας μόνο μέσα σε μια νύχτα περίπου 2.000 γυναίκες και παιδιά στο τεράστιο κρεματόριο της Δρέσδης;
«Περίπου», διότι θα μπορούσε να γίνει μία πρόχειρη εκτίμηση σύμφωνα με τον υπολογισμό του βάρους που είχαν οι στάχτες!
Και οι ΗΠΑ; Δεν αυξήθηκε η δύναμή τους με την τρομερή σκλαβιά εκατομμυρίων Αφρικανών, που ήταν σημαδεμένοι με πυρωμένο σίδερο και με την εξόντωση των ερυθρόδερμων Ινδιάνων, οι οποίοι είναι οι πραγματικοί ιδιοκτήτες των σημερινών αμερικανικών εδαφών; Δεν ήταν αυτοί που το 1945 διένειμαν την ατομική βόμβα; Μόλις χτες, δεν συγκαταλέγονταν αδιαμφησβήτητοι δήμιοι στα αμερικανικά στρατεύματα που είχαν σταλεί στο Βιετνάμ;
Και δεν θα σταθούμε μόνο στα δεκάδες εκατομμύρια θύματα της τυραννίας της ΕΣΣΔ, ούτε στα σημερινά γκουλάγκ, για τα οποία φοβάμαι ότι κανένας δεν θα πει ούτε μια λέξη κατά την επίσκεψή σας στο Auschwitz, το οποίο έχει αδειάσει από τους ενοίκους του εδώ και δεκαετίες!
Κανένας δεν θα αρνηθεί ότι, η ζωή στο Auschwitz ήταν σκληρή και μερικές φορές απάνθρωπη. Όμως, στα στρατόπεδα των νικητών του 1945, οι σαδιστές και οι δήμιοι άκμασαν γρήγορα, με λιγότερες δικαιολογίες βεβαίως, αν παραδεχτούμε ότι ένας παγκόσμιος πόλεμος μπορεί να στεγάσει δικαιολογίες…

Άγιε Πατέρα, δεν θα ήθελα να χαλάσω τη χαρά που θα έχετε όταν επιστρέψετε την πατρίδα σας. Αλλά αλήθεια, η γενναία πατρίδα σας, της οποίας το ηθικό επιθυμούσατε να τονώσετε δοξάζοντας τον αξιοθαύμαστο προστάτη της, τον Άγιο Stanisław, δεν βίωσε και αυτή στιγμές εγκλημάτων και αχρειοτήτων; Την ώρα που θα πατήσετε το πόδι σας στο πολωνικό έδαφος του Auschwitz, που είναι μια ειδική υπενθύμιση της τελευταίας εβραϊκής τραγωδίας, είναι απρεπές, αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι, να θυμίσετε στους Εβραίους, για τους αμέτρητους Εβραίους που θανατώθηκαν παλιότερα σε όλη τη χώρα σας, με φρικτά πογκρόμ, βασανίστηκαν, σφαγιάστηκαν και κρεμάστηκαν ανά τους αιώνες από τους συμπατριώτες σας; Και αυτοί δεν ήταν πάντα άγγελοι, ενώ ήταν Καθολικοί!
Ακούω ακόμα τον Αποστολικό Νούντσιο των Βρυξελλών, τον μελλοντικό Καρδινάλιο Micara και πρώην Νούντσιο της Βαρσοβίας να μου διηγείται στο εξαιρετικό τραπέζι του πώς οι Πολωνοί χωρικοί σταύρωναν τους Εβραίους στις πόρτες των αχυρώνων τους.

- *Αυτά τα εβραϊκά γουρούνια!* Αναφώνησε ευαγγελικά ο παχύς προκαθήμενος!

Πιστέψτε με, ειπώθηκαν αυτά ακριβώς τα λόγια.

Άγιε Πατέρα, η ίδια Εκκλησία είχε πάντα επεκτατικές βλέψεις; Ακόμα και μέχρι τον 18ο αιώνα εξακολουθούσε να καίει τους Εβραίους πλουσιοπάροχα. Κυρίως στη Μαδρίτη. Τους έκαιγε ζωντανούς! Η Ιερά Εξέταση δεν ήταν στάνη. Οι σφαγές των Αλβιγηνών διαπράχθηκαν υπό την αιγίδα του Αγίου Θωμά του Ακινάτη. Οι δολοφονίες του Αγίου Βαρθολομαίου έφεραν χαρά στον Πάπα, τον προκάτοχό σας, ο οποίος σηκώθηκε μέσα στη νύχτα για να γιορτάσει αυτό χαρούμενο το γεγονός με ένα ενθουσιώδες Te Deum, το οποίο μάλιστα διέταξε να τιμηθεί με το κόψιμο ενός μεταλλίου! Και οι 30.000 υποτιθέμενες μάγισσες που κάηκαν ευσεβώς σε όλο τον χριστιανικό κόσμο; Ακόμα και τον προηγούμενο αιώνα, η παποσύνη αποκατέστησε το γκέτο στη Ρώμη. Για την ακρίβεια, Άγιε Πατέρα, κανένας δεν αξίζει πολλά, ακόμα και αν είναι Πάπας ή Αγιατολάχ, Παριζιάνος ή Πρώσος, Σοβιετικός ή Νεοϋορκέζος. Δεν υπάρχει τίποτα για το οποίο μπορούμε να είμαστε υπερβολικά περήφανοι! Όλοι στις δύσκολες στιγμές μας υπήρξαμε τόσο άγριοι όσο και ο πλησίον μας. Αυτή η ισοδυναμία δεν δικαιολογεί τίποτα και κανέναν. Ωστόσο, μας παρακινεί να μην διανέμουμε τους αφορισμούς τόσο ορμητικά ή «εθελοντικά».

Η ανθρώπινη αγριότητα θα ηττηθεί μόνο αν απαντήσουμε στο μίσος με την αδελφοσύνη. Το μίσος θα αφοπλιστεί, όπως μπορεί να αφοπλιστεί οτιδήποτε, αλλά όχι σερβίροντας συνεχώς όλο και πιο πικάντικες σάλτσες, ούτε ξεγελώντας και προκαλώντας τον εκνευρισμό, όπως στην περίπτωση του Auschwitz με πολλές υπερβολές, ψέματα και ψεύτικες «εξομολογήσεις» με κραυγαλέες αντιφάσεις που βγήκαν από τα βασανιστήρια και τον τρόμο των σοβιετικών ή των αμερικανικών φυλακών. Οι μεν βοήθησαν τους δε κατά τη διάρκεια των φρικτών ημερών της Νυρεμβέργης. Κάποιοι θα μπορούσαν να σκεφτούν ότι, αυτοί οι επιδειξιομανείς παραποιητές των στρατοπέδων συγκέντρωσης και του αφηγήματος των «έξι εκατομμυρίων εβραίων» έκαναν την μεγαλύτερη οικονομική απάτη του αιώνα και θα έβαζαν ένα τέλος σε αυτή την εκμετάλλευση.
Χάρη στη μεγαλοπρέπεια της εν λόγω τελετής που θα γίνει παρουσία σας, ανάμεσα στα ψεύτικα σκηνικά στον χώρο του Auschwitz θα προσπαθήσουν μέσω μιας μεγάλης τηλεοπτικής και δημοσιογραφικής καμπάνιας να σας μετατρέψουν σε έναν ένθερμο υποστηρικτή των αφηγημάτων μίσους που επινόησαν. Το όνομά σας αξίζει το βάρος του σε χρυσάφι για αυτούς τους γκάνγκστερ. Θα φανεί ότι δεν έφτανε το πρώτο Ολοκαύτωμα και θα μας παρουσιάσουν και δεύτερο Ολοκαύτωμα που δεν θα κοστίσει δισεκατομμύρια δολάρια, αφού η Αγιότητά σας θα το προσφέρει δωρεάν με την πιο πλούσια παράσταση από απρεπείς σκηνοθέτες!
Το Ολοκαύτωμα Νο1, όπως και αν διαδόθηκε και ο αντίκτυπος που προκάλεσε στους ευκολόπιστους ήταν ένα χολιγουντιανό τέχνασμα σπάνιας χυδαιότητας, του οποίου ο σκοπός ήταν να αδειάσει τις τσέπες εκατοντάδων εκατομμυρίων ανυποψίαστων θεατών. Όμως, η ζημιά θα μπορούσε να είναι προσωρινή. Αξίζει να σημειωθεί ότι, οι υπερβολές ήταν παιδαριώδεις και δεν θα άντεχαν στην

αντικειμενική εξέταση ενός ιστορικού. Αντιθέτως για εσάς, το Ολοκαύτωμά σας, Άγιε Πατέρα, κινηματογραφήθηκε επιτυχώς στο ίδιο το Auschwitz, από έναν Πάπα με σάρκα και οστά, ενδεδυμένο με τη μεγαλοπρέπεια που προβλέπεται για έναν Ποντίφικα και χρισμένο με την ακρίβεια, μπροστά σε έναν απαραβίαστο βωμό, ειδικά την ώρα της Θυσίας, αυτό το Ολοκαύτωμα Νο2 θα φανεί πολύ ριψοκίνδυνο στα μάτια του χριστιανικού κόσμου που εξαπατήθηκε από ιερόσυλους δημαγωγούς, ως μια θεϊκή επιβεβαίωση για όλες αυτές τις αερολογίες που ειπώθηκαν από απεχθή άτομα και τοκογλύφους.
Η μνεία σας στους πολωνικούς τάφους του Monte Cassino, ενός πολέμου για τον οποίο – αν θέλουμε να πιστέψουμε αυτά που λέει ο Τύπος – ότι αναφερθήκατε μόνο σε κάποιες πτυχές και φάνηκε ήδη ότι ανησύχησε πολλούς πιστούς. Η επιδεικτική εμφάνισή σας στο Auschwitz θα προκαλέσει ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία, Άγιε Πατέρα, διότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα σας «εξαπατήσουν» όπως λέει ο λαός. Είναι προφανές. Οι κουρσάροι του Τύπου και της οθόνης είναι αποφασισμένοι να σας βυθίσουν με την τιάρα σας και το ολοκαίνουργιο λευκό ράσο σας στην παγίδα του Auschwitz, ενώ αυτή η θρησκευτική τελετή για εσάς μπορεί να πρεσβεύει την ώρα της κατάνυξης και ένα κάλεσμα για τη συμφιλίωση μεταξύ των ανθρώπων, που τελικά θα τη διαδεχτεί το μίσος ανάμεσα στους ανθρώπους.
Homo homini lupus, λένε οι σεχταριστές. Homo homini frater, λέει κάθε Χριστιανός που δεν είναι υποκριτής. Είμαστε όλοι αδέλφια, ο εκτοπισμένος που υποφέρει πίσω από τα συρματοπλέγματα, ο εξαγριωμένος στρατιώτης που κρατά το πολυβόλο του. Όλοι εμείς που επιβιώσαμε το 1945, εσείς ο διωκόμενος που γίνατε Πάπας, εγώ ο πολεμιστής που διώχτηκα και εκατομμύρια άνθρωποι που έζησαν την τραγωδία του Β’ Παγκοσμίου πολέμου, με τα ιδανικά, τις παρορμήσεις μας, τις αδυναμίες και τα λάθη μας πρέπει να συγχωρούμε και να αγαπούμε. Η ζωή δεν έχει κάποιο άλλο νόημα. Ο Θεός δεν έχει άλλο νόημα. Τελικά τι σημασία έχουν τα υπόλοιπα! Τη μέρα που θα τελέσετε τη Λειτουργία στο Auschwitz, παρά τις πνευματικές απερισκεψίες που μπορεί να περιλαμβάνουν οι τοποθετήσεις ενός Πάπα σε ιστορικά θέματα, των οποίων η τεκμηρίωση δεν έχει ολοκληρωθεί και παρά τους φανατικούς του μίσους που θα εκμεταλλευτούν αμέσως τη θεαματική φύση της πράξης σας, θα συμμετάσχω με τη σκέψη μου μαζί σας από τα βάθη της μακρινής εξορίας μου.

Μένω, Άγιε Πατέρα,

Δικός σας,

Léon Degrelle

Μέρος 2ο
Μεγαλειότατε, Εσείς και εγώ…

-

Sire, vous et moi…

(1991)

Στην εξορία, 15 Νοεμβρίου 1991

Προς τον βασιλιά Βαλδουίνο στο παλάτι του, στις Βρυξέλλες.

Μεγαλειότατε,

Αυτούς τους μήνες, ακόμα και ο πιο βλάκας από τους υπηκόους σας έχει συνειδητοποιήσει την τελική καταστροφή που προκλήθηκε από την ΕΣΣΔ.
Δεν νομίζετε λοιπόν ότι ήρθε η ώρα – ένας Θεός ξέρει πόσο αργά ήρθε! – να αποδοθεί δικαιοσύνη στα ατρόμητα αγόρια του λαού σας, που πριν από 50 χρόνια πήγαν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από τη γενέτειρά τους, προσφέροντας το αίμα τους για να γλιτώσουν την Ευρώπη από την εξάπλωση του κομμουνισμού;
Πολλοί αργόστροφοι κατάλαβαν πρόσφατα τον κίνδυνο που αντιπροσώπευε τα ¾ του αιώνα για όλη την ανθρωπότητα.
Ο Lenin και αργότερα ο Stalin, είχαν καταφέρει να σκοτώσουν ατιμωρητί δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπους και να σύρουν άλλα τόσα εκατομμύρια ανθρώπους στα γκουλάγκ της ατίμωσης. Από το 1917, είχαν υποδουλώσει 20 λαούς. Αποτελούσαν έναν συνεχή κίνδυνο σκλαβιάς για την υπόλοιπη Ευρώπη.
Ό,τι προερχόταν από αυτούς ήταν ανεκτό. Οι λεγόμενες «δημοκρατικές» κυβερνήσεις είχαν καταπιεί τα εκατομμύρια εγκλήματά τους σαν μαγικά φίλτρα.
Ήταν ικανοποιημένοι με τα χάλια τους και έλαβαν ένα «αμάρτημα της νιότης».
Ο Tintin στη χώρα των Σοβιέτ (1929) από τον Hergé, τον αξέχαστο πρόδρομο.
Όσο για εμάς τους Ρεξιστές, που είχαμε δώσει από το 1936 τον εθνικό μας αγώνα με την ιαχή «Rex ή Μόσχα», ήμαστε ήδη εγγεγραμμένοι στον φάκελο κατηγοριών που ετοιμαζόταν εναντίον μας το 1945 κάτω από το σφυρί του αντιφασισμού!
Λέγοντας ανοησίες στο πλήθος, 100 ψευτο-διανοούμενοι υμνούσαν την αριστεία των Σοβιέτ.
Γράφει ο Henri Barbusse: «Η φιγούρα του Lenin θα εμφανιστεί σαν ένα είδος Μεσσία».
Μεσσία!
Μεσσίας και ο διάδοχος! Ο Barbusse επικρότησε την «αληθινή λατρεία που έχει ο λαός για τον Stalin».
Όλα ήταν θαυμάσια από αυτούς τους δύο ευεργέτες! Ακόμα και τα μωρά που γεννιούνταν, ήταν μεγαλύτερα και ομορφότερα!
«Τα νεογέννητα είχαν κατά μέσο όρο ύψος 42cm και βάρος 3000 γραμμάρια. Τώρα έχουν κατά μέσο όρο ύψος 46cm και βάρος 3613 γραμμάρια»! (Henri Barbusse)

«Στη Σοβιετική Ένωση, τα οικονομικά επιτεύγματα ήταν τεράστια. Ειδικά τα οικονομικά», πρόσθεσε ο Γενικός Γραμματέας του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, ένας χαμένος ονόματι Mauroy. Αλλά, εκείνη την εποχή ως προς την οικονομία η ΕΣΣΔ άφησε 300 εκατομμύρια δυστυχείς να πεθάνουν από την πείνα!
Ο σοβιετικός τρόμος ήταν ένα θαύμα από μόνος του. Φωνάζει ο Louis Aragon, «λέω τη λέξη τρόμος από τα βάθη των πνευμόνων μου».
Το ευχήθηκε και στους συμπατριώτες του, λέγοντας: «Υμνώ την GPU που είναι απαραίτητη για τη Γαλλία». Και αναφώνησε γεμάτος ενθουσιασμό: «Ω μεγάλε Stalin, ω ηγέτη των λαών! Εσύ που δημιουργείς τον άνθρωπο! Εσύ που κάνεις τη γη γόνιμη! Εσύ που αναζωογονείς τους αιώνες»! Ο ύμνος έγινε παραλήρημα: «Εσύ που κάνεις την άνοιξη ανθηρή! Εσύ που κάνεις τις μουσικές χορδές να δονούνται»! (αποσπάσματα του Pierre Rigoulot, Les Paupières lourdes). «Ο Stalin συνέβαλε στην αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας», κατέληξε ο μάγος André Malraux!
Πράγματι, ο Lenin είχε ξεκαθαρίσει το πρόγραμμά του χωρίς υπερβολικούς συναισθηματισμούς από το 1918, δηλαδή «να καθαριστεί η ρωσική γη από τα επικίνδυνα έντομα». «Συμπεριλαμβάνονται και τα γαλλικά έντομα!», πρόσθεσε με στόμφο ο φιλάνθρωπος Aragon…
Για να εφαρμοστεί πλήρως αυτή η κάθαρση από τα δυτικά σκαθάρια, ο Stalin τον Αύγουστο του 1939 είχε αφήσει τις αφελείς «δημοκρατίες» να πέσουν, παρόλο που είχαν τρέξει προς τη Μόσχα εκλιπαρώντας να συμμαχήσουν μαζί του. Επίσης, ο Stalin εκμεταλλεύτηκε τη διαμάχη με τη Δύση – που είχε γίνει έντονη εξαιτίας του – και από το Σεπτέμβριο του 1939 είχε στα χέρια του το 1/3 της Πολωνίας (θα έστελνε σύντομα 1.000.000 Πολωνούς να δροσιστούν στα γκουλάγκ της Σιβηρίας).
Τον Ιούνιο του 1940 έγινε μια μεγάλη γαλλο-γερμανική μάχη στη Sedan και στο Biarritz. Ο Stalin χωρίς να χάσει χρόνο και χωρίς να ρίξει ούτε μια σφαίρα, αξιοποίησε αυτή την τύχη και κατέλαβε την Εσθονία, τη Λετονία, τη Λιθουανία και ένα μέρος της Ρουμανίας.
Ενώ μόλις είχε καταβροχθίσει μετά βίας αυτά τα τεράστια σνακς, είχε στείλει στο Βερολίνο το Νοέμβριο του 1940 τον θρασύ και γκρινιάρη Molotov (Υπουργός Εξωτερικών της ΕΣΣΔ), ώστε να διεκδικήσει η ΕΣΣΔ τον έλεγχο των Βαλκανίων, η κυριαρχία της Μαύρης Θάλασσας μέχρι τις ακτές της Κωνσταντινούπολης και – η πιο υπερβολική απαίτηση – η σοβιετική επικράτεια να καταλήγει στη Δανία και στη Νορβηγία.
Εν ολίγοις, έπρεπε να παραδοθεί το «αδύναμο σημείο» της Ευρώπης, δηλαδή τα βαλκανικά κράτη καθώς και σημεία που είχαν στρατηγική σημασία στη Μαύρη Θάλασσα και στον Ατλαντικό Ωκεανό! Και έτσι, η Ευρώπη θα ήταν στο έλεός του.
Ο Hitler δεν είχε ξεκινήσει. Τον Απρίλιο του 1941, ο Stalin σε συνεργασία με τον Αμερικανό στρατηγό Donovan, δεξί χέρι του προέδρου Roosevelt στο Βελιγράδι προκάλεσε τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, ώστε να κρατήσει τον

Hitler σε αγωνία! Έτσι, ο Hitler ανάγκασε το αντισοβιετικό οδόφραγμα να μετακινηθεί για δύο μήνες μέχρι την Πελοπόννησο. Αυτό το χρονικό διάστημα θα έδινε την ευκαιρία στον Stalin να συγκεντρώσει έως και 5.500.000 γενίτσαρους από τα δυτικά σύνορά του, για να επιτεθούν στην ανοιχτή Ευρώπη ανά πάσα στιγμή!
Τα δόντια του Stalin ήταν δόντια Caiman (αλιγάτορας).
Το σοβιετικό κύμα θα κατρακυλούσε μέχρι τον Ατλαντικό σαν την καταβρωχθιστική λάβα ενός τεράστιου ηφαιστείου.
Η ευρωπαϊκή επίθεση που έγινε μετά από καθυστέρηση δύο μηνών τον Ιούνιο του 1941, νίκησε οριακά τον Stalin.
Εκείνη τη μέρα, όλη η Ευρώπη έπρεπε να είχε επιτεθεί. Για τα εδάφη της! Για το σώμα της!
Αλλά, η Ευρώπη ήταν τυφλή το 1941. Περιπλανιόταν με τα χέρια της να είναι στον αέρα. Έπρεπε να περάσουν 50 χρόνια (1991) για να ξαναβρεί εν μέρει την όρασή της και τα μάτια της να έχουν ξεπλυθεί από τα ίδια τα θύματα του σταλινισμού.
Παρόλα αυτά, έσπευσαν εκατοντάδες χιλιάδες Ευρωπαίοι εθελοντές από 28 διαφορετικές χώρες για να πράξουν το καθήκον τους. Υπήρχαν ανάμεσά τους άντρες που εμφορούντο από έναν ένθερμο πατριωτισμό. Δύο Λεγεώνες νεαρών Φλαμανδών και Βαλλόνων. Πολέμησαν στο Ανατολικό Μέτωπο και έδειξαν έναν ηρωισμό που κανείς δεν τόλμησε να αμφισβητήσει. Σχημάτισαν δύο Μεραρχίες, τη Langemarck και τη Wallonien. Μέσα σε 4 χρόνια μαχών, θυσιάστηκαν χιλιάδες ένθερμοι νέοι για την υπεράσπιση της Ευρώπης και των πατρίδων τους.
Τι έκαναν εκείνη την εποχή οι Βέλγοι που κρύφτηκαν στο Λονδίνο, αυτοί που αν ήταν ειλικρινείς θα έπρεπε από το καλοκαίρι του 1940 να είχαν απομακρυνθεί από τους Γερμανούς, τον «απεχθή εχθρό»; Ποια ήταν η αντίδρασή τους; Το ξέρετε όπως και εγώ, Μεγαλειότατε! Παρά τις συνεχείς κινητοποιήσεις, δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν μέσα σε 4 χρόνια πάνω από το 1/3 μιας στρατιωτικής ταξιαρχίας! 2.100 άντρες! Ούτε έναν παραπάνω! Οι 94 από όλους αυτούς θα πέθαιναν για τον σκοπό τους. Ένας νεκρός από την Ταξιαρχία Piron για 100.000 Βέλγους! Δύο νεκροί το μήνα καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου!
Ποτέ δεν θα εντοπιζόταν στις τάξεις τους ένας Paul-Henri Spaak, που αν και νέος έλαμπε σαν το φεγγάρι, ούτε ένας τροπικός καυχησιάρης σαν τον De Vleeschouwer, αναμαλλιασμένος σαν τσαπουρνιά, ούτε ένας De Laveleye, ένας θορυβώδης ραδιοφωνικός τρομπετίστας που προτιμά να προσφέρει σάλιο και όχι αίμα! Ούτε ένας από αυτούς τους φοβερούς φυγάδες σαν τον D' Ydewalle και τον Ryelandt (ο κουνιάδος του πολεμούσε στο Ανατολικό Μέτωπο) ή τον Ugeux. Όλοι βρίσκονταν στο άνθος της νιότης τους και έμειναν προσκολλημένοι στις λονδρέζικες αργομισθίες.
Πάνω από ποιον τάφο αυτών των αστείων υπουργών που σφύζουν από ζωή ή αυτών των χοντρών νέων που σπαταλούσαν δημόσιο χρήμα είχατε πάει ποτέ να προσευχηθείτε μετά το 1945, Μεγαλειότατε;

Εν τω μεταξύ, η ζωή δεν ήταν εύκολη στο κατεχόμενο Βέλγιο. Εκείνη την εποχή ο Spaak είχε γράψει το εξής: «Πιστεύαμε ότι ο Hitler θα ήταν ο αφέντης της Ευρώπης για 1000 χρόνια»!
Τον Μάιο του 1940, το Βέλγιο είχε ηττηθεί και βρισκόταν στο έλεος του διαμελισμού.
Οι Βέλγοι με το λογικό και ρεαλιστικό κάλεσμα του πατέρα σας, Μεγαλειότατε, είχαν αποφασίσει να «συνεργαστούν» (πάνω από το 90% το καλοκαίρι του 1940). Κάποιοι το έκαναν αυθόρμητα, όπως ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος, Henri de Man χαρακτηρίζοντας την ήττα του 1940 ως «ήττα – λύτρωση»! Άλλοι, απλά για να επιβιώσουν. Οι περισσότεροι το έκαναν ώστε, να ξαναζωντανέψει η πατρίδα τους που απειλούταν από τη διάλυση και τον μαρασμό.
Έπρεπε να αποδειχτεί χωρίς άλλη καθυστέρηση ότι, παρά την καταστροφή της χώρας μας, το θάρρος των νεαρών γιών της παρέμεινε ακέραιο και εμπλούτισε την ιστορία, την κουλτούρα και τη δόξα της. Επίσης, θα άξιζε να επανεμφανιστεί αυτό το θάρρος με τιμή στη νέα Ευρώπη που θα δημιουργηθεί αναπόφευκτα στο τέλος της σύγκρουσης.
Με αυτή τη σκέψη ξεκινήσαμε στις αρχές του Αυγούστου του 1941 για το Ανατολικό Μέτωπο. Για να βοηθήσουμε την Ευρώπη να σωθεί από την εισβολή ενός καταστροφικού κομμουνισμού. Αξιοποιήσαμε την ευκαιρία να αποκαταστήσουμε με τη θυσία μας, το δικαίωμα του λαού μας να ορίσει το πεπρωμένο του την επόμενη μέρα, ως ίσος προς ίσον, ως νικητής προς νικητή με το σεβασμό που επιβάλει ο ηρωισμός.
Αυτός ήταν ο λόγος που πολεμήσαμε, Μεγαλειότατε. Και για τον οποίο πέθαναν χιλιάδες συναγωνιστές μας.
Σίγουρα, η «συνεργασία» που είχε ζητήσει ο πατέρας σας γινόταν χρόνο με το χρόνο όλο και πιο δύσκολη. Ο πόλεμος έπρεπε να είναι σύντομος. Οι καιροί ήταν δύσκολοι. Η «Συνεργασία» ήταν μια σανίδα σωτηρίας για το Βέλγιο, που ήταν τοποθετημένη προς όλες τις κατευθύνσεις μέσα στη μανιασμένη θάλασσα του κόσμου των όπλων.
Κυρίως μετά την 21η Ιουνίου του 1941, η κομμουνιστική τρομοκρατία – αυτό το διεθνές μπλοκ του Stalin! – είχε εγκαταστήσει τον εκβιασμό της παντού.
Μόλις έφυγαν οι εθελοντές μας για το Ανατολικό Μέτωπο, ξεκίνησαν οι σοβιετικές επιθέσεις στο Βέλγιο και αλλού. Χιλιάδες συμπατριώτες μας – κυρίως ηλικιωμένοι, γονείς και παιδιά των στρατιωτών μας – επρόκειτο να δολοφονηθούν σαν δειλοί σε απομακρυσμένα χωριουδάκια, όπου βρίσκονταν απροστάτευτοι.
Η απαίτηση στις νομικές αρχές για δικαιοσύνη ήταν μάταιη. Το βελγικό δικαστικό σώμα έτρεμε μέσα στο μεσοφόρι του, φορώντας τη σκούφια του λοξά και φοβόταν σε μεγάλο βαθμό τα αντίποινα των δολοφόνων της Μόσχας. Με το στόμα να είναι ραμμένο και τη μύτη να είναι μούσκεμα από το φόβο, έθαψε βιαστικά τα αρχεία του στα μπουντρούμια!

Τα αυτοσχέδια αμυντικά μέτρα μετά από εκατοντάδες ατιμώρητες επιθέσεις ήρθαν πολύ αργά. Οι οπαδοί μας ήταν γενναίοι άνθρωποι, αλλά, για να πούμε την αλήθεια αγνοούσαν πλήρως το ενδεχόμενο ενός εμφυλίου πολέμου, ενώ οι κομμουνιστές γλεντούσαν ενθουσιασμένοι σαν χρυσόψαρα και ήταν σε επιφυλακή. Όπως και να 'χει, οι δικοί μας θα είχαν 10 φορές περισσότερους πεσόντες σε σχέση με τους δολοφόνους τους κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών της τραγωδίας.
Μέχρι το τέλος, το θάρρος, η επιμονή – και φυσικά οι αριθμοί – δεν έλειψαν ούτε στο ελάχιστο από τους οπαδούς μας που είχαν μείνει στη χώρα.
Τον Απρίλιο του 1944, όταν η Μεραρχία ''Wallonien'' πέτυχε μια μεγάλη νίκη στο Cherkasy (Ουκρανία) διαλύοντας το νότιο σοβιετικό μέτωπο, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους των Βρυξελλών και πανηγύριζαν για τους στρατιώτες μας, όταν έκαναν παρέλαση στην πρωτεύουσα με τα άρματα μάχης να είναι στολισμένα με τεράστια στεφάνια από φύλλα βελανιδιάς. Δεν ακούστηκε ούτε μία εχθρική κραυγή από κάποιον «αντιστασιακό»! Δεν συνέβη το παραμικρό επεισόδιο! Εγώ προσωπικά, ήμουν εκείνες τις 2 ώρες της παρέλασης ένας προσφερόμενος στόχος κοντά στα σκαλιά του La Bourse και η μόνη ασπίδα που είχα ήταν τα 3 μικρά παιδιά μου! Το πλήθος που ζητωκραύγαζε μαζεύτηκε από 10 σειρές, σε 20 σειρές! Οι φωτογραφίες αυτής της μεγαλειώδους παρέλασης εξακολουθούν να υπάρχουν, Μεγαλειότατε και είναι μια αδιαμφησβήτητη απόδειξη της εκτίμησης του πλήθους της πρωτεύουσας απέναντί μας, χωρίς την ύπαρξη οποιουδήποτε αρνητικού στοιχείου! Και αυτό έγινε μόλις 5 μήνες πριν την άφιξη των αγγλικών και των αμερικανικών στρατευμάτων στις Βρυξέλλες, στις αρχές του Σεπτεμβρίου του 1944… Όταν είχε εξαλειφθεί κάθε κίνδυνος πιθανών αντιποίνων, ο υπεράνθρωπος Réfien ξεκίνησε το ηρωικό κυνήγι μαγισσών! Φυλακίστηκαν εκατοντάδες χιλιάδες άμαχοι και αντιμετωπίστηκαν με ανείπωτη αγριότητα, στοιβάχτηκαν σαν τα γουρούνια σε εμετικά κελιά ή τους έμπασαν στα κλουβιά των ζωολογικών κήπων. Άντρες που ξυλοκοπήθηκαν βάναυσα, χιλιάδες μητέρες που χωρίστηκαν από τα παιδιά τους, πολλά νεαρά κορίτσια του ρεξιστικού κόμματος που βιάστηκαν και ξεπουλήθηκαν για λίγα τσιγάρα σε Αμερικανούς νέγρους. Αυτά τα περιστατικά είχαν κατακεραυνωθεί πολλές φορές και κυρίως από τους πιο διορατικούς διανοούμενους του Βελγίου, όπως ο José Streel, ο Victor Meulenijser και ο Paul Herten. Επίσης, ένας άγιος ιερέας, ο Mgr Kerkhof (επίσκοπος της Λιέγης), ο οποίος το 1949 προσδιόρισε με άριστη ακρίβεια αυτή την «καταπίεση» λέγοντας το εξής: «Ήταν μια σκληρότητα που δεν είχε τίποτα χριστιανικό ή ανθρώπινο».
Μεγαλειότατε, θα ήταν δύσκολο για εσάς να έχετε αμφιβολίες για τις φρικαλεότητες που συνέβησαν εκείνη την εποχή, τώρα που η βελγική τηλεόραση πρόβαλλε τις εικόνες αυτή της τραγικότητας. Αυτές οι τηλεοπτικές εικόνες τρόμαξαν εκατομμύρια τηλεθεατές. Υπήρξε τέτοια θύελλα αντιδράσεων, με αποτέλεσμα να δοθεί εντολή να σταματήσει η μετάδοση αυτού

του αξιολύπητου ρεπορτάζ μετά από 6 εκπομπές για να σταματήσει το σκάνδαλο…
Σίγουρα, κάποιοι ανενημέρωτοι πατριώτες που ήταν πολέμιοι της «Συνεργασίας», είχαν αρχικά επικεντρωθεί σε αυτή την άγρια καταστολή. Αλλά αργότερα, οι περισσότεροι από αυτούς μετάνιωσαν για τη συμμετοχή τους σε αυτές τις αθλιότητες. Η αλήθεια είναι ότι έκαναν αυτό που ήθελαν οι κομμουνιστές, οι οποίοι συμπεριφέρθηκαν με λυσσασμένη εχθρότητα σε όσους συμμετείχαν στην ευρωπαϊκή Σταυροφορία κατά του μπολσεβικισμού ή ήταν υπέρ αυτής.
Κατά τη διάρκεια εκείνων των μηνών, οι κομμουνιστές του Βελγίου είχαν τον έλεγχο. Ένας Αντιβασιλέας μιας οπερέτας με ένα μπουκάλι ουίσκι στο χέρι, που καθόταν στην άδεια καρέκλα του Λεοπόλδου του 3ου έφυγε στο εξωτερικό. Προώθησε τους τρεις πιο ένθερμους κομμουνιστές ηγέτες σε θέσεις του Υπουργείου του Βασιλείου και μεταξύ άλλων έναν πρώην συντάκτη της Soir ονόματι Demany. Αυτός ο σταλινικός με το στριμμένο μάτι, έγραψε στο έργο του, «Mourir debout» (Πεθαίνοντας όρθιος) – που φρόντισε να μην το κάνει! – τις εξής ανθρωποφαγικές γραμμές: «Όλα τα μέσα επιτρέπονταν. Μας κυρίευε κάτι τρομερό, μια άσβεστη δίψα για αίμα. Αυτό το μίσος ενίσχυε τις πράξεις μας. Ονειρευόμασταν να γίνουμε μάρτυρες της σφαγής των προδοτών (‘’προδότες’’ για τους κομμουνιστές!) και να απολαύσουμε το θέαμα των σπασμένων μούτρων τους».
Αυτές οι κραυγές ύαινας – τις οποίες αναπαράγω εδώ και πρέπει να αποτυπωθούν στη μνήμη όλων – αντιστοιχούσαν στα καλέσματα που είχαν γίνει για βασιλοκτονία. Ναι! Να γίνει βασιλοκτονία! Έτσι έλεγαν οι έξαλλοι σοσιαλιστές, όπως ο βουλευτής Charleroi Gailly.
Μεγαλειότατε, αυτός ο άνθρωπος, ούτε λίγο ούτε πολύ επιτέθηκε στον πατέρα σας. Ακόμα και σε εσάς, που εκείνη την εποχή ήσαστε ένα μικρό δελφίνι!
Επίσης, πρέπει να θυμόμαστε πάντα αυτά τα ακραία λόγια: «Ο Popol του Οίκου της Σαξονίας-Κόμπουργκ και Γκότα», φώναξε ο Gailly στη μεγάλη εκδήλωσή του στο Huy. «Θα δει το στεφανωμένο κεφάλι του να πέφτει από τα χτυπήματα της Διεθνούς». Προφανώς, ο «Popol» ήταν ο Λεοπόλδος ο 3ος! Και ο Οίκος της «Σαξονίας-Κόμπουργκ και Γκότα» ήταν το παλιό γερμανικό όνομα (πριν το 1914!) της οικογένειάς σας!
Ο Gailly πρόσθεσε φωνάζοντας το εξής: «Η εργατική τάξη θα πετύχει το στόχο της μέσω των όπλων και του αίματος, αφού δεν υπάρχει άλλος τρόπος πλέον για να καταλάβει ο ένας τον άλλο. Να σκοτώσει τον καπιταλισμό εκτελώντας τους αντιφρονούντες με επικεφαλής τον Λεοπόλδο. Όλες οι καπιταλιστικές βιομηχανίες μας πρέπει να σαμποταριστούν. Θα πάρουμε τα όπλα και θα αρπάξουμε τα εργαστήρια. Οι αντιφρονούντες θα τιμωρηθούν όπως είχε συμβεί το 1789 και το 1848. Θα οδηγηθούν στο ικρίωμα και τόσο ο Λεοπόλδος ο 3ος όσο και ο απόγονός του με τα εστεμμένα κεφάλια δεν θα ξεχάσουν ποτέ ότι κατά τη διάρκεια μιας λαϊκής επανάστασης, θα αφήσουν τα στέμματά τους στα σκαλιά του ικριώματος».

Ποιος ήταν αυτός ο «απόγονος» Μεγαλειότατε, αν όχι εσείς;
Είναι επιεικώς γελοίο να επισημάνουμε ότι αυτές οι δημόσιες δηλώσεις για εγκλήματα και βασιλοκτονίες δεν αποτέλεσαν ποτέ αντικείμενο αντίδρασης από τη μεριά της δικαστικής εξουσίας! Αντιθέτως! Οι υποψήφιοι βασιλοκτόνοι είχαν παράσημα από την ωμοπλάτη μέχρι τα γόνατα σαν τους Σοβιετικούς στρατηγούς!
Όσον αφορά τον πατέρα σας, Λεοπόλδο τον 3ο ο οποίος επιδοκιμάστηκε το 1951 από τη συντριπτική πλειοψηφία των Βέλγων (το 57% των ψηφοφόρων!), τα κόμματα αποφάσισαν αυθαίρετα να τον απομονώσουν και να τον καταδικάσουν να σωπάσει για πάντα! Η αυλαία έπεσε πάνω του σαν καταπακτή.
Ήταν η στιγμή όπου το σώμα είναι ντυμένο μια μεγάλη στολή Αντιστράτηγου η οποία ράφτηκε βιαστικά. Ανεβήκατε στον βασιλικό θρόνο, διότι η θέση είχε αδειάσει αμέσως!
Έκτοτε, κάνετε το καθήκον σας με αξιοπρέπεια, χωρίς υπερβολές.
Ο αρχηγός του βελγικού Κράτους πηγαίνει από εδώ και από εκεί, αλλά δεν πέφτει.
Εσείς προσωπικά, σταθήκατε τυχερός. Αν ξαναδιαβάζαμε τις ακραίες δηλώσεις του Demany και του Gailly, η μοίρα σας θα μπορούσε να ήταν χειρότερη. Σε όλη αυτή την περιπέτεια, ήσαστε ο μόνος που τα πήγε αρκετά καλά. Δεν είναι αλήθεια; Είσαστε ένα ήσυχο μέλος της βασιλικής διακόσμησης. Δεν ενοχλείτε και για αυτό το λόγο, είσαστε αγαπητός σε όσους είναι ειλικρινείς. Έχετε μια υπέροχη σύντροφο. Με καπέλο ή γυαλιά, ανφάς ή προφίλ, είσαστε ένα στολίδι για εκατομμύρια γραμματόσημα. Ως προς το οικονομικό επίπεδο, φτάνετε άνετα στο τέλος κάθε μήνα χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια.
Κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, είσαστε ο γείτονάς μου στην Costa del Sol! Αλλά εσείς πηγαίνετε εκεί ως παραθεριστής και όχι ως εξόριστος!
Παρόλα αυτά, τα 40 χρόνια που ακολούθησαν μετά την ηχηρή εκθρόνιση του Λεοπόλδου του 3ου δεν κατάφεραν να ανοίξουν τα μάτια των ημίτυφλων Βέλγων του 1945, ούτε τους τσιμπλιασμένους όμοιούς τους στη λεγόμενη απελευθερωμένη Ευρώπη.
Για περίπου 50 χρόνια ο κομμουνισμός, ο νικητής του 1945 κατάφερε να υποτάξει τον κόσμο με τον εκβιασμό του. Κρατούσε κάτω από την τρίαινά του 400 εκατομμύρια ανθρώπους. Ο περίφημος «ψυχρός πόλεμος» παρέμεινε παγερά σταθερός μέχρι το 1991. Δεν κινητοποιήθηκε ποτέ ούτε μία «δημοκρατία». Κανένας δεν κούνησε το δάχτυλό του για να αλλάξει αυτή την κατάσταση. Η αποκάλυψη της σταλινικής σφαγής χιλιάδων νεαρών Πολωνών αξιωματικών στο Κατίν, η συντριβή της Βουδαπέστης και της Πράγας από τα σοβιετικά άρματα, η υποδούλωση δεκάδων λαών που κράτησε μέχρι το 1989 προκάλεσαν στο δημοκρατικό στρατόπεδο μόνο έναν καταιγισμό από μπλα-μπλα.
Ωστόσο, ένας Θεός ξέρει αν το «δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση» παρουσιάστηκε επιδεικτικά ως το απαραβίαστο δικαίωμα των ενάρετων δημοκρατιών!

Αυτό εφαρμόστηκε – μόνο μια φορά μέσα σε 45 χρόνια! – κατόπιν εντολής των Αμερικανών το 1990, με την εμπλοκή τους στην ανόητη ιστορία του Κουβέιτ για το πετρέλαιο, όπου η δημοκρατία μετρούσε λιγότερο από ένα κουνούπι στην απέραντη Σαουδική έρημο.
Πέρα από αυτό, η αδράνεια των δημοκρατιών από το 1945 έως το 1991 ήταν απόλυτη, καταδικάζοντας 400 εκατομμύρια ανθρώπους να ζήσουν σαν δούλοι στην ΕΣΣΔ και στην ανατολική Ευρώπη.
Τι έκανε η λεγόμενη «δημοκρατική» Ευρώπη, τι έκανε η Αμερική με το Άγαλμα της Ελευθερίας για να τους ελευθερώσουν;
Αυτοί οι λαοί, κατάφεραν μετά από πολλές ταλαιπωρίες να απελευθερωθούν από τη σοβιετική μάστιγα όταν έσπασαν τα ατσάλινα δεσμά που τους έπνιγαν και τους κρατούσαν δέσμιους από το 1917 έως το 1945. Είναι αυτοί και μόνο αυτοί οι γενειοφόροι που με την πενιχρή δύναμη της απελπισίας, έριξαν τα αγάλματα των τυράννων τους στα πεζοδρόμια των δημόσιων πλατειών. Πείτε μου, Μεγαλειότατε, τι έκαναν οι «δημοκρατίες» κατά τη διάρκεια αυτών των απανωτών απελευθερώσεων; Απολύτως τίποτα! Οι πολιτικοί Ποντίφικες γελούσαν στο βωμό της δημοκρατίας, ενώ έψελναν στη Λειτουργία!
Υπάρχουν μόνο δύο λέξεις για να χαρακτηρίσετε την αντιμετώπισή τους απέναντι στην υποδούλωση 20 λαών από τους Σοβιετικούς, που είναι οι εξής: Δειλία και προδοσία! Προδόθηκαν 400 εκατομμύρια δυστυχείς άνθρωποι από τις «δημοκρατίες»! Προδόθηκαν άνανδρα!
Δεν τελείωσε ακόμα. Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1991 είδαμε την Κροατία να ακρωτηριάζεται και να καταστρέφεται για μήνες από τα τανκς της Γιουγκοσλαβικής τυραννίας, η οποία παρέμεινε κομμουνιστική.
Η Ευρώπη αναλώθηκε σε φλυαρίες κατά την διάρκεια των συγκεκριμένων μηνών. Στειρότητα. Ανηθικότητα. Εν ολίγοις, η ομολογία της ανικανότητας…
Οι δημοκρατικοί «Διαφωτιστές» του 20^{ού} αιώνα δεν θα πουν ποτέ ξεκάθαρα με ποιους όρους, όχι μόνο απέτυχαν να υπερασπιστούν τα έθνη που υποδουλώθηκαν από τους Σοβιετικούς, τους οποίους κολάκευαν σε μεγάλο βαθμό. Κολάκευαν τους τυράννους αυτών των λαών! Και αυτό μέχρι χτες…
Το γιόρτασαν ανοιχτά.
«Χτύπησε το ρολόι της Ιστορίας, ήρθε η ώρα των Σλάβων», ανακοίνωσε ο διευθυντής της Le Monde, Beuve-Mery όταν υπεγράφη στο Potsdam η παράδοση της Ανατολικής Ευρώπης στον Stalin!
Ο συνάδελφός του, André Pierre επαίνεσε ξεδιάντροπα το αφεντικό των γκουλάγκ λέγοντας ότι, «Ο δυτικός κόσμος μπορεί να συμφωνήσει με την ευχή εκατομμυρίων ανθρώπων, που του εύχονται από παντού (του Stalin) να ζήσει για πολλά χρόνια ακόμα».
Δεν ήταν απλά πολύ καλό, έπρεπε να διαρκέσει κιόλας! Μακάρι να κρατήσει για πάντα!
Ο Sartre, ένας προφήτης ανάμεσά σε όλους, με το ξεχαρβαλωμένο μάτι και τα υγρά ρούχα, χαρακτήρισε τον Stalin ως «ιερό»! Όποιος διαφωνούσε με τον μαρξισμό του ήταν ο απόλυτος ανόητος. Έγραψε ψυχρά ο Sartre ότι, «Ο

μαρξισμός είναι ο ανυπέρβλητος ορίζοντας της σκέψης. Όσοι του ασκούν κριτική είναι σκυλιά».

Ε βέβαια! Σκυλιά!

Ο Mitterrand, που ήταν πρόεδρος κατά τη διάρκεια της κατάρρευσης της 5ης Γαλλικής Δημοκρατίας, δεν υπήρξε λιγότερο φλύαρος. Το 1975, επικρότησε μπροστά σε ένα μικρόφωνο το μεγαλείο του σοβιετικού κομμουνισμού: «Ένας λαός που εδώ και 50 χρόνια ξαναφτιάχνει σιγά σιγά τη ζωή του, μας ενδιαφέρει και μας συναρπάζει. Ειδικά όταν η επανάστασή του έγινε μέσω δικών μας αναλύσεων».

Με λίγα λόγια, η Marianne και τα κομούνια ήταν ξαδέλφια! Τρυφερά ξαδέλφια! Και από τη γαλλική πλευρά, κατάπληκτα ξαδέλφια!

Ξαδέλφια ή κατεργάρηδες;…

Η Δεξιά δεν ήταν λιγότερο ένθερμη ως προς τις φιλοφρονήσεις. Την ίδια χρονιά, είδαμε τον κ. Giscard d'Estaing να πηγαίνει στη Μόσχα, όπου επισκέφτηκε τον τάφο του Lenin και κατέθεσε ένα στεφάνι με τριαντάφυλλα! Δεν αρκούσαν τα απλά τριαντάφυλλα! Έπρεπε να είναι κόκκινα τριαντάφυλλα! Κόκκινα σαν το αίμα των εκατομμυρίων θυμάτων της σοβιετικής σκλαβιάς!

Οι Βέλγοι, Μεγαλειότατε, δεν έκαναν τίποτα λιγότερο.

Ήξεραν μόνο να σκεφτούν πώς θα ευχαριστούσαν τον Stalin, ο οποίος κυνήγησε λυσσαλέα όλους όσους είχαν προσπαθήσει από το 1941 έως το 1945 να βάλουν τέλος στην κυριαρχία του.

Επινοήθηκαν οι πιο ασυνήθιστοι αφορμές για να μας μπερδέψουν.

Όσο παράξενο και να φαίνεται στη σημερινή εποχή, το μεγάλο αδίκημα που καταλογίστηκε στους στρατιώτες μας και στις οικογένειές τους ενώπιον των κατασταλτικών δικαστηρίων για την περίοδο 1941 – 1945, ήταν η αντισοβιετική συμπεριφορά τους! Ο βασικός λόγος της θανατικής καταδίκης, που έγινε ερήμην μου – μέσα σε 15 λεπτά, χωρίς κλήση, χωρίς υπεράσπιση! – ήταν τυπική: «Πολέμησε εναντίον ενός συμμάχου του Βελγίου».

Ιστορικά, ήταν μια μεγάλη γκάφα. Τον Μάιο του 1941, λίγες εβδομάδες πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στο Ανατολικό Μέτωπο, ο Stalin που κορόιδευε τους Βέλγους σαν να είναι πτώματα γερασμένων φωκιών που βρίσκονται σε έναν πάγο, είχε διακόψει αιφνίδια τις διπλωματικές σχέσεις με το Βέλγιο! Και είχε διώξει από τη Μόσχα τον Βέλγο πρεσβευτή σα να ήταν ένας βρωμιάρης!

Μιλάτε για «σύμμαχο»!

Έτσι, οι αναμενόμενες καταδίκες μας που συντάχτηκαν από τους δικαστές για μαύρες φυλές, ήταν ιστορικά ψέματα.

Μια τελευταία ερώτηση, Μεγαλειότατε. Τι έκαναν μετά το 1989, ναι, τι έκαναν οι τρομοκρατημένες δυτικές «δημοκρατίες» για να διορθώσουν την επική γκάφα που έκαναν στη ζωή του σύμπαντος, η οποία ήταν η κυριαρχία των Σοβιετικών για ¾ του αιώνα;…

Οι 20 λαοί της Ανατολής που μόλις πέταξαν τις αλυσίδες τους, δεν έλαβαν ποτέ τον παραμικρό προσανατολισμό για μια νέα ζωή ούτε το 1990, ούτε το 1991.

Τι θα μπορούσαν να τους προσφέρουν οι «δημοκρατίες» εκτός από κοινότοπες ιδέες που απέτυχαν παντού; Μετά από 40 χρόνια, η Ενιαία Αγορά τσαλαβουτά συνέχεια μέσα στην ανακρίβεια, την απροθυμία, τις αντιφάσεις και φυσικά τα μπαμπέσικα χτυπήματα! Οι δυτικές χώρες, που είναι ψυχικά κενές οδηγούνται στον οικονομικό μαρασμό, στην κοινωνική αναρχία και στην εισβολή εκατομμυρίων ρακένδυτων ξένων από όλες τις πλευρές.
Η δημοκρατική στροφή μετά το 1990 ήταν κυριολεκτικά τόσο κυνική και εντυπωσιακή, με αποτέλεσμα οι θεατές να μείνουν άφωνοι.
Αυτές οι «δημοκρατίες» έδιναν συγχωροχάρτια για τις φρικαλεότητες των Σοβιετικών. Τους επαινούσαν και τους θαύμαζαν!
Μετά την απελευθέρωση των εξοργισμένων λαών, εμφανίστηκαν ξαφνικά κάποιοι χτεσινοί να καταδικάζουν τον Stalin και τον Lenin, αυτούς τους τρομερούς δεσπότες! Μόλις τελείωσε η υπόθεση των Σοβιετικών, έλεγαν όλοι προκάλεσαν ταραχές, καταστροφές και σφαγές!
Αλλά γιατί δεν τα έλεγαν πρωτύτερα όλα αυτά;
Γιατί οι γλώσσες τους είχαν κολλήσει εδώ και τόσα χρόνια;
Ξαφνικά ξεκόλλησαν, όταν πλέον δεν υπήρχε νόημα! Όταν έγινε κομμάτια ο σοβιετικός κομμουνισμός!
Στην πραγματικότητα, το πρόβλημα είναι κάτι άλλο.
Ο σύγχρονος κόσμος απειλείται με θάνατο από δύο τέρατα. Από τη μία, είναι ο κομμουνισμός ο οποίος εκμηδενίστηκε από την πρώτη μέρα μέσω της οικονομικής εκτροπής, που είναι ο μαρξισμός. Από την άλλη, ο υπερ-καπιταλισμός εξουθενώνει τον άνθρωπο και τον οδηγεί στον κοινωνικό εγωισμό, στην απεριόριστη κερδοσκοπία και στον αμοραλισμό του χρήματος που έχει γίνει ο μόνος διαχειριστής της μοίρας του ανθρώπου.
Αξίζει τον κόπο να διαλύσουμε το ένα, μόνο αν διαλύσουμε και το άλλο, αντί να το κάνουμε αυτή τη στιγμή. Ο χρόνος είναι ο παγκόσμιος διαιτητής.
Αυτές οι δύο αφύσικες αιρέσεις, πρέπει να αντικατασταθούν από ένα απελευθερωτικό σύστημα που θα φέρει στην ανθρωπότητα την κοινωνική δικαιοσύνη, η οποία θα βασίζεται στην ισορροπημένη συνεργασία μεταξύ των τάξεων, στην εργασιακή αξιοπρέπεια, στο σεβασμό προς τον άνθρωπο που είναι το βασικό ζήτημα.
Δεν θα βοηθήσει η στροφή από τη Μόσχα στη Νέα Υόρκη. Ποιος μπορεί να μας πει ότι η Νέα Υόρκη με τον θεοποιημένο χρυσό της, την απανθρωπιά της, την περηφάνεια της κυριαρχίας της και την οικονομική χρεοκοπία που την περιμένει δεν θα εκραγεί και αυτή μια μέρα, σαν ένας τρελός γαλαξίας;…
Επίσης, ο κόσμος που πιστεύει ότι είναι ελεύθερος, δεν απελευθερώνεται ποτέ. Απλά έχει βάλει τη μύτη του μπροστά στην άβυσσο.
Εμείς, τουλάχιστον, φέραμε κάτι πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στην ανθρωπότητα, η οποία ήταν εξίσου διχασμένη σε δύο ανθυγιεινά δόγματα. Φέραμε ένα κοινό δόγμα, μια δίκαιη τάξη και μια πίστη. Από το 1933 έως το 1939, ένα μέρος της Ευρώπης από τη Βαλτική μέχρι τη Σικελία διαπίστωσε ότι, μέσω της συνεργασίας μεταξύ των τάξεων μπορεί να διαμορφωθεί μια

καινούργια, οργανωμένη και πλούσια κοινωνία όπου όλοι οι άνεργοι είχαν ξαναβρεί εργασία, όπου ο αγρότης και ο εργάτες είχαν ξαναγίνει αξιοπρεπείς συνεργάτες του έθνους, όπου η οικογένεια απολάμβανε υποστήριξη, όπου ένα φλογερό ιδανικό ενέπνεε και καθοδηγούσε τα μέλη της κοινότητας.
Η επιθυμία να αντικατασταθεί η συστηματική τυραννία της Μόσχας με αυτές τις αξίες, είναι ο μόνος παράγοντας που δικαιολογεί τις ηρωικές μάχες του Ανατολικού Μετώπου.
Ποιος άλλος συνδύασε σε τέτοιο βαθμό το καθήκον του στρατιώτη με την κλίση στη μεταρρύθμιση εκτός από εμάς; Τι άλλαξαν οι άλλοι; Ποια κοινωνική επανάσταση έφεραν; Τι κέρδισαν οι εκατομμύρια «απελευθερωμένοι» της Ανατολής από τη νίκη των «δημοκρατιών» το 1945; Έμειναν υπόδουλοι για μισό αιώνα στις φυλακές, στα γκουλάγκ, στις εκτελέσεις μέσα στον κολασμένο κόσμο των Σοβιετικών.
Λοιπόν, Μεγαλειότατε, εμείς, οι στρατιώτες του Don, του Καυκάσου και της λίμνης Ilmen, πολεμήσαμε εγκαίρως εναντίον του κομμουνισμού και τελικά τον είδαμε να καταρρέει! Και θα έπρεπε να συνεχίσουμε να τον πολεμάμε! Ακόμα και τώρα που έχουν γκρεμιστεί τα αγάλματα των τυράννων και τα μπρούτζινα μουστάκια τους έχουν βυθιστεί στη λάσπη των εγκλημάτων τους…
Αυτοί αντιμετώπισαν τους ήρωές μας που πολέμησαν στο Ανατολικό Μέτωπο ως παρίες, αμαυρώνοντάς τους παρόλη τη σκληρή ήττα τους, τους φυλάκισαν για χρόνια και ήταν απαίσιο. Αυτή η ατίμωση προς τους ένδοξους ηττημένους, εξακολουθεί να υπάρχει στο Βέλγιο ακόμα και σήμερα.
Αντιλαμβάνεστε Μεγαλειότατε ότι, αυτή τη στιγμή το βασίλειό σας είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που δεν χορήγησε ποτέ την παραμικρή αμνηστία στους ηττημένους του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου;…
Βέβαια, ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι μικροπρεπείς και εριστικοί πολιτικοί χωρίς ορίζοντες, θα τολμούσαν να ξεστομίσουν στις Βρυξέλλες, μέσα στο Κογκρέσο την αποκαταστατική φράση: «Οι Φλαμανδοί και οι Βαλλόνοι εθελοντές του Ανατολικού Μετώπου υπηρέτησαν την Πατρίδα τους»;…
Θεέ μου, αυτό θα ήταν το δίκαιο! Και είναι σαφές ότι η δικαιοσύνη έχει αργήσει πολύ!
Παρόλα αυτά, δεν υπάρχει λόγος να έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν αναλαμπές που θα επηρέαζαν τους μύωπες νάνους, οι οποίοι βρίσκονται συνεχώς χαμένοι μέσα σε ένα τούνελ!
Τουλάχιστον εσείς, Μεγαλειότατε, στρέψατε το βλέμμα σας στους καλύτερους συμπατριώτες σας – εν πάση περιπτώσει τους πιο αντικειμενικούς, όπως αποδεικνύει η σημερινή Ιστορία! – θα τους χορηγήσετε αμνηστία – ένας όρος, που από μόνος του είναι επιεικώς απρεπής και ηθικά αποδεκτός στον ελάχιστο βαθμό –, αυτή την αμνηστία που χορηγείται παντού εδώ και πολύ καιρό στους βετεράνους του Ανατολικού Μετώπου;
Θα αποκαταστήσετε μετά από 46 χρόνια την τιμή τους, την ταυτότητά τους και την περιουσία τους ως αποζημίωση που δικαιούνταν εξαρχής για το αξιοθαύμαστο θάρρος τους ως στρατιώτες;

Θα περιμένετε, Μεγαλειότατε, η ταλαιπωρημένη Φλάνδρα να απαιτεί εδώ και δεκαετίες αυτή την ελεημοσύνη και μια μέρα να δηλώσει ανεξάρτητη, όπως έκαναν η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Λευκορωσία, η Ουκρανία, η Μολδαβία, η Γεωργία, η Αρμενία και πόσοι άλλοι λαοί, των οποίων η υπομονή έχει εξαντληθεί; Η ιδέα των ανεξαρτητοποιήσεων απλώνεται παντού, χωρίς όρια. Η Φλάνδρα, που εκπροσωπεί την συντριπτική πλειοψηφία του βελγικού λαού θα δεχτεί να βλέπει το ποδοπάτημα της τιμής των στρατιωτών της που πολέμησαν στο Ανατολικό Μέτωπο και να αντιμετωπίζονται ως απολωλότα πρόβατα στη χώρα που έκαναν τόσες θυσίες για να τη σώσουν;…

«Μικρή χώρα, μικροί άνθρωποι», είχε πει κάποτε ο Βασιλιάς Λεοπόλδος ο 2[ος] για τους Βέλγους. Είχε υποστεί τις μικροπρέπειές τους περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον.

Πέρα από το 1991, Μεγαλειότατε, θα επιτρέψετε να έχει ακόμα το δίκαιο με το μέρος της αυτή η τεράστια ιστορική άγνοια και το 1992;…

Εσείς, που πρόσφατα αφήσατε για λίγες μέρες το στέμμα σας στο βασιλικό γκαράζ, ώστε να μη χρειαστεί να εγκρίνετε έναν νόμο για τις αμβλώσεις, θα έχετε το θάρρος να επαναλάβετε αυτή την κίνηση για να αποκαταστήσετε ιστορικά αυτές τις τεράστιες αδικίες;

Τι περιμένετε, Μεγαλειότατε για να πάρετε ένα μεγάλο σφουγγάρι και να καθαρίσετε τη χώρα σας – ωραίο το τελευταίο! – από τις μνησικακίες, τις απέχθειες, τα μίση που ωρίμασαν σε ένα πικρόχολο παρελθόν εδώ και μισό αιώνα;

Πολλοί συναγωνιστές μας, έχουν ήδη αφανιστεί. Οι επιζώντες θα παραμείνουν για πολύ καιρό ακόμα θύματα της δυστροπίας και της ανοησίας;

Σε τι οδηγεί αυτή η δυστροπία;

Θα επαναλαμβάνονται συνέχεια οι ίδιες παλιές διηγήσεις, που είναι τόσο φθαρμένες όσο τα παλιοπάπουτσα του Μαθουσάλα για τους Εβραίους στους θαλάμους αερίων με 30, 50, 110 άτομα ανά τετραγωνικό μέτρο; Ή για τους δισεκατομμύρια αντιστασιακούς των Βρυξελλών με τα ένδοξα οδοφράγματά τους, που αντιμετώπισαν τους Τεύτονες;

Δηλητηριάζεται το μέλλον με αυτές τις ακούραστες επαναλήψεις – ενώ αρνούνται κατηγορηματικά την αναγνώριση των δικαιωμάτων τρίτων προσώπων – των υπερβολών και των ψεμάτων. Το μέλλον της Ευρώπης θα είναι δύσκολο. Τον επόμενο αιώνα, θα αποτελούμε μόνο το 6% του συνολικού πληθυσμού. Θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μεγαλύτερους κινδύνους. Όλοι οι Ευρωπαίοι θα δυσκολευτούν πολύ για να επιβιώσουν. Λοιπόν, θα συνεχίσουμε να μαχαιρώνουμε ο ένας τον άλλον πισώπλατα;

Μακάρι να αποφευχθεί αυτή η περαιτέρω εξασθένηση και θα ήταν απαραίτητο να εξαλειφθούν οι μακροχρόνιες αντιθέσεις του παρελθόντος, ώστε να γίνουμε δυνατοί και να κινητοποιηθούμε ξανά! Από τη στιγμή που υπάρχει άρνηση για χορήγηση αμνηστίας – όπως κάνει το Βέλγιο – εδώ και 50 χρόνια, έχουμε να κάνουμε με ένα στείρο νταηλίκι.

Και συγχρόνως, όταν η Ευρώπη απειλείται από πολλούς παράγοντες, είναι μια πολιτικά αυτοκτονική συμπεριφορά.

Μεγαλειότατε, εσείς και εγώ, είμαστε Χριστιανοί. Αργά ή γρήγορα, θα μας βρει ο θάνατος που κατατρώει τη ζωή αργά και ύπουλα ή ξαφνικά με το θόρυβο των δυνατών και πένθιμων τυμπάνων του.
Για εσάς και για μένα, ο θάνατος είναι ο Θεός.
Θα έρθει η ώρα που θα πρέπει να γίνει ο απολογισμός. Τον αγαπήσαμε αρκετά Το Θεό; Και μέσω Αυτού, αγαπήσαμε πραγματικά τους ανθρώπους;
Ποια θα ήταν η αντίδρασή σας, Μεγαλειότατε απέναντι στους ηρωικούς στρατιώτες μου, στους εκατοντάδες χιλιάδες «καταραμένους» Φλαμανδούς και Βαλλόνους που βίωσαν όλες αυτές τις διώξεις μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο; Η αντίληψή σας για την ανθρώπινη αδελφοσύνη; Η υπηρεσία σας για τη χριστιανική φιλανθρωπία;
Πρόσφατα, βγήκατε από το νοσοκομείο μετά από μία σοβαρή χειρουργική επέμβαση, που έγινε με επιτυχία. Είμαι ευτυχής για αυτό και σας συγχαίρω, αλλά θα πρέπει να κάνετε κάποιες ερωτήσεις στον εαυτό σας κατά τη διάρκεια αυτών των αγωνιωδών ημερών. Θα περιμένω την απάντησή σας.

Μεγαλειότατε, σας χαιρετώ όπως χαιρετούσα ως άντρας προς άντρα τον δυστυχή πατέρα σας όταν με είχε υποδεχτεί παλιότερα.

Léon Degrelle

Μέρος 3ο

Το Κάλεσμα στην Ευρωπαϊκή Νεολαία

-

Appel aux jeunes Europeens

(1992)

Στην εξορία, 8 Αυγούστου 1992

Προς τους νέους της Ευρώπης,

I. Ενάντια στους δημοκρατικούς φαρσέρ

Κάποτε ήμαστε και εμείς 20 ετών. Οι μέρες μας δεν θα ξαναγίνουν πράσινες πια. Αλλά το πνεύμα μας και η καρδιά μας παραμένουν ζωηρά με ιδέες και πνευματικές ορμές, οι οποίες, χωρίς αμφιβολία εξακολουθούν να ενθουσιάζουν και εσάς, τους νέους Ευρωπαίους συναγωνιστές του σήμερα.

Ως ένθερμοι εθνικιστές, είχαμε βάλει την ψυχή της Πατρίδας μας βαθιά στη συνείδησή μας. Θέλαμε να την απομακρύνουμε από τους πολιτικούς βάλτους, όπου ασφυκτιούσε και να αποκατασταθεί η πίστη στην αποστολή της, η αποκατάσταση των θεσμών, η επαναφορά της κοινωνικής δικαιοσύνης με μια αδιάσπαστη συνεργασία μεταξύ των τάξεων και πάνω από όλα, η υλοποίηση της επανάστασης των ψυχών που θα απελευθέρωνε τους ανθρώπους από έναν ενοχλητικό υλισμό.

Τότε, τον Ιούνιο του 1941 ηχούσαν οι καμπάνες από καμπαναριό σε καμπαναριό. Είχε έρθει η ώρα των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνατοτήτων.

Ως απλός στρατιώτης, ύστερα ως δεκανέας, ως λοχίας, ως αξιωματικός και στη συνέχεια ως Διοικητής της 28ης Μεραρχίας Wallonien των Waffen SS, τόσο εγώ όσο και χιλιάδες άλλοι εθελοντές από τη Γηραιά μας Ήπειρο βοηθήσαμε στο Ανατολικό Μέτωπο για τη δημιουργία ενός ελάχιστα κατανοητού εγχειρήματος στην αρχή, που ήταν αναπόφευκτο. Για μια Ευρώπη που θα περιελάμβανε ως ομοσπονδία τις διαφορετικές, αλλά συμπληρωματικές δυνάμεις των Πατρίδων μας. Οι Πατρίδες μας απειλούνταν με θάνατο από τον σοβιετικό κομμουνισμό, ο οποίος πάσχιζε από το 1917 να βάλει κάτω από το μαστίγιό του όλους τους λαούς του κόσμου.

Σίγουρα, τον πρώτο καιρό εμείς, οι μη Γερμανοί μαχητές είχαμε πολλές διαφορές από χώρα σε χώρα, όπως και οι Ισπανοί, οι Νορβηγοί, οι Γάλλοι, οι Βόσνιοι, οι Ολλανδοί, οι Εσθονοί. Παρόλα αυτά, οι δοκιμασίες και οι δυσχέρειες μας έφεραν πιο κοντά και επισφράγισαν τη μεταξύ μας ενότητα.

Φιλία, αλλά διαφορετικότητα. Η Ευρώπη ανέπνεε μέσα μας. Μετά την αναταραχή, κάθε μία από τις Πατρίδες μας ήταν περήφανη για την τιμή των όπλων μας και τη θυσία των πεσόντων, στέφοντας τους ενωμένους πολιτισμούς μας για τη λάμψη και το μεγαλείο των ευρωπαϊκών λαών.

Ηττημένοι, καλυμμένοι στα χαρακώματά μας, είδαμε το 1942 την εκκολαπτόμενη Ευρώπη μας να κουλουριάζεται μετά το 1945 μέσα στην κοινοτοπία, στη μετριότητα και να παραδίδεται εξ' ολοκλήρου – χωρίς να διακρίνει την εφήμερη αδυναμία της – σε μια μανιώδη ανάγκη για απολαύσεις.

Αυτό αμαύρωσε την ψυχή της Ευρώπης, με αποτέλεσμα τη διάλυση του ήθους και το πνεύματός της.
Αύριο, όλα πρέπει να ξανακτιστούν από την αρχή.
Εμείς που είμαστε μεγαλύτεροι σε ηλικία από εσάς και συμμετείχαμε στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, πληρώσαμε ένα φοβερά βαρύ τίμημα για την αφοσίωσή μας στις Πατρίδες μας και στην Ευρώπη που θα τις ένωνε ως ομοσπονδία. Μας φέρθηκαν προσβλητικά, «τσεπώσαμε» χιλιάδες χτυπήματα και βιώσαμε ρέματα πικρίας. Μας έσυραν μέσα στη λάσπη. Δολοφόνησαν τα αγαπημένα μας πρόσωπα. Μας κυνηγούσαν παντού με δαιμονική μανία, αλλά η πίστη μας παρέμεινε ακέραιη. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι υπομείναμε όλα αυτά. Δεν μετανιώνουμε για τίποτα. Παρόλο που γεράσαμε, αν μας δινόταν ξανά η ευκαιρία να ξανασηκώσουμε τα λάβαρά μας θα το ξανακάναμε με το ίδιο σθένος, την ίδια ευχαρίστηση και την ίδια ακλόνητη αποφασιστικότητα χωρίς να εγκαταλείψουμε το καθήκον μας.
Αν χρειαστεί, στη σημερινή εποχή, ροκανίζουμε τα χαλινά μας μέσα σε μια τόσο ατελείωτη και σκληρή εξορία, παραμένουμε και θα παραμείνουμε αγαπητοί συναγωνιστές της Ευρώπης, συνοδοιπόροι σας μέχρι την τελευταία μας πνοή.
Για να είμαι ειλικρινής, ούτε η δική σας ζωή είναι εύκολη πλέον. Σε όλες τις χώρες υπάρχουν υποκινούμενοι και δουλοπρεπείς δικαστές που κακαρίζουν κάνοντας γκλου-γκλου, σας ποδοπατούν και τα μεσοφόρια τους αιωρούνται. Επανεξετάζουν κάθε μέρα τον Αστικό και τον Ποινικό Κώδικα για να ανακαλύψουν – δημοκρατικά βέβαια! – προφάσεις που θα τους δώσουν την αφορμή, για να κλείσουν στα κάτεργα και να επιβαρύνουν με πρόστιμα αυτούς που δεν δέχονται να προσκυνήσουν τα πέλματα της «ιερής αντρογυναίκας», που είναι η ανίκανη «δημοκρατία» τους.
Στην πραγματικότητα, όλο αυτό το ακροβατικό σύστημα του κοινοβουλευτισμού βασίζεται στη διατήρηση των τελετουργιών του. Σε αυτή την απάτη των εκλογικών φυτωρίων, εκλέγονται ή επανεκλέγονται εκατοντάδες βουλευτές που βασίζονται μόνο στο προηγούμενο τσουγκράνισμα εκατομμυρίων, εκατοντάδων εκατομμυρίων ή ακόμα και δισεκατομμυρίων, που εξασφαλίζουν την επιβίωση και την οικονομική διαμόρφωση του εκλογικού τους μηχανισμού.
Τα κουρασμένα πλήθη πιστεύουν όλο και λιγότερο αυτές τις υποκρισίες, όπου πρέπει κανείς να δώσει ένα βόδι για να πάρει ένα αυγό.
Όταν τα πολιτικά κοπάδια βγαίνουν από τη φωλιά τους – το βλέπουμε πάντα – βρίσκονται σε απελπιστική κατάσταση. Παλεύουν μέσα στα αγκάθια. Τους ψηφίζουν όλο και λιγότεροι, διότι δεν πιστεύουν πλέον σε αυτές τις επιδεικτικές κουβέντες.
Δεν γκαρίζουν πλέον σε γαϊδούρια. Στα νέα απελευθερωμένα Κράτη της Ανατολής, η Πολωνία θα έπρεπε να είναι έκπληκτη με το πολύ πρόσφατο «δημοκρατικό» δώρο. Το 65% των πολιτών δεν πήγαν να ψηφίσουν! Το ίδιο συνέβη και στην Ουγγαρία! Όσο για τον Λίβανο, οι εκλέκτορες έκαναν απεργία! Στη Γαλλία του 1992, μόνο το 18% των ψηφοφόρων – οι σοσιαλιστές –

αποτέλεσαν τον βασικό κορμό της κυβέρνησης. Επιπλέον, ο γιός ενός Ουκρανο-εβραίου μαζί με τους απογόνους ενός άλλου Εβραίου από τα πολωνικά γκέτο, ανέλαβαν την ευθύνη να εξασφαλίσουν την ευτυχία της κατάπληκτης Γαλλίας.
Είναι σαν σφήκες με κασκόλ που υπερασπίζονται με ένα σχεδόν γελοίο πάθος την ολοένα και πιο ασταθή εξουσία τους.
Αλλά όποιος τολμήσει να τους επισημάνει ότι οι κυβερνητικές τους ομάδες καλύπτονται από ψευδείς καταμηνύσεις και συντηρούνται με εκβιασμούς που είναι καλυμμένοι με το αίμα αιμοφιλικών, ότι πιο συγκεκριμένα στο Βέλγιο ένας πρώην σοσιαλιστής πρωθυπουργός ονόματι Cools με τις άπληστες φαβορίτες, δολοφονήθηκε από τον σωματοφύλακα ενός από τους υπουργούς του που είχε ειδικότητα στις ρακέτες, θα θεωρηθεί αμέσως ως «εγκληματίας φασίστας».
Όποιος επισημάνει ότι το 90% των βουλευτών είναι άγνωστοι και ανίκανοι, ότι δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα εκτός από το ότι τσεπώνουν υπέρογκα χρηματικά ποσά, θα θεωρηθεί ως ανυπόφορος ταραχοποιός.
Οι αντίπαλοι που καταγγέλλουν τη στειρότητα των μωρολογιών των 300, 400 ή 500 κεφαλιών (που τα περισσότερα εξ αυτών είναι κούφια!) απαγορεύεται να έχουν την οποιαδήποτε πρόσβαση στην τηλεόραση, καθώς και σε πολυάριθμες συναντήσεις όπου θα μπορούσαν να διαφωτίσουν το εξαπατημένο κοινό.
Για να υποστηρίξουν τη δημοκρατική παρθενιά τους απέναντι σε αυτό το ανόητο πλήθος, οι ραδιούργοι του καθεστώτος καλύπτουν πομπωδώς τοις κοιλιές τους με μια μεγάλη και επίσημη κόκκινη-μπλε κορδέλα και ξεσηκώνουν ορδές πολυφυλετικών και πολύχρωμων παρασίτων που έρχονται από το χάος των βρωμερών ερήμων τους.
Παντού, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, ηθικά επικρατεί χάος. Σύμφωνα με τις τελευταίες έρευνες του Τύπου, το 60% των Γάλλων δηλώνουν αηδιασμένοι.
Κάθε χώρα επιβαρύνεται με δυσβάσταχτους φόρους που σκοτώνουν την επιθυμία ώστε, να δημιουργηθεί κάτι καινούργιο.
Υπάρχουν 20.000 αγέρωχοι και ανίκανοι δημόσιοι υπάλληλοι, εκ των οποίων εξελέγησαν 1000 και ελέγχουν με την ανικανότητά τους τη μισή και τρεμάμενη Ευρώπη, μέσω μιας αυταρχικής Ενιαίας Αγοράς, η οποία υφίσταται επαναλαμβανόμενες κρίσεις, είναι πνιγμένη μέσα στα πλεονάσματα από τις εντολές των συνδικαλιστικών βασιλίσκων και χειραγωγεί μέσω δημαγωγικών κροτίδων.
Δεν θα υπάρξει τίποτα από αυτό, παρά μόνο εκκολαπτόμενα αυγά.
Η καυχησιάρα Ενιαία Αγορά σέρνει οικτρά πίσω από τις ηλιθιότητές της 16.000.000 ανακυκλώσιμους ανέργους.
Εσείς, τα νέα αγόρια και κορίτσια της πραγματικής Ευρώπης θέλετε να αντικαταστήσετε αυτή την κακοδιαχείριση και αυτή την καταστροφική απάτη με μια ένωση υγιών Κρατών, υπό την εξουσία ενός πραγματικού ηγέτη που να είναι αγαπητός, άξιος σεβασμού και εκλεγμένος με την ελεύθερη βούληση του λαού.
Αυτό θα είναι κοινωνικά δίκαιο και φυλετικά προστατευμένο.

Μόνο αυτό θα βάλει τέλος στην αυθαίρετη κυριαρχία, στους δραγόνους και στις διαμάχες μεταξύ των σφετεριστών που δεν τους αξίζει ούτε το νερό που πίνουν και εκμεταλλεύονται την ήττα του 1945, για να εντυπωσιάσουν με τις μεγαλοστομίες τους λέγοντας ψέματα, ώστε να ενθαρρύνουν τους λαούς και να τους εξημερώσουν.
Όποιος αγγίξει την παντοδυναμία των «δημοκρατικών» πασάδων, οι οποίοι είναι σαν σαλιγκάρια που δημιουργούν ίντριγκες μέσα στο κέλυφός τους, είναι σαν να αγγίζει έναν δυναμίτη. Συμβαίνει συχνά και πρέπει να έχετε βαρεθεί να ανέχεστε αυτούς τους χαζούς απατεώνες. Παρόλα αυτά, πρέπει να αντιμετωπιστεί με ακλόνητη συνέπεια και να μην αποτύχουμε. Ο λαός πρέπει να ξέρει ότι το δόγμα μας – η ευθύνη, η διάρκεια, η ιδιοκτησία, η ικανότητα για μια ισχυρή εξουσία, η έξυπνη συνεργασία μεταξύ των τάξεων, η εξύμνηση των θεμελιωδών αρετών της κοινωνίας – είναι απαραίτητο. Η ζωή έχει νόημα μόνο αν καταβάλλονται προσπάθειες με σκοπό την τελειότητα και το μεγαλείο. Πιστεύουμε στη λάμψη των άστρων.
Το ανθρωποκυνηγητό που βιώνετε στα τέλη του αιώνα, τα αχλάδια της αγωνίας που πρέπει να καταπιείτε, εμείς, οι μεγαλύτεροι σε ηλικία από εσάς, τα έχουμε ζήσει όπως εσείς, ή ίσως και περισσότερο από εσάς. Και εμείς στερηθήκαμε πολλές φορές την κοινωνική ελευθερία. Το θάρρος μας θα μπορούσε να έχει εξανεμιστεί. Ενώ για παράδειγμα, 1.000.000 Βέλγοι είχαν επιλέξει τον Ρεξισμό και το 1936 είχαν εκλεγεί δημοκρατικά με καθολική ψηφοφορία 33 βουλευτές και γερουσιαστές κάτω από τη σημαία μου, δεν μπορέσαμε ποτέ να χρησιμοποιήσουμε την ιδιότητά μας από το 1936 έως το 1940 και το επίσημο ραδιόφωνο ήταν διαθέσιμο σε όλα τα κόμματα που σύχναζαν στους βουλευτικούς στρατώνες!
Αυτό συνέβαινε και πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδή επικρατούσε ηλίθια μισαλλοδοξία και εγκεφαλική διαταραχή στις «δημοκρατίες»! Από τότε ήμαστε θύματα αυτής της πανώλης, επειδή θέλαμε να αντικαταστήσουμε αυτό το διεφθαρμένο, αναρχικό και καταστροφικό καθεστώς με ένα καθαρό, δυνατό και λαϊκό κράτος.
Και επίσης, διότι – μεγάλο έγκλημα! – δεν θέλαμε να γίνουμε συνένοχοι στο ξέσπασμα ενός «άχρηστου και ανόητου» Β' Παγκοσμίου Πολέμου (τάδε έφη Spaak – Spaak dixit), που επέβαλαν στην Ευρώπη το Σεπτέμβριο του 1939 από μίσος και φόβο οι ταραξίες του μαρξισμού και του παγκόσμιου εβραϊσμού, με την υποστήριξη ενός απάτριδος υπερ-καπιταλισμού με σκυλίσιες ορέξεις.
Έπρεπε να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον τεράστιο εμφύλιο πόλεμο, ειδικά όταν ο κομμουνισμός άρχισε να κινείται προς τις δυτικές χώρες μας με σκοπό να μετατρέψει την αιματοβαμμένη Ευρώπη του 1940-1941 σε φύραμα της αρεσκείας του.
Αγωνιστήκαμε σκληρά, προσφέροντας τα νιάτα μας και το αίμα μας σε τρομερές εποχές. Βιώσαμε το κρύο, την πείνα και τα ατελείωτα βάσανα στην παγωμένη απεραντοσύνη του Ανατολικού Μετώπου. Πολλά εκατομμύρια συντρόφων μας

έπεσαν στη μάχη. Χιλιάδες άλλοι μετά από τόσες θυσίες, υπέμειναν για χρόνια τη φρίκη της φυλακής στην ίδια τους την πατρίδα.
Οι απατεώνες της λεγόμενης «δημοκρατικής» καναλοκρατίας μιλούν συχνά σαν μυγοπαγίδες για τις σκληρότητες εκείνης της εποχής και φροντίζουν επιμελώς να τους κάνουν να υποστηρίξουν τους αντιπάλους τους!
Οι βαναυσότητες που διέπραξε από το 1917 η ΕΣΣΔ (το αγαπημένο παιδί των συμμαχικών δυνάμεων) σε δικό της έδαφος, έσπασε κάθε ρεκόρ με δεκάδες εκατομμύρια παραδείγματα!
Οι Άγγλοι, που πέρασαν πρώτοι πέρα από τον Ατλαντικό και οι νεοφερμένοι Αμερικανοί διέπραξαν τις ίδιες σφαγές στο έδαφος των σημερινών ΗΠΑ, σκοτώνοντας πάνω από 4.000.000 Ινδιάνους (200.000 επιζώντες από τα 5.000.000), για να εξοντώσουν αυτή τη φυλή μέσω αυτής της τεράστιας γενοκτονίας. Άλλωστε, αυτοί είναι που είχαν ξεγελάσει εκατομμύρια Μαύρους, μαρκάροντας τη σάρκα τους με σημάδια σκλαβιάς.
Από το 1941 έως το 1945, είχαν εγκαινιάσει στην Ευρώπη και στην Ασία τη μοναδική τους πολεμική τακτική κατά τη διάρκεια του 20^{ού} αιώνα, δηλαδή την τρομοκρατία, τη σφαγή εκατοντάδων χιλιάδων αμάχων με τους τεράστιους βομβαρδισμούς τους στο Αμβούργο, στην Κολωνία, στο Βερολίνο, στη Δρέσδη και μετά στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι.
Επίσης, ήταν αυτοί που παρέδωσαν 100.000.000 συμπατριώτες μας από την Ανατολή στην τυραννία των Σοβιετικών μετά την 8^{η} Μαΐου του 1945 για 50 χρόνια.
Ήταν αυτοί που το 1945 και το 1946, άφησαν εσκεμμένα 1.000.000 Γερμανούς αιχμαλώτους να πεθάνουν από τη μιζέρια και την πείνα μέσα στα στρατόπεδά τους στο Ράιχ και στη Γαλλία, ενώ οι αποθήκες τους ήταν γεμάτες από άθικτες προμήθειες.
Τέλος, ήταν αυτοί που μετά τον πόλεμο επέτρεψαν την φυγή εκατομμυρίων Πρώσων, Σιλεσιανών, Γερμανών και Σουδητών αμάχων και τους εξόντωσαν κατά τη διάρκεια μιας τρομερά άγριας «φυλετικής κάθαρσης»!
Οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι – και οι Ρώσοι φίλοι τους που πρόσφατα βγήκαν καθαροί από το πλυντήριο! – μπορούν κάλλιστα να κατηγορούν το ρατσισμό των Σέρβων που δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό στην Κροατία και στη Βοσνία, για να αποκτήσουν νέα «φυλετικώς εκκαθαρισμένα» εδάφη. Είναι η μαθηματική επανάληψη των εξοντώσεων που είχαν επιφέρει οι «δημοκρατίες» κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας άνω των 4.000.000 Ινδιάνων και ύστερα μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο σε εδάφη που κατασχέθηκαν από το γερμανικό Κράτος! Τώρα ξέρουμε τα φρικτά νούμερα: περίπου 2.280.000 πρόσφυγες από το Ράιχ χάθηκαν στους δρόμους της εξορίας, πέθαναν από την πείνα ή δολοφονήθηκαν από τους Σοβιετικούς και τα τσιράκια τους, άλλοι 80.000 εξαφανίστηκαν, πάνω από 1.000.000 επιζώντες απελάθηκαν στη Σιβηρία. Ο ιστορικός Jacques de Launay εξιστόρησε λεπτομερώς αυτές τις φρικαλεότητες στο βιβλίο του, "La Grande Débâcle" (Η Μεγάλη Φυγή).

Καταλαβαίνουμε ότι, το 1992 στην Κροατία και στη Βοσνία, οι Αμερικανοί και οι Άγγλοι – Οι Ρώσοι φαίνονται πολύ μικροί! – δεν αντέδρασαν εναντίον των Γιουγκοσλάβων κατακτητών, αλλά αρκέστηκαν σε παλινωδίες. Αυτό που έκαναν οι Σέρβοι, το είχαν κάνει και οι φίλοι τους οι Σοβιετικοί πολλές φορές και σε μεγάλη κλίμακα ή απλά τους άφησαν να το κάνουν! Οι γέροι κροκόδειλοι έχυσαν τα υποκριτικά δάκρυά τους. Οι Σέρβοι, εκκενώνοντας το 1992 τις περιοχές στις οποίες εισέβαλλαν από τον άμαχο πληθυσμό τους, δεν ήταν παρά οι ταπεινοί μιμητές τους.

Ο Stalin, ο Churchill και ο Roosevelt ήταν τα αφεντικά τους, τα αφεντικά-δολοφόνοι του πρώτου μισού του 20ού αιώνα.

II. Οι τρομοκρατικοί πόλεμοι και ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός

Αν τουλάχιστον τα στρατεύματα του Β' Παγκοσμίου πολέμου ήταν απλώς περιστασιακοί δολοφόνοι! Αλλά, είδαμε από το 1945 τη συνεχή ανανέωση αυτής της καταστροφικής πολεμικής τακτικής οπουδήποτε μπορούσε να επιβληθεί ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός.

Είτε ήταν στο Βιετνάμ, με ορδές γυναικών και παιδιών να τρέχουν στους δρόμους εντελώς γυμνοί με εγκαύματα από napalm!

Είτε στο Ιράκ, όπου 100.000 έως 200.000 άμαχοι (δεν ξέρουμε πόσοι ακριβώς!) θερίστηκαν συστηματικά και χωρίς να διατρέχουν κίνδυνο από τις τερατώδεις τρομοκρατικές εκρήξεις – ελεγχόμενων από υπολογιστή – των αμερικανικών πυραύλων.

Γιατί;…

Έτσι, ώστε να παραμείνει ανέγγιχτος ο μεσαιωνικός και ρατσιστικός μηχανισμός μιας χώρας – μπιτονιού, που κατασκευάστηκε πρόσφατα από τους Άγγλους, το Κουβέιτ καθώς και οι ποδογλείφτες εμίρηδες, που είναι αρπακτικά σαν τους γύπες, γεμάτοι με δισεκατομμύρια δολάρια, ανεπίσημοι κάτοχοι των πετρελαιοπηγών και είναι τόσο αγαπητοί στους Αμερικανούς γκάνγκστερ του υπέρ-καπιταλισμού, αιώνιοι παραδόπιστοι και κλέφτες!

Ο Saddam Hussein, ο αδιαμφισβήτητα δημοφιλής ηγέτης του Ιράκ, ήθελε να πάρει πίσω αυτή τη χαμένη επαρχία της Μεσοποταμίας. Και, πάνω από όλα, κυβέρνησε το ισχυρό Κράτος μιας περιοχής που είναι πλούσια σε πετρέλαιο και αυτό προκάλεσε την ενόχληση των Αμερικανών ηγετών με αποτέλεσμα να εκνευριστούν, να το εκλάβουν ως μαχαιριά και να ταρακουνηθούν!

Η προβοκάτσια είχε ξεκινήσει από την άνοιξη του 1989.

Επίσης, ήταν απαραίτητο να παραπλανήσουν τον Saddam Hussein σε μια παρέμβαση που θα ήταν η δικαιολογία για μια στρατιωτική επίθεση.

Βέβαια, η πρόσφατη δημιουργία (1962) του Κράτους του Κουβέιτ είχε υλοποιηθεί ώστε, οι Αγγλο-αμερικανοί να διατηρήσουν υπό τον έλεγχό τους τις πετρελαιοπηγές της συγκεκριμένης περιοχής.

Αυτό το Κουβέιτ είχε εφευρεθεί για να εμποδίσει την κύρια πρόσβαση στο ιρακινό πετρέλαιο από τον Περσικό Κόλπο, χάρη στην κατοχή του νησιού Bubiyan (Κουβέιτ) που ήταν το βασικό εμπόδιο στις εξαγωγές ιρακινού πετρελαίου. Το 1969, το Κουβέιτ είχε κάνει συμφωνία για την παραχώρηση αυτού του νησιού στο Ιράκ για 99 χρόνια. Παρόλα αυτά έγινε επίπληξη από τους Άγγλους και τους Αμερικανούς και την επόμενη χρονιά το Κουβέιτ αναίρεσε αυτή τη συμφωνία.

Στις 25 Ιουλίου του 1990, όταν ο Αμερικανός πρέσβης April Glappi συζητούσε για αυτά τα προβλήματα με τον Saddam Hussein, φαινόταν ότι έδειχνε κατανόηση, σαν να του φαινόταν φυσιολογική η επιστροφή του Ιράκ στο Κουβέιτ. Τότε ο Saddam Hussein συμπέρανε ότι το τρομερό «δηλητήριο» που είχε εξαπολυθεί εναντίον του τους προηγούμενους μήνες από της ΗΠΑ είχε πλέον σαρωθεί. Έπεσε στη διπλωματική παγίδα. Στις 2 Αυγούστου του ίδιου έτους, ανέκτησε σχεδόν χωρίς καμία σύγκρουση το Κουβέιτ, όπου ο Εμίρης με την πρώτη κίνηση του ιρακινού τανκ, διέφυγε ένδοξα σαν σκόνη!

Η υπόθεση ήταν κοινότοπη από μόνη της, όπως δεκάδες άλλες που είχαν αναπτυχθεί παλιότερα σε αραβικά εδάφη: στο Λίβανο, που ήταν εν μέρει κατεχόμενο από τα στρατεύματα του Ισραήλ χωρίς κάποιος να τους αναγκάσει να γυρίσουν στα καταφύγιά τους, στην Ιορδανία, στη Μέκκα, στην Υεμένη, στη Συρία όπου εισέβαλαν στα Υψώματα του Γκολάν, χωρίς να ξεχνάμε τα εδάφη των Χασεμιτών! Αλλά η Ουάσιγκτον είχε βρει την τέλεια ευκαιρία να δείξει την υπεροχή της στην Ανατολή. Ξεσήκωσε όλο τον κόσμο με μεγάλες κραυγές.

Κρύβοντας τις βλέψεις της για τα βαρέλια του πετρελαίου, ήθελε δήθεν να σώσει την Ελευθερία! Το Δίκαιο! Τον Πολιτισμό! Και ποιος δεν θα βιαζόταν να πιστέψει αυτές τις ενάρετες κουβέντες;…

Το έχαψαν όλοι. Άνθρωποι από όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης. Οι Άραβες αντίπαλοι που ήθελαν να διαδεχθούν τον Saddam Hussein, ήταν οι μεγαλύτεροι ζηλωτές. Εναντίον των δολαρίων, βέβαια! Η Αίγυπτος που έσπευσε να δεχτεί, όταν ο Bush ανακοίνωσε ότι αν δεχόταν την πρότασή του, εκείνος θα διέγραφε τα 7 δισεκατομμύρια δολάρια που χρωστούσε αυτή η χώρα στις ΗΠΑ!

Η Ουάσιγκτον ανακοίνωσε ότι ο κίνδυνος ήταν μεγάλος. Η International Herald Tribune ανακοίνωσε με την υπογραφή του W. Safire, ότι μια ατομική βόμβα του Saddam Hussein θα μπορούσε να πέσει ανά πάσα στιγμή στη Νέα Υόρκη! Μεταφέρεται από τον ίδιο τον διάβολο, σίγουρα!

Στις 15 Ιανουαρίου του 1991 άρχισε το πολεμικό μακελειό. Μέσα σε λίγες μέρες τα τρομερά όπλα του κ. Bush, χίλιες φορές πιο προηγμένα από αυτά που είχε ο Saddam Hussein εξόντωσαν χιλιάδες αμάχους σε κάθε γωνιά του Ιράκ. Το Κουβέιτ βρέθηκε σχεδόν αμέσως απελευθερωμένο, χωρίς μεγάλες μάχες.

Εξάλλου, ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας κατάφερε με μεγάλη δυσκολία μαζί με τον Αμερικανό τυχοδιώκτη συνεργό του να σταματήσει τη σφαγή, διότι επετεύχθη ο βασικός του στόχος, που ανακοινώθηκε υποκριτικά από τον Bush στην International Herald Tribune ως εξής: «Ο στόχος μας δεν είναι η κατάκτηση του Ιράκ, αλλά η απελευθέρωση του Κουβέιτ».

Αυτή η απελευθέρωση επανάφερε το Κουβέιτ κάτω από την πετρελαϊκή κυριαρχία των ΗΠΑ, αφήνοντας αυτό το Κράτος-φάντασμα σε αμηχανία έτσι όπως ήταν πριν τον Μεσαίωνα.
Δεν θα είχε απελευθερωθεί χωρίς την άφθονη παροχή των αμερικανικών τρομοκρατικών όπλων και των φοβερών ψεμάτων για τη χειραγώγηση του πλήθους.
Η πιο τρομερή παραπληροφόρηση που σερβιρίστηκε στους Αμερικανούς, ήταν η ιστορία των μωρών του Κουβέιτ. Είχε δημοσιευτεί σε χιλιάδες εφημερίδες το νέο που επρόκειτο να προκαλέσει την αντίδραση εκατομμυρίων ανθρώπων, ότι στο Κουβέιτ είχαν βγάλει 300 μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους και τα σκότωσαν!
Το κανάλι CNN ευχαριστήθηκε με αυτό την $17^{η}$ Ιανουαρίου του 1991 και ο Τύπος διέδωσε αυτή την είδηση σε εκατοντάδες εκατομμύρια αντίτυπα, γράφοντας το εξής: «Η εικόνα των Ιρακινών στρατιωτών που βγάζουν τα πρόωρα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους έχει αηδιάσει την παγκόσμια κοινότητα».
Ακριβώς, αλλά έδωσαν έναν ακόμα πιο τερατώδη χαρακτήρα. Ο Bush επανέλαβε την ιστορία με τα παιδιά στο Βέλγιο, των οποίων τα χέρια είχαν κόψει οι Γερμανοί κατά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο. Μετά τη νίκη των συμμάχων του 1918, δεν είχε δοθεί ποτέ η δυνατότητα να ενημερωθεί το κοινό για ένα από αυτά τα υποτιθέμενα θύματα. Για τον απλούστατο λόγο, ότι δεν υπήρχε ούτε ένα! Η απόλυτη πλύση εγκεφάλου!
Ο Bush το επιβεβαίωσε και το πήγε ακόμα πιο μακριά με μια νέα εκδοχή. Το μεγάλο γαλλικό περιοδικό Identité – στο οποίο υπάρχουν πολλοί καθηγητές πανεπιστημίου και σημαντικές προσωπικότητες από τη Σορβόννη – αποκάλυψε το 1992 αυτή την απάτη στο τεύχος No.16, ως εξής: «Ο ίδιος ο George Bush έπρεπε να επαναλάβει αυτή τη βάρβαρη πράξη δηλώνοντας στη Σαουδική Αραβία ότι ''πήραν τα μωρά από τις θερμοκοιτίδες τους και τα πέταξαν στο έδαφος σαν καυσόξυλα''! Μια τρομερή εικόνα που προοριζόταν για να προετοιμάσει τη δυτική κοινή γνώμη για τη μεγάλη επερχόμενη σταυροφορία. Αυτή η υπόθεση που ξεσήκωσε την «κοινή γνώμη», αποτέλεσε το βασικό θέμα για μια ταινία και μια έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας. Όταν τελείωσε ο πόλεμος, μάθαμε μέσω μιας αποστολής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας με επικεφαλής τον Δρ. David Chiu, ότι επρόκειτο για ένα σχέδιο που ενορχηστρώθηκε από την αμερικανική εταιρεία δημοσίων σχέσεων Hill and Knowton, κατόπιν αιτήματος του εμιράτου του Κουβέιτ έναντι του ποσού των 60.000.000 φράγκων! Γιατί τα μωρά; Επειδή έπρεπε να διαμορφωθεί μια πραγματικότητα, τέτοια ώστε να εγκρίνει ο κόσμος τα ψηφίσματα του ΟΗΕ». Εμφανίστηκαν ψευδομάρτυρες, ψευδείς εκθέσεις και ιδιαίτερα η συγκλονιστική μαρτυρία μιας νέας κοπέλας, που παρουσιάστηκε ως πρόσφυγας, ενώ στην πραγματικότητα ήταν η κόρη του πρέσβη του Κουβέιτ στις ΗΠΑ! Εδώ είναι το αποκορύφωμα της ατιμίας (Identité, No.16, 1992).

Ακόμα και στη Γαλλία, βλέπουμε στην τηλεόραση τον Patrick Poivre d’Arvor που είναι ειδικός στις προκλήσεις και στις στημένες συνεντεύξεις, να δυσφημεί τον Saddam Hussein φέρνοντας στην οθόνη έναν από τους υποτιθέμενους σωματοφύλακές του. Ο Poivre d’Arvor τον είχε βαφτίσει Λοχαγό Karim για την περίσταση, ενώ ήταν μια χυδαία φιγούρα που παρείχε η πρεσβεία του Κουβέιτ.
Αυτές οι απάτες, έφεραν πλούσια αποτελέσματα από τότε που ηττήθηκε ο Saddam Hussein αλλά μόνο έως ένα σημείο, προς μεγάλη δυσαρέσκεια του κ. Bush. Ο Bush δεν μπορούσε να εμφανιστεί το Νοέμβριο του 1992 στους Αμερικανούς ψηφοφόρους, που ήταν ακόμα αναστατωμένοι από την ανάμνηση των «300 μωρών που αρπάχτηκαν από τις θερμοκοιτίδες τους» και «πετάχτηκαν στο έδαφος σαν καυσόξυλα», χωρίς να έχει το σκαλπ του Saddam Hussein σαν να ήταν ινδιάνος Σιού (Sioux) από τις παλιές καλές εποχές, όταν οι ένδοξοι πρόγονοι έκαναν τη φυλετική κάθαρση των ΗΠΑ.
Ο πρόεδρος Bush που είναι σαν την Αγία Τεσσαρακοστή, ονειρευόταν από το 1991 να ξανακάνει το ίδιο.
Το 1992, για άλλη μια φορά αύξησε κυνικά τις προφάσεις ώστε να προκαλέσει μια νέα σύγκρουση.
Αρχικά, πλημμύρισε το Ιράκ με εκπροσώπους-ανακριτές του ΟΗΕ, οι οποίοι δήθεν έβρισκαν παντού πανίσχυρα όπλα τα οποία απέδιδαν στον Saddam Hussein (ενώ οι ΗΠΑ γέμισαν με αυτά), απαίτησε να γίνει έρευνα μέχρι και στο ιρακινό Υπουργείο Γεωργίας όπου ανακαλύφθηκαν μόνο πατάτες και λάχανα!
Τελικά, οι εκατοντάδες σχολαστικοί ερευνητές του ΟΗΕ ολοκλήρωσαν τις 14 αναλυτικές επιθεωρήσεις τους δηλώνοντας επίσημα στην τελική τους έκθεση ότι, οι έρευνές τους δεν είχαν καμία απόδειξη για την ύπαρξη στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Δεν είχαν ανακαλύψει το περίφημο κανόνι με μήκος 2 χιλιομέτρων, το οποίο σίγουρα προοριζόταν για να εκτρέψει τις μπάλες του γκολφ του κ. Bush ή να κάνει το πατίνι του να βγει εκτός δρόμου.
Μετά από ένα χρόνο λυσσαλέων ερευνών για αυτό το κανόνι που ήταν αόρατο στα μάτια του κόσμου, ανάγκασε τον Bush να βρει μια άλλη πρόφαση. Ήταν υπόθεση των Σιιτών…
Αυτοί οι Σιίτες είναι μια θρησκευτική ομάδα που διαφέρει από τους Σουνίτες, οι οποίοι είναι οι ορθόδοξοι μουσουλμάνοι. Είναι ένα περίπλοκο θέμα, διότι οι Σιίτες χωρίζονται σε 6 διαφορετικές σέκτες και οι Σουνίτες σε 4.
Ο Bush ψάχνοντας μέσα στην κατσαρόλα, αγνοώντας τα πάντα, 10.000 χιλιόμετρα μακριά για τα πολιτικο-θρησκευτικά άβαταρ (avatars) των Ιρακινών, θεώρησε έξυπνο να στείλει στις παραμονές του πολέμου στο Κουβέιτ, πράκτορες της CIA στους Κούρδους του Βόρειου Ιράκ και στους Σιίτες του Νότιου Ιράκ για να ξεσηκώσουν αυτές τις μειονότητες εναντίον του Σουνίτη Saddam Hussein, τον οποίο σκόπευε να ανατρέψει σε 5 δευτερόλεπτα, αλλά προσπαθούσε να διχάσει 3 κρατίδια της χώρας του.
Συνεπώς, ο Bush περίμενε μια ταυτόχρονη εξέγερση από τον πρώτο πύραυλο, το 1991.

Στην πραγματικότητα, οι Κούρδοι και οι Σιίτες αναστατώθηκαν σε πολύ μικρό βαθμό. Παρά την διπλή παγίδα και την τρομοκρατική συντριβή της περιοχής του, ο Saddam Hussein τη σκαπούλαρε με αρκετά μεγάλη επιτυχία σε αυτό το λήθαργο. Οι Κούρδοι του Βορρά βρέθηκαν απέναντι στους Τούρκους, τους θανάσιμους εχθρούς τους, αποφασισμένους να τους συντρίψουν όταν έρθει η μέρα. Όσο για τους Σιίτες του Νότου, που τους παράτησαν οι προβοκάτορες Γιάνκηδες πράκτορες, για άλλη μια φορά έπεσαν μόνοι τους μέσα στους σπογγώδεις βάλτους της Βασόρας.

Προφανώς, αυτή η διπλή προδοσία εν μέσω πολέμου είχε επακόλουθα στην περιοχή. Κάποιοι Σιίτες ηγέτες συνελήφθησαν. Ένας από αυτούς επιβεβαιώθηκε ότι ήταν κρεμασμένος. Ήταν λυπηρό, αλλά αρκετά κατανοητό. Και, εν πάση περιπτώσει, ήταν μια εσωτερική πολιτικο-θρησκευτική σε ένα Κράτος και αφορούσε μόνο αυτό. Οπωσδήποτε, αν υπήρχε κακομεταχείριση ήταν 100 φορές ηπιότερη από τη συμπεριφορά των Γάλλων και των Βέλγων ψευτο-νικητών φίλων των Αμερικανών το 1944 και το 1945, απέναντι σε εκατοντάδες χιλιάδες «συνεργάτες» που πολλοί από αυτούς σφαγιάστηκαν ή φυλακίστηκαν για πολλά χρόνια (στις Βρυξέλλες, ο αρχηγός του επιτελείου μου από τη Μεραρχία Wallonien, ένας αξιωματικός που ήταν υπόδειγμα για όλους, γιός και εγγονός Υπουργών Πολέμου, έμεινε φυλακισμένος σε ένα κελί για 17 χρόνια!).

Στο Νότιο Ιράκ, ο Αγιατολάχ Abolkassem Khoeï είχε δημιουργήσει κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου, με την παρακίνηση Αμερικανών απεσταλμένων ένα προσωρινό Συμβούλιο που έπρεπε να αντικαταστήσει την κεντρική Διοίκηση. Την ώρα του απολογισμού, θα μπορούσε να είχε πληρώσει για τη συνεργασία του με ένα σχοινί κάνναβης γύρω από τη γεμάτη χένα γενειάδα του, αλλά ήταν 92 ετών. Απλώς τέθηκε σε «κατ' οίκον περιορισμό» και δεν του έλειψε ιδιαίτερα η φροντίδα. Του δόθηκε μέχρι και βηματοδότης! Πριν από λίγο καιρό, αυτός ο άγιος άνθρωπος απεβίωσε πλήρης ημερών και παρέδωσε ήσυχα την όμορφη και ιδιαίτερα μαχητική ψυχή του στο Θεό του Μωάμεθ.

Για να συγκρίνουμε την ατιμία που βίωσε, αντίστοιχα στη Γαλλία, το 1945, ο ένδοξος Στρατάρχης Pétain ήταν ο γηραιότερος κατάδικος στον κόσμο και απεβίωσε στο Île de Ré σε ηλικία 95 ετών!

Ποιος άκουσε ποτέ εκείνη την εποχή για κάποιο αμερικανικό αεροπλανοφόρο να πλησιάζει απειλητικά κοντά σε αυτά το γαλλικά κάτεργα; Και να στέλνει τα αεροπλάνα του πάνω από το κελί του πιο επιφανούς νικητή του Α' Παγκοσμίου πολέμου;

Δυστυχώς, ο Στρατάρχης Pétain δεν ήταν Σιίτης! Για 50 χρόνια, η σωρός του περίμενε να ταφεί στο Verdun, ανάμεσα στους στρατιώτες του. Αλλά το πετρέλαιο του Île de Ré δεν καταλήγει στη Βασόρα!

Αυτοί οι Σιίτες εγκαταλείφθηκαν το 1991, αλλά θα αναστηθούν το 1992. Ο Τύπος, το ραδιόφωνο και η τηλεόραση είχαν πει πολύ λίγα για αυτούς εδώ και μήνες. Αγνοούσαν ό,τι είχε συμβεί. Ξαφνικά, επανεμφανίστηκαν ως μεγάλα αστέρια.

Μετά την αποτυχία για την τελική κατάκτηση του Ιράκ το 1991, μετά την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1992, στοχοποιήθηκε το τέρας Saddam Hussein με πρόφαση το κανόνι των 2 χιλιομέτρων και έτσι επανήλθε στην επικαιρότητα το τουρμπάνι των Σιιτών. Αμέσως μετά, στην Αμερική και στην Ευρώπη οι κατασκευαστές των ψεύτικων ειδήσεων, γέμιζαν τις οθόνες του κόσμου με τα πυροτεχνήματά τους. Ο κ. Bush ήθελε πάση θυσία να βελτιώσει τη δύσκολη εκλογική του θέση παρουσιάζοντας τον εγκληματία Hussein, ξαναβαμμένο ως αντι-Σιίτη για την περίσταση! Σε λίγες μέρες, ο κ. Bush τον ορκισμένο υπερασπιστή των Σιιτών πρώην συντρόφων του, που είχαν ξεχαστεί πολύ γρήγορα το 1991!
Γιατί Θεέ μου να γίνει αυτή η χαοτική σύγκρουση; Ενώ ούτε ένας στους χίλιους Αμερικανούς δεν θα μπορούσε να αναφέρει τα ονόματα των σεκτών που αντιτίθενται στους Σουνίτες και τους Σιίτες!
Δεν πειράζει! Σε λίγες μέρες, στα τέλη του Αυγούστου του 1992, το αμερικανικό αεροπλανοφόρο Independence έκανε το πρώτο βήμα στον Περσικό Κόλπο με τα 70 βομβαρδιστικά του, διασχίζοντας το σιιτικό Ιράκ προς όλες τις κατευθύνσεις. Αντικαταστάθηκαν γρήγορα από τα Mirage 2000 και τα Tornado, που εστάλησαν βιαστικά από τους Γάλλους και τους Άγγλους, τους πιο υπάκουους υπηρέτες τους.
Πόσο αστείο! Μπορούμε να φανταστούμε πάνω από τη ρεπουμπλικανική Γαλλία την απειλητική παρουσία ενός στόλου αμερικανικών μαχητικών αεροσκαφών, την εποχή που ο κ. Combes έκανε στη χώρα του διωγμούς κατά χιλιάδων Καθολικών μοναχών και μοναζουσών, επειδή ήταν δυσαρεστημένοι με τον αντικληρικαλισμό του;
Όμως, το 1992 στο Ιράκ, στο όνομα της ιερής προστασίας μιας αίρεσης άγνωστης σχεδόν σε όλους, τα αμερικανικά, τα αγγλικά και τα γαλλικά αεροπλάνα παρακολουθούσαν ανελλιπώς το στρατιωτικό επεισόδιο που θα ενεργοποιούσε μια νέα τρομοκρατική σφαγή! Ήθελαν πάση θυσία να βρουν τον αιρετικό Saddam Hussein στο καταφύγιό του και να του σπάσουν τα πόδια! Επίσης, ήθελαν να πνίξουν οριστικά το Ιράκ κόβοντάς του κάθε πρόσβαση στο πετρέλαιο του Περσικού Κόλπου, προπύργιο πλέον των ΗΠΑ.
Ο Saddam Hussein γνώριζε πολύ καλά ότι θα ήταν μια άνιση μάχη, ότι τα στρατεύματά του και ο λαός του θα συντριβούν. Καταπίνει τη γλώσσα του και περιμένει.
Αλλά τι πρέπει να σκεφτούμε για έναν αρχηγό Κράτους, του οποίου το εκλογικό σώμα τον αφήνει να κάνει μια παρανοϊκή και τρομοκρατική βαρβαρότητα στο Νότιο Ιράκ, ώστε να μπορέσει να ανταλλάξει τις σωρούς αραβικών πτωμάτων με μερικές ακόμα ψήφους στο Σικάγο ή στο Αρκάνσας;
Αφού για αυτό το σκοπό, ανασταίνει τους καταστροφικούς θρησκευτικούς πολέμους του 16ου αιώνα, του Καρόλου του 9ου και της Αικατερίνης των Μεδίκων, με έναν ναύαρχο de Coligny που επανεμφανίζεται φορώντας ένα σιιτικό τουρμπάνι!

Ακόμα και αν αυτό σκανδαλίζει σε μεγάλο βαθμό τους εκατομμύρια Σουνίτες στην Ασία και στην Αφρική. Και να ξεκινήσει – ποτέ δεν ξέρεις – μια διεθνή σύγκρουση πολύ μεγαλύτερης έκτασης, στέλνοντας τους Άραβες που είναι πιστοί στη θρησκεία τους, στο πλευρό των πνευματικών αδελφών τους στο Ιράκ, από τους οποίους είχαν αποσπαστεί προσωρινά το 1991 υπό την πίεση των Bush και ΣΙΑ.
Αντιθέτως, στην καρδιά της Ευρώπης όπου θα έπρεπε να είχε μπει ένα τέλος σε αυτή τη ρατσιστική εξόντωση, το 1992 εκατομμύρια Βόσνιοι δυστυχώς στερήθηκαν τη νάφθα, – ούτε ένας Αμερικανός ειρηνευτής (κυανόκρανος) – ο κ. Bush το επανέλαβε με μια απάθεια νεκροθάφτη! Δεν θα στέλνονταν για να βοηθήσουν στο Σαράγιεβο, αλλά μόνο για να προστατέψουν τη διαδρομή των φορτηγών ανθρωπιστικής βοήθειας του Ερυθρού Σταυρού!
Με αυτόν τον μοναδικό στον κόσμο τρομοκρατικό εξοπλισμό που διαθέτουν οι Αμερικανοί, το σάρωμα των Σέρβων επιτιθέμενων που είναι κοπρόσκυλα με ανεπάρκεια σε εξελιγμένα όπλα, πιθανότατα να είχε γίνει στο άψε σβήσε. Ας μην ξεχνάμε ότι με πολύ λιγότερα μέσα, το Μάιο του 1941, ο Hitler είχε πνίξει όλη τη Γιουγκοσλαβία μέσα σε 10 μέρες, μετά από ένα ιδιαίτερα ύπουλο πραξικόπημα που είχε γίνει εναντίον του στο Βελιγράδι από τον γιό του Churchill και τον Αμερικανό κατάσκοπο Donovan (ενώ οι ΗΠΑ δεν βρίσκονταν σε πόλεμο εκείνη την εποχή!).
Αλλά αυτή τη φορά, μπροστά στο βοσνιακό δράμα, ο κ. Bush με μια σχεδόν επιδεικτική σιγουριά είπε ξερά: όχι!
Η Βοσνία δεν είχε ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά συμφέροντα για αυτόν.
Το αποτέλεσμα: την καταδίκασε σε θάνατο. Δεν θα τα καταφέρει.
Από την άλλη, τα πτώματα των Ιρακινών και κυρίως η φυσική εξόντωση του Saddam Hussein, θα τον βοηθούσαν πολύ στην εκλογική προπαγάνδα: το θηκάρι πετάχτηκε αμέσως! Ο κ. Bush άνοιξε τα φτερά του με το ατσάλι της εκδίκησης στο χέρι και ήχησε η σάλπιγγα!
Από τα τέλη Αυγούστου του 1992, άρχισαν να πετούν βομβαρδιστικά 24 ώρες το 24ωρο σε όλο το νότιο Ιράκ!
Ας ελπίσουμε, σκέφτηκε ο Bush, ότι ο Saddam Hussein θα αντεπιτεθεί! Για να μπορέσει να ξαναχτυπήσει πιο δυνατά! Λίγο ιρακινό αίμα στα ψηφοδέλτια δεν θα έβλαπτε καθόλου τις επικίνδυνες εκλογές του Νοεμβρίου!
Ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία δεν έχουμε δει τόσο μεγάλη υποκρισία. Το 1992 στο Σαράγιεβο και στη Βασόρα στήθηκε σαν τρομοκρατική γιρλάντα όλο αυτό το ψυχρό παιχνίδι για τα χείριστα θρησκευτικο-πετρελαϊκά συμφέροντα!
Εδώ είμαστε, στην αποσύνθεση του σημερινού κόσμου.
Πρώτος νόμος: η αισχροκέρδεια, μετά το χάος, η ανικανότητα και η υποκρισία των Κρατών, όσο ανήθικο και αν ακούγεται!
Ο ορίζοντας της οικονομίας εισβάλλει παντού μέσω των κυμάτων των σκοτεινών ονείρων.
Αυτή η απάτη υλοποιείται με ύπουλες κινήσεις παγκοσμίως. Παραβιάστηκαν 20 ψευδείς «Συνθήκες Ειρήνης» συγχρόνως μέσα σε ένα βράδυ. Εκατοντάδες

διπλωματικοί απατεώνες, που σπαταλούν εκατομμύρια για να αποκτήσουν κύρος στέκονται σαν παγώνια όταν μυρίσουν το άρωμα της τηλεόρασης. Εκατομμύρια ανίσχυροι θεατές ανοίγουν την τηλεόραση και παρακολουθούν με ορθάνοιχτα μάτια αυτές τις χαοτικές ανατροπές.
Δεν υπάρχει έστω η σκιά ενός σχεδίου για να ανασυρθούν τριακόσια εκατομμύρια Ρώσοι απολεσθέντες! Το ευρωπαϊκό παραπάτημα βρίσκεται πλέον μπροστά στη σίγουρη αυθάδεια τον Σέρβων επιτιθέμενων.
Οι κυανόκρανοι ασχολούνται με τη μεταφορά προμηθειών ή μερικές φορές το βάζουν στα πόδια! Όλοι γνωρίζουν ότι η Βοσνία είναι ερειπωμένη, ότι οι Σέρβοι τα ¾ των εδαφών της, ότι θα την αδειάσουν από τους κατοίκους της και δεν θα παραχωρήσουν ποτέ ούτε ένα στρέμμα «φυλετικά εξαγνισμένου» κατακτημένου εδάφους!
Γιατί να ενοχλούσαν; Ξέρουν ότι όταν οι δημοκρατίες αναστατώνονται από στιγμή σε στιγμή, είναι μόνο για τα μάτια του κόσμου και να ηρεμήσουν οι αφελείς!
Θα συναντηθούν και θα κάνουν 100 συζητήσεις, οι οποίες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν θα οδηγήσουν σε τίποτα. Θα υπογράψουν βαρύγδουπα και φανταστικά χαρτιά, που θα τα ακυρώσουν προτού καν αφαιρέσουν το καπάκι από το στυλό. Αυτό είναι όλο. Δεν θα επεκταθούν περαιτέρω στην εκτέλεση αυτού του αξιολύπητου καρναβαλιού.
Έτσι είναι. Αυτός είναι ο σημερινός κόσμος, υποκριτικός, ανίκανος, που κάνει αστεία εν μέσω τραγωδιών και χτίστηκε για εσάς το 1945. Είναι ένας κόσμος βουτηγμένος μέσα στην αχρηστία και τη βλαβερότητα τον οποίο εσείς, οι νέοι Ευρωπαίοι του σήμερα πρέπει να γκρεμίσετε.

III. Τα προβλήματα της Ευρώπης

Η δημοκρατία που βλέπουμε να αποσυντίθεται μπροστά στα μάτια μας είναι η αναρχία, είναι οι χαλασμένοι δρόμοι, είναι η εγκληματικότητα.
Εκατοντάδες τυχοδιώκτες, ρήτορες, βλάκες μαστισμένοι από την άγνοια, που κάθονται σε αναδιπλούμενα βουλευτικά ή υπουργικά έδρανα, που κακαρίζουν, διαχειρίζονται καταστάσεις και αναστατώνουν τον κόσμο. Τα Κράτη πάνε από τη μία ανεμοθύελλα στην άλλη. Οι προϋπολογισμοί πέφτουν στο γκρεμό που μοιάζει με στόμα ηφαιστείου. Δεν υπολογίζουν πλέον τα εθνικά χρέη σε εκατομμύρια αλλά σε δισεκατομμύρια, παρασυρμένοι σαν τους κόκκους της άμμου στην απεραντοσύνη των θαλασσών.
Η ηθική κατάπτωση είναι εξίσου εντυπωσιακή. Ο άνθρωπος δεν πιστεύει πλέον σε τίποτα, παρά μόνο στο χρήμα, και μόνο στο χρήμα, ο Βούδας στον οποίο επιστρέφουν τα πάντα και από τον οποίο εξαρτώνται τα πάντα. Το ιδανικό, είναι ένα ανέκδοτο! Quiero vivir! Έτσι λένε οι Ισπανοί. Θέλω να ζήσω! Στην πραγματικότητα, ζούμε με τα πόδια στον αέρα, σε ένα έδαφος που καταρρέει

από παντού. Ο θόρυβος των σαξοφώνων δίνει το ρυθμό στην κατρακύλα, στην παρακμή των εθνών, στην ηθική κατάπτωση και στην παρακμή κάθε τι Θείου και ανθρώπινου. Εξάλλου, όλοι ζουν σε μια ευφορία που νομίζουν ότι είναι αληθινή. Ακούστε, η ζωή, κάνει μπαμ! Και η κοινωνία! Και τα Κράτη, με τη μύτη τους χωμένη μέσα στα προβλήματα.

Μέσα σε αυτή τη σύγχυση, μια διοικητική Ευρώπη γνωστή ως Ενιαία Αγορά, διαδέχτηκε με βηματισμό χελώνας την ενωμένη Ευρώπη των αγώνων μας. Η έδρα της είναι στις Βρυξέλλες. Δεν έχει μορφή. Είναι ένα συνονθύλευμα, μια κλίκα 20.000 πανίσχυρων δημοσίων υπαλλήλων, παρδαλών παραδόπιστων με ολοένα και περισσότερα προνόμια. Καμία λαϊκή κοινότητα δεν τους εξέλεξε. Είναι το συνέδριο των αρχηγών της γραφειοκρατίας. Η δημοκρατία σε αυτή την υπόθεση δεν είναι παρά μία άχρωμη και ασυνεπής φούσκα που όταν μειωθεί ο αέρας, σβήνει και θα εξαφανίζεται.

Αν και είχε θεοποιηθεί στο παρελθόν, η Δημοκρατία στα τέλη του 20^{ού} αιώνα δεν είναι παρά μία βλακώδης παγίδα. Τα πολιτικά κόμματα είτε είναι κόκκινα, λευκά, κίτρινα, πράσινα, είτε είναι αριστερά, κεντρώα και δεξιά φαίνονται όλα να είναι το ίδιο πράγμα μέσα στην προκλητική αχρηστία τους.

Επίσης, απέτυχαν οπουδήποτε προσπάθησαν να μειώσουν ή απλώς να μετριάσουν την ανεργία, ένα βασικό κοινωνικό πρόβλημα. Αντιθέτως, την αύξησαν θεαματικά. Κάθε χρόνο, στη νανο-Ευρώπη τους με την Ενιαία Αγορά, ένα εκατομμύριο, δύο εκατομμύρια περισσότεροι άνεργοι – κυρίως νέοι – κρεμούν την ελπίδα τους στο πορτμαντό μιας χρεωκοπημένης οικονομίας.

Τα κράτη διαλύουν τους πληθυσμούς – αυτούς που εργάζονται ακόμα! – με σκληρούς όρους. Καταβροχθίζουν με κακοδιαχείριση τα μισά ή και παραπάνω από αυτά που παράγει ένας τολμηρός παραγωγός.

Τα κόμματα που ονομάζονται «δημοκρατικά», που θα έπρεπε να έπρεπε να είχαν δώσει μια οικονομική λύση στη μιζέρια ενός τρίτου κόσμου, τον οποίο είχαν προβάλει ως σακούλα σκουπιδιών με την ξεπουλημένη απελευθέρωσή τους το 1945. Επίσης, αυτά τα κόμματα φάνηκαν ανίκανα να διαχειριστούν την πολυπληθή και πολυφυλετική εισβολή τεράστιων πληθυσμών, αποπροσανατολισμένων εξαιτίας τους, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.

Επιπλέον, αυτοί οι πολιτικοί εκκαθαριστές είναι τρομερά διεφθαρμένοι, είτε για ψηφοθηρικούς λόγους (στην πολιτική σκηνή, οι εκλογές με όλη τη φασαρία της δημοσιότητας κοστίζουν ολόκληρες περιουσίες!), είτε από προσωπική ή οικογενειακή βουλιμία (οι σύζυγοι, που από το τίποτα απέκτησαν υπηρεσιακά αυτοκίνητα και ταξίδια στο Λος Άντζελες και στο Τόκυο, δεν θέλουν να ξαναγίνουν θυρωρίνες, γυναίκες της καθημερινότητας!).

Οι πολιτικοί ασχολούνται με αηδίες, εύκολες οικονομικές λύσεις και δωροδοκίες. Επιβάλλουν καταστροφικά ποσοστά στις δημόσιες συμβάσεις, στα δημόσια αγαθά, στα δημόσια έργα, οπουδήποτε μπορούν μέσω της επιρροής τους, να εγκαταστήσουν τις απορροφητικές αντλίες τους.

Δεν εμπνέουν πλέον τους ψηφοφόρους τους – όλοι μπορούν να το διαπιστώσουν – και τους έχουν κουράσει, με αποτέλεσμα να τους απεχθάνονται όλο και περισσότερο.
Είτε στην Ευρώπη είτε στα βάθη της Ρωσίας, θα υπάρξει αύριο ένας ευφυής μεταρρυθμιστής με τη σκούπα στο χέρι, που θα παραδώσει στις μάζες ένα πραγματικό οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα λαϊκής σωτηρίας και οι ψευτο-δημοκρατικές μαφίες θα σκορπιστούν γρήγορα σαν ένα γλοιώδες σμήνος από χορτάτες ψείρες! Όπως και να ΄χει, δημοκρατία εξακολουθεί να επιβιώνει αυτή την εποχή, διότι προς το παρόν υπάρχει έλλειψη νεκροθαφτών!
Πλέον, πρέπει να επανέλθει η τάξη σε αυτόν τον τόπο που είναι γεμάτος ερείπια. Δεν μπορεί να γίνει τίποτα για να αποκατασταθεί η Ανατολική Γερμανία. Η Δυτική Γερμανία ξεζουμίστηκε τελείως την περίοδο 1989 – 1992. Όλα πρέπει να ξαναγίνουν από την αρχή. Τα παλιά ρυπογόνα εργοστάσια που είχαν εγκαταστήσει οι Σοβιετικοί, μόλυναν τον αέρα. Οι παλιές μηχανές τους δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν έναν σύγχρονο ανταγωνισμό. Θα έπρεπε να κατεδαφιστούν τα πάντα, να βρεθούν χιλιάδες ιδιώτες κατασκευαστές που δεν θα τους λείπει η τόλμη. Εν τω μεταξύ, η εργατική μάζα που περιορίστηκε στην ανεργία κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, μπορούσε να επιβιώσει μόνο από τις αποζημιώσεις που ήταν αστρονομικά ποσά.
Και, κυρίως ο ανατολικο-Γερμανός εργάτης, αηδιασμένος εδώ και 50 χρόνια με κάθε προσωπική του πρωτοβουλία, προκαταβολικά σκοτωμένος από τη σοβιετική θεωρία της κοινωνικής ισότητας, είχε χάσει το ενδιαφέρον και την όρεξη για δουλειά που είχε παλιότερα με τον γερμανικό τρόπο, τον οποίο η κομμουνιστική χαλαρότητα και η απουσία της ενθάρρυνσης τον είχαν εξευτελίσει βλακωδώς.
Είναι ένα τεράστιο έργο, μια κοινωνική διάρθρωση που θα έπρεπε να ξαναδημιουργηθεί από την αρχή. Σαν μην είχε υπάρξει πριν. Η Δυτική Γερμανία, που ξαναέγινε πλούσια και πολύ επιχειρηματική, αφοσιώθηκε σε αυτό το έργο με όλες τις δυνάμεις της. Αντιμετώπισε γενναία αυτή την πρόκληση, αλλά συνάντησε δυσκολίες. Έπρεπε να χύσει αίμα, δάκρυα και ιδρώτα για χρόνια ώστε, να ξαναδώσει ζωή και δυναμισμό στην Ανατολική Γερμανία, η οποία είχε αλλοιωθεί εντελώς μετά το 1945 από τον σταλινικό παραλογισμό, που είχαν εγκαταστήσει οι Σύμμαχοι στην περιοχή μετά τις εχθροπραξίες.
Ωστόσο, η Ανατολική Γερμανία είχε ένα λιγότερο οπισθοδρομικό καθεστώς, το οποίο διοικούσε η ΕΣΣΔ, αλλά αντιπροσωπεύει μόνο το 1/20 του συνολικού πληθυσμού της (19 εκατομμύρια κάτοικοι στα 400 εκατομμύρια!). Ποιοι, πότε και πώς θα αναλάβουν να βοηθήσουν αυτούς τους ανθρώπους να σταθούν στα πόδια τους, που είναι εντελώς διαλυμένοι και θύματα του παραλογισμού;
Αν όμως δεν τους σώσουν γρήγορα με υποδειγματικό σθένος, θα βυθιστούν στην αναρχία…
Λοιπόν;…
Θα τους λυπηθούν οι Αμερικανοί; Αυτοί που κατά τη διάρκεια του Β’ Παγκοσμίου πολέμου βοήθησαν τόσο πολύ τον Stalin να τους πνίξει;… Οι ίδιοι

ζουν μια περίοδο οικονομικής κρίσης. Στην πενιχρή παγκόσμια προσπάθεια που είχε γίνει για να βοηθηθεί ο ρωσικός λαός το 1991, η συμμετοχή των Αμερικανών αντιστοιχούσε στο 3%. Σχεδόν ασήμαντη!

Οι ΗΠΑ είναι το πιο υλιστικό έθνος της Γης. Ναι, κινητοποίησαν ανθρώπινο δυναμικό και χρήμα από όλο τον κόσμο για να εξασφαλίσουν τα πετρέλαια του Κουβέιτ, αλλά αυτό ήταν μια επένδυση και όχι μια φιλανθρωπική πράξη.

Ίσως να τους δελεάσει το πετρέλαιο της Σιβηρίας, για να αποκτήσει περισσότερα κέρδη ο υπερ-καπιταλισμός τους που έχει δόντια καρχαρία και για τη δόξα της νέας «παγκόσμιας τάξης» τους;

Θα είναι έτσι; Πάντως, η πρώην ΕΣΣΔ δεν είναι μόνο το πετρέλαιο. Εκεί δεν υπάρχουν μόνο τα βαρέλια για το πετρέλαιο, αλλά και 300 εκατομμύρια άνθρωποι που πρέπει να ταΐστούν και να αναγεννηθούν.

Η αλήθεια, είναι η Ευρώπη, η ασταθής Ευρώπη του σήμερα, που θα πρέπει να κάνει ό,τι είναι απαραίτητο είτε της αρέσει είτε όχι.

Αλλά, όπως είδαμε η ανοικοδόμηση των ερειπίων της ΕΣΣΔ αντιπροσωπεύει μια προσπάθεια τουλάχιστον 20 φορές μεγαλύτερη, σε σχέση με τις δύσκολες προσπάθειες που καταβάλλει σήμερα η Δυτική Γερμανία.

Για αυτό το σκοπό έπρεπε να αδειάσει τελείως τα ταμεία της. Θα μπορούσε να τα αδειάσει και να τα γεμίσει 20 φορές για την οικονομική και την βιομηχανική ανασυγκρότηση της τεράστιας ρωσικής επικράτειας, ένα απαραίτητο συμπλήρωμα για μια ισχυρή Ευρώπη.

Εκτός από τους Γερμανούς, ποιοι;

Η δύσπιστη Γαλλία – είναι κατανοητό – παραμένει πάντα στα χρήματά της. Ήδη διστάζει να δεχτεί μια χούφτα Κροάτες και Βόσνιους πρόσφυγες, ενώ η Γερμανία παρόλες τις σκοτούρες της, υποδέχτηκε με μια επικριτική γενναιοδωρία πάνω από 200.000! Λοιπόν, αύριο θα σώσουν 300 εκατομμύρια χρεωκοπημένους από την Ανατολή;

Οι Άγγλοι;…

Έχουν άψογα παντελόνια με τσάκιση, δύσκαμπτες ομπρέλες σαν αυτές των βοσκών, οι γυναίκες τους φορούν καπέλα με κορδέλες και είναι επιβλητικές σαν υπερωκεάνεια. Εκτός από αυτό, τα πορτοφόλια τους είναι στολισμένα με λάστιχα! Εξάλλου και αυτοί βρίσκονται σε πλήρη κατρακύλα, από το τότε που ο Churchill, αυτός ο θορυβώδης μεθύστακας, ξεπούλησε την αυτοκρατορία τους το 1945…

Ποιος άλλος με την πρώτη ματιά θέλει να κινηθεί;

Και κυρίως να «ξηλωθεί»;

Πολλαπλασιάζονται τα συνέδρια με τις πολλές τσιριμόνιες, όπου γεννιούνται μόνο έμβρυα. Μέχρι τώρα, η οικονομική συνεργασία με τους ηττημένους Ρώσους δεν είναι παρά ένα φιλοδώρημα που πετάχτηκε με δυσκολία από τους λάτρεις του χρήματος σε έναν Gorbatchev και έναν Yeltsin, που τρέχουν από χώρα σε χώρα απλώνοντας τα καπέλα τους…

IV. Τα δισεκατομμύρια από τα ναρκωτικά και το μέλλον της Ρωσίας

Μετά;…
Αναρωτιέται κανείς μήπως δεν είναι η γιγάντια κοινοπραξία των ναρκωτικών, μια από τις πιο ισχυρές στον κόσμο που θα πάρει τον έλεγχο αυτής της τεράστιας ερημιάς που λέγεται πρώην ΕΣΣΔ…
Εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε να θεωρηθεί παράξενο, αλλά δεν είναι. Αυτή η παγκόσμια μαφία των ναρκωτικών κατέχει δισεκατομμύρια δολάρια που προέρχονται από χιλιάδες απάτες. Απλώνει τα πλοκάμια της παντού. Κάποια από αυτά κόβονται, αλλά χωρίς σημαντικά αποτελέσματα.
Ωστόσο, στη Δύση και στην Αμερική πλέον η μαφία αισθάνεται ότι καταδιώκεται. Επιβλέπουν τις τράπεζες, το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και τους διακινητές που είναι λίγο-πολύ γνωστοί. Βέβαια, τα ναρκωτικά δεν συνάντησαν εμπόδια ώστε να γίνουν μια από τις πιο πλούσιες βιομηχανίες στον κόσμο και να κερδίζουν στις μέρες μας χρηματικά ποσά που κανείς δεν μπορεί να φανταστεί.
Παρόλα αυτά, μετά από μια σειρά χτυπημάτων που δέχτηκε αυτή η βιομηχανία στη Δύση και στις ΗΠΑ, επιβλήθηκε μια ορισμένη προσοχή στην ευρωπαϊκή κομπίνα των ναρκωτικών.
Τότε ήταν που η μαφία των ναρκωτικών κέρδισε τεράστιο έδαφος στην κατεστραμμένη Ρωσία.
Ο νόμος της ελεύθερης αγοράς που χορηγήθηκε στους Ρώσους διευκόλυνε τρομερά τη διακίνηση των λεγόμενων ελαφρών ναρκωτικών, των οποίων οι σοδειές καταλαμβάνουν 35 φορές περισσότερο χώρο από το Μαρόκο, το οποίο κι όμως τροφοδοτεί επικίνδυνα όλη την Ευρώπη.
Τα εδάφη της νέας ρωσικής ένωσης συνορεύουν με κάποιες χώρες που παράγουν σκληρά ναρκωτικά, κυρίως το Αφγανιστάν που είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής στον κόσμο. Παλιότερα, αυτές οι διακινήσεις ήταν υπό έλεγχο έως ένα βαθμό. Τώρα, τα ανατολικά σύνορα έχουν γίνει σουρωτήρι. Επιτρέπουν να εισέλθουν στη ρωσική επικράτεια τεράστιες ποσότητες σκληρών ναρκωτικών πέρα από κάθε φαντασία, δηλαδή επιτρέπουν την είσοδο στη μαφία.
Η διεθνής μαφία, που δεν ήξερε πού να επενδύσει τα δισεκατομμύριά της, βρήκε μέσα σε ένα χρόνο τη γη της Επαγγελίας, η οποία ως αντάλλαγμα για τις αρχαγγελικές επιταγές άφησε ελεύθερο το πεδίο στο εμπόριο και στα ολοκαίνουργια τηλεοπτικά δίκτυα της Δύσης.
Έτσι, αυτά τα σάπια θεμέλια θα παράσχουν στην πρώην ΕΣΣΔ ένα σημαντικό μέρος των δισεκατομμυρίων που απαιτούνται για την ανάκαμψή της και είναι κάτι που αρνούνται όλες οι δημοκρατίες με τον τρόπο τους, αλλά με έναν εγωισμό και μια έλλειψη πολιτικού οράματος.
Αυτό το στάδιο έχει πλέον ξεπεραστεί.

Η μαφία συνειδητοποίησε – εδώ και λίγους μήνες – ότι αυτό το σχεδόν ανέγγιχτο και τεράστιο καταφύγιο, εκτός από τα φυτικά ναρκωτικά έχει τη δυνατότητα να παράγει και χημικά ναρκωτικά, που είναι τα πιο θανατηφόρα.
Πολλά σοβιετικά εργοστάσια είναι εγκαταλελειμμένα. Χιλιάδες μηχανικοί και επιστήμονες έχασαν τη δουλειά τους, βίωσαν τη χειρότερη φτώχεια και αναγκάστηκαν να περάσουν δοκιμασίες. Τους παρείχαν υψηλούς μισθούς, αλλά κέρδιζαν στην καλύτερη περίπτωση το ισοδύναμο των 7 δολαρίων το μήνα (τον Αύγουστο του 1992, το ρούβλι είχε 250 φορές λιγότερη αξία έναντι του ενός δολαρίου). Πολλοί μπλέχτηκαν με αυτό και τα παράτησαν.
Η παραγωγή χημικών ναρκωτικών στη Ρωσία, θα έχει τη δυνατότητα να πάρει τεράστιες διαστάσεις.
Σαπίζει τη ρωσική νεολαία, που είναι ήδη βυθισμένη στη φτώχεια και σε επικίνδυνες καταστάσεις. Η νέα μόδα της τηλεόρασης είναι γεμάτη από αμερικανικές ταινίες που μιλούν για τη βία και τα ναρκωτικά, ντοπάροντας σε μεγάλο βαθμό τη νεολαία της Ρωσίας.
Η διακίνηση θα πάει ακόμα πιο μακριά. Στην Πολωνία, όπου έχει μολύνει τον πληθυσμό της. Και στη Βοημία. Από εκεί, μετά από ένα ή δύο χρόνια θα φτάσει στη Γερμανία και μετά σε όλη την Ευρώπη.
Η Ευρώπη είχε μια ελπίδα να συγκρατήσει τη μάζα των ναρκωτικών από τις ΗΠΑ και την Αφρική, παρά το γεγονός ότι η μαφία προσπάθησε με διάφορους τρόπους να τα καμουφλάρει, παρουσιάζοντάς τα στα σύνορα ως δήθεν αποξηραμένα λαχανικά με φυσικό χρωματισμό. Αλλά αφήνοντας τη μαφία να πάρει τη θέση της Ευρώπης στη Ρωσία στον τομέα της οικονομίας, οι δυτικές δημοκρατίες – και οι ΗΠΑ – της παρέχουν τζάμπα ένα νέο και τρομερό εφαλτήριο. Από εκεί, τα φυτικά και τα χημικά ναρκωτικά που προέρχονται από την Ανατολή, μπορεί μια μέρα να τα κατακλύσουν όλα.
Μια συμπληρωματική λεπτομέρεια. Εκμεταλλεύτηκαν την εγκατάλειψη των τεράστιων εκτάσεων που περιβάλλουν τον πρώην πυρηνικό σταθμό Τσερνόμπιλ, όπου με τις φυτείες παπαρούνας έστησαν τα άνθη του θανάτου. Αλλά αυτά είναι τεράστια λουλούδια, σαν μεγάλα γαρύφαλλα που στέκονται σαν ακίδες με ύψος 1.5 μέτρο. Για να πιστέψει κανείς, ότι αυτά τα εδάφη που είναι αλλοιωμένα από τις διαρροές ραδιενέργειας, είναι εμποτισμένα με ραδιενεργές ουσίες οι οποίες βοηθούν εντυπωσιακά ώστε, να αναπτύσσονται παπαρούνες με τέτοιες αφύσικες διαστάσεις!
Είδα φωτογραφίες αυτών των τεράστιων σοδιών. Είναι τρομακτικό. Το ναρκωτικό του Τσερνόμπιλ θα φέρει επιπλέον καταστρεπτικά αποτελέσματα στον κόσμο μαζί με όλα τα άλλα;
Ξέρουμε για την παγκόσμια μαφία των ναρκωτικών, τις σχεδόν απεριόριστες δυνατότητές της, τη δύναμη της μυστικής οργάνωσής της, τον κυνισμό των εγκλημάτων της. Εσείς, οι νέοι της Ευρώπης ήσαστε ήδη η λεία που περίμεναν αυτοί οι διακινητές της συμφοράς. Αυτοί θα έχουν τεράστια παραγωγική δύναμη, λόγω της κομμουνιστικής χρεοκοπίας. Η Ρωσία και η Ευρώπη θα γνωρίσουν έναν νέο δήμιο που θα διαδεχτεί τον Lenin και τον Stalin.

Ποια από όλες τις αποτυχημένες χώρες μας είχε ποτέ σκεφτεί την εμφάνιση ενός τέτοιου ανταγωνιστή σε αυτή την πολυτάραχη, πεινασμένη και έτοιμη για όλα Ρωσία; Εκεί είναι, οι άλλοι δεν είναι. Αυτή είναι η αλήθεια και στο κοντινό μέλλον, η τρομερή απειλή, άλλη μια…

Η Ευρώπη περιμένοντας και χωρίς να αποφασίσει τίποτα, ατίμασε τον εαυτό της παρασυρόμενη στη ρωσική σήψη και στα διαλυμένα Βαλκάνια. Και στις δύο περιπτώσεις, το αποτέλεσμα ήταν μια ελεεινή αποτυχία.

Οι ΗΠΑ δένουν τους πυραύλους τους στα αμπάρια των κατασκοπευτικών αεροπλάνων του αεροπλανοφόρου Independence και παρατάσσουν εκατοντάδες μαχητικά-βομβαρδιστικά αεροσκάφη στη Σαουδική Αραβία, με σαφή πρόθεση να λάβουν την απάντηση που θα τους έδινε την αφορμή να ολοκληρώσουν νικηφόρα τον τρομοκρατικό πόλεμό τους στον Κόλπο! Χωρίς να ξεχνάμε ότι, με την επιβολή της διαδρομή του πετρελαίου μέχρι τη Βασόρα, ο Bush από μέρα σε μέρα θα καταστήσει προσβάσιμους τους τεράστιους χώρους του Νείλου και του Ευφράτη στον εβραϊκό μεσσιανισμό, που πάντα ονειρεύονταν οι προφήτες τους. Αυτή η περιπέτεια της Βασόρας δελεάζει σε μεγάλο βαθμό τους γενειοφόρους υποστηρικτές του εβραϊκού επεκτατισμού.

Προκειμένου ο Bush να δελεάσει στο έπακρο – εκτός από το εκλογικό σώμα εναντίον του Saddam Hussein – ένα σχετικά απρόθυμο εβραϊκό εκλογικό σώμα, δεν δίστασε να παράσχει μια φανταστική εγγύηση 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων στο Ισραήλ, παρά το γεγονός ότι είχε καταδικαστεί από τον ΟΗΕ για τις ληστρικές επιδρομές που έκανε στην Παλαιστίνη, στη Γιάφα, στο Λίβανο, στη Συρία.

Ακόμα πριν από την έγκριση της συγκεκριμένης εγγύησης, ένας Ισραηλινός λάμβανε κάθε χρόνο από τις ΗΠΑ μια αρωγή 300 φορές μεγαλύτερη από αυτή που λάμβανε ένας Αφρικανός!

Είναι να αναρωτιέται κανείς, ποιανού κράτους θα είναι πρόεδρος στο μέλλον ο Bush. Των ΗΠΑ; Του Ισραήλ; Ή και των δύο μαζί;…

Οι Βόσνιοι και οι Κροάτες δολοφονούνται από τα πολυβόλα των Σέρβων. Υπάρχουν 2.500.000 άνδρες, γυναίκες και παιδιά που εκδιώχτηκαν από την πατρίδα τους. Από την άλλη, το Ισραήλ, είναι μεγαλόσωμο και χοντρό και λαμπερό σαν χρυσό μοσχάρι. Για τα εβραϊκά λόμπι των ΗΠΑ, αυτό είναι το μόνο που έχει σημασία!

Οι Εβραίοι της Ρωσίας θέλουν να κατέβουν από την πρώην ΕΣΣΔ στο μεσσιανικό Ισραήλ. Το 1992, οι ΗΠΑ τους έδωσαν 10 φορές περισσότερα δολάρια σε σχέση με όσα έδωσαν συνολικά σε 400 εκατομμύρια Ρώσους και στους λαούς της Ανατολής!

Αυτοί θα περιμένουν μάταια να έρθει η «παγκόσμια τάξη» του κ. Bush για να τους βοηθήσει!

Ο Bush έχει άλλες σκοτούρες. Να γεμίσει και άλλα βαρέλια με πετρέλαιο και να κανακεύει περισσότερο τους Εβραίους. Στον Λευκό Οίκο, η θυρίδα των Ιρακινών και των Βόσνιων έχει μια μεγάλη ταμπέλα που λέει «closed»! Κλειστό! Όσο και αν επιμείνουν, να είναι σίγουροι ότι θα τη βρουν κλειστή.

Ευρωπαίοι, μην επιμένετε. Το θέμα διευθετήθηκε μια για πάντα.

V. Η ισχύς της Ασίας και το δράμα της Αφρικής

Οι ναυαγοί της ανατολικής και της δυτικής Ευρώπης, καθώς και οι λύγκες των ΗΠΑ (είτε ο κ. Bush συνεχίσει να περιφέρει την μπομπίνα του σε κατσαρόλα με ξίδι είτε όχι), θα έχουν πέσει σε όλη αυτή τη μεγάλη ανακαίνιση που περιγράψαμε και θα πρέπει από εδώ και στο εξής να αντιμετωπίσουν σημαντικές νέες δυνάμεις, που θα τους πριονίσουν την πλάτη τον επόμενο αιώνα.

Στην πραγματικότητα, ο 21^{ος} αιώνας θα είναι πάνω από όλα ο αιώνας του Ειρηνικού Ωκεανού.

Όχι μόνο της Ιαπωνίας, της Κορέας, της Ταϊβάν, του Χονγκ Κονγκ, της Σιγκαπούρης, που είναι γόνιμες σε τεχνάσματα και βρίσκονται ήδη σε πλήρη άνθιση. Αλλά και 1.5 δισεκατομμύριο Κινέζοι νηφάλιοι εργάτες, που έχουν συμβάλλει στη σύνθεση ενός πλούσιου πολιτισμού πολλών χιλιάδων ετών.

Αυτοί οι Κινέζοι που απελάθηκαν από τον Mao, ανέλαβαν με μεγάλη σοφία μετά από 50 χρόνια μαρξισμού να επιτύχουν στον οικονομικό τους εκσυγχρονισμό, αντί να λειτουργήσουν ανόητα όπως ο Gorbatchev και ο Yeltsin με μια πολιτική επανάσταση που ήταν αυτομάτως καταδικασμένη να αποτύχει, επειδή η ίδια η ουσία αυτών των χωρών είχε εξαφανιστεί και επίσης επειδή δεν τους είχαν προσφερθεί παρά μόνο ξεπερασμένα και διεφθαρμένα μοντέλα που είχαν αποτύχει παντού, ως υποκατάστατα του κομμουνισμού.

Οι Κινέζοι ενήργησαν εντελώς διαφορετικά από τη Μόσχα. Ανοικοδόμησαν την οικονομία τους πριν αρχίσουν να παριστάνουν τους πολιτικούς μεταρρυθμιστές. Εφηύραν μεθόδους αιχμής, όπως είχαν κάνει οι Ιάπωνες. Και δημιούργησαν όπως και αυτοί, μια κοινωνική αλληλεγγύη που διπλασιάζει την αποδοτικότητα τόσο του εργάτη όσο και του βιομηχάνου.

Το αποτέλεσμα: Οι αναδιαρθρωμένοι Κινέζοι μέσα σε 25 χρόνια, αυτά τα τεράστια πλήθη θα μπορούν να γίνουν μια μάζα επίμονων 2 δισεκατομμυρίων Ασιατών με την πιο προηγμένη τεχνολογία στον κόσμο.

Όλοι μαζί θα αναδείξουν την εξαιρετικά πλούσια ενότητά τους απέναντι στην Ευρώπη των «δημοκρατιών», που είναι ανεπαρκώς ενωμένη ή διχασμένη και 5 φορές μικρότερη σε αριθμό, με αίμα γεμάτο από AIDS και με τη γάγγραινα που υφίσταται από ασυνήθιστους νεοφερμένους, που έρχονται από την Αφρική ή την Ανατολή.

Επιπλέον, η Ευρώπη θα χάσει κάθε στοιχείο ηθικής, κοινωνικών αξιών και αυτοπεποίθησης. Δεν θα μπορέσει να αντέξει περισσότερο βάρος.

Παρόλα αυτά, δεν μπορούμε να τεμπελιάζουμε μέσα σε αυτή την ευρωπαϊκή βιομηχανία. Πρέπει να αφομοιώσουμε τις τεχνικές ανακαλύψεις και τις κοινωνικές μεθόδους που είναι τόσο αποτελεσματικές στον κίτρινο κόσμο. Όλα αυτά, με τη θανατική ποινή…είναι πολιτικά ανισόρροπα;

Οι ΗΠΑ μέσα τη θορυβώδη βουλιμία τους (και επίσης ‘’ξερές’’ από αστρονομικά ελλείμματα) δεν θα κάνουν δώρα αν δεν τους δοθούν χρήματα. Και ποιοι θα μπορούσαν να τους δώσουν;
Θα αφήσουν τις πρώην αποικίες τους με λίγα μη πωλήσιμα αγροτικά απόβλητα, απλά και μόνο για να προστατέψουν την εικόνα τους. Η στρόφιγγα θα κλείσει αμέσως μετά.
Η Ευρώπη, πνιγμένη στα προβλήματά της, δεν θα αντέξει για πολύ μέσα σε αυτό το χάος.
Ο Ερυθρός Σταυρός, οι εθελοντές γιατροί, οι λίγες χαοτικές παραδόσεις σιτηρών για την επιβίωση του 2-3% των άπορων Αφρικανών, δεν θα είναι παρά φτωχικά έμπλαστρα σε ξερά οστά.
Επίσης, εδώ πάλι βλέπουμε την τρέλα των νικητών του 1945, που ρίχνουν στα τυφλά το ¼ της ανθρωπότητας στην άβυσσο. Ρωσία, Ασία, Αφρική, τεράστια προβλήματα που θα έχει να αντιμετωπίσει το 6% των Ευρωπαίων μέσα στον επόμενο αιώνα.

VI. Το παρελθόν και η ευτυχία

Το παρελθόν είναι ξεκάθαρο μπροστά στα μάτια μας.
Πριν από 50 χρόνια, ο κόσμος της εργατιάς απολάμβανε μια σταθερότητα με χαμηλές αμοιβές. Δεν υπήρχαν λαμπερές τράπεζες κάθε 30 μέτρα στα λαϊκά σοκάκια, αλλά οι μέτριες οικονομίες εξασφάλιζαν – σχεδόν εξ’ ολοκλήρου – μια μεγάλη ηρεμία.
Όσον αφορά τον αγρότη, τα καταφέρνει εν μέρει με το σιτάρι, τα λάχανα, τις ελιές, τα καρότα και τα γουρούνια του. Περπατά στο χωράφι του, σιγοτραγουδώντας ένα παλιό ρεφρέν καβάλα στον γάιδαρό του, που έχει σηκωμένα αυτά σαν μεγάφωνα.
Είναι η Ευρώπη των αγρών, των αγνών κάμπων, των απλών χωραφιών. Η καρδιά και η ουσία της ζωής.
Στον Α’ Παγκόσμιο πόλεμο, πάνω από τους μισούς που «έπεσαν για τη Γαλλία» ή «έπεσαν για τη Γερμανία» ήταν αγρότες. Είναι σχεδόν απίστευτο. Αλλά έτσι ήταν, πάνω από το 50%. Σήμερα, έχει απομείνει λιγότερο από το 7% των χωρικών στις εξοχές.
Αλλά είναι προσωρινό. Σύντομα, σε όλη την Ευρώπη δεν θα έχει απομείνει πάνω από το 4-5%. Επιπλέον, θα κινδυνεύσουν από πλημμύρες, τιμές ξεπουλήματος και από τα τεράστια αμερικανικά πλεονάσματα. Αντιπροσωπεύουν ένα τεράστιο βάρος. Δεν θα μπορούν πλέον να επιβιώσουν στην Ευρώπη, παρά μόνο μέσω επιδοτήσεων που αντιστοιχούν στο 60% της υποστήριξης που παρέχουν τα ταμεία της Ενιαίας Αγοράς.
Σήμερα, στις ΗΠΑ οι αγρότες δεν αντιπροσωπεύουν πάνω από το 3% του συνολικού πληθυσμού. Επίσης, είναι μια διαστρεβλωμένη αγροτιά που έχει σχεδόν τελείως βιομηχανοποιηθεί και επιβιώνει μόνο με το ψήσιμο, το άλεσμα, την κατάψυξη των προϊόντων της φύσης, που είναι παραποιημένα, πρώιμα,

έχοντας χάσει τη γεύση τους, επικαλυμμένα με ένα γυαλιστερό πλαστικό που χρησιμεύει για να δελεάσει τον αγοραστή.
Πριν τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, ο αγροτικός κόσμος ήταν η ίδια η ουσία των ευρωπαϊκών λαών. Φρόντιζαν επιμελώς για την ομορφιά και την ποιότητα των προϊόντων που παρήγαγαν οι σοδειές τους, ήταν αριστουργήματα υπομονής. Αυτή τη στιγμή, αισθάνονται ότι πνίγονται από το αμερικανικό μοντέλο χρήσης της πολιτικής στις επιχειρήσεις.
Ο εργάτης των πόλεων, από τη μεριά του, έχει μετατραπεί σε ένα ατελές συμπλήρωμα της μηχανής. Η μηχανή δουλεύει καλύτερα και γρηγορότερα από αυτόν και παίρνει συχνά τη θέση του. Η απόκτηση ενός υπερσύγχρονου μηχανήματος σημαίνει ότι θα υπάρξουν 50% λιγότεροι εργαζόμενοι και 50% περισσότεροι άνεργοι. Η μηχανή θα είναι η απάνθρωπη ερωμένη του 21^{ου} αιώνα. Προβλέποντας την πάντα πιθανή απόλυση του εργάτη, θα πρέπει να διπλασιαστεί η δυνατότητα επιβίωσης σε χιλιάδες σπίτια και η γυναίκα θα πρέπει να εργαστεί ώστε, ο μισθός της να αναπληρώσει τον άλλο μισθό όταν αυτός δεν θα υπάρχει την άλλη μέρα.
Εξ ου και η διαταραχή της οικειότητας. Η κούραση των ζευγαριών, η κούραση για τις δουλειές του σπιτιού, συγκρούσεις και διαφωνία χαρακτήρων, διαζύγια, όλο και λιγότερα παιδιά που τα εμπιστεύονται σε ανώνυμους παιδικούς σταθμούς.
Παρόλα αυτά, η τρυφερότητα είναι απαραίτητη για τα μικρά παιδιά. Είναι ένα αναντικατάστατο συστατικό που βοηθά στην παιδική ισορροπία.
Από την άλλη, η συνεχής χρήση των σούπερ μάρκετ που έχουν γίνει το απαραίτητο συμπλήρωμα των νοικοκυριών με το διπλό εισόδημα και τα παραμελημένα παιδιά, έχει εξαλείψει εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι ένα βασικό στοιχείο για τη σταθερότητα της κοινωνίας. Ανακοινώνουν την εξαφάνιση της μεσαίας τάξης.
Το Κράτος έχει γίνει το οικονομικό τέρας του σύγχρονου κόσμου αρπάζοντας το μεγαλύτερο μέρος του συνεχώς αυξανόμενου κέρδους, το οικογενειακό εισόδημα, συνήθως πλασματικό και παρόλα αυτά κερδίζεται σκληρά, αλλά μια οικονομική ανατροπή μπορεί ανά πάσα στιγμή να το ισοπεδώσει.
Η ανθρωπότητα πιστεύει ότι είναι ελεύθερη. Είναι όμως; Ο υπερ-καπιταλισμός κυριαρχεί στην κοινωνία. Είναι η νέα μορφή σκλαβιάς, της οποίας η επιχρύσωση δεν συγκαλύπτει τη σκληρότητά της. Ο φτωχός όσο φτωχός και να ήταν, μπορούσε να αντέξει περισσότερο ή λιγότερο. Και λίγο ήταν αρκετό.
Σήμερα κυριαρχεί η αδυσώπητη δριμύτητα του σύγχρονου κόσμου, με την υπερκατανάλωση και τα διαρκώς αυξανόμενα έξοδα ή το στραγγάλισμα των φτωχών. Ο κατά βάση έντιμος άνθρωπος καταλήγει να θεωρείται ανόητος. Αυτός που κερδίζει είναι ο εξυπνότερος, ο πιο κομπιναδόρος και ο λιγότερο ευσυνείδητος. Αν υπάρχει έλλειψη χρημάτων, μπορεί κανείς να δανειστεί περισσότερα χρήματα από τις δυνατότητές του, ακόμα και αν τυραννηθεί από τους πιστωτές του με το μαχαίρι στο λαιμό. Οι πιστωτικές κάρτες έχουν γίνει για

τα 9/10 των νοικοκυριών τα ψεύτικα διαβατήριά τους στην παγίδα του πλούτου, που συνεχώς φεύγει και οι άνθρωποι προσπαθούν συνεχώς να τον αρπάξουν.
Ένας νέος δεν καταλαβαίνει πλέον ότι, παλιότερα μπορούσε κανείς να ζήσει διαφορετικά.
Η σύγχρονη ζωή είναι σίγουρα ευκολότερη από ό,τι ήταν στο παρελθόν, αλλά μόνο για κάποιους. Ρίχνει στην κόλαση ολόκληρους λαούς, μη εξελιγμένους. Όσο για τους σκληρά εργαζόμενους άντρες και γυναίκες, είναι πλούσιοι μόνο σε χρήματα που φεύγουν, γλιστρούν από τα δάχτυλά τους και εξαφανίζονται σαν το νερό κάτω από την άμμο.
Ο σύγχρονος άνθρωπος κυκλοφορεί ανάμεσα σε εκατομμύρια αυτοκίνητα, που του δίνουν την ψευδαίσθηση ότι ξεφεύγει από την πραγματικότητα. Αλλά αυτοί οι δρόμοι είναι εξωφρενικοί. Η άσφαλτος βρωμάει στις πολυσύχναστες πόλεις. Ο αέρας μολύνει τους πνεύμονες, μολύνει το αίμα. Στις θορυβώδεις λεωφόρους μας, στα ίδια τα δέντρα με το ξεθωριασμένο φύλλωμά τους, φεύγουν και τα τελευταία πουλιά.
Η μαύρη ρύπανση από τα εργοστάσια αυξάνεται παντού, γίνεται όλο και πιο αποπνικτική.
Τον επόμενο αιώνα, θα υπάρξουν εργοστάσια που θα εγκατασταθούν στα πιο μακριά χωράφια ρυζιού ή μανιόκας, στο Λάος, στις περιοχές των Μαντσού, στην Πολυνησία.
Η απέραντη ανθρώπινη σύγχυση κατεβαίνει ορμητικά από όλες τις πλευρές σαν ποτάμι από μυρωδιές ταγγού. Η ίδια η φύση έχει γίνει χελιδόνι με πλαδαρά φτερά.
Θα μετριαστούν τουλάχιστον αυτές οι υπεράνθρωπες δυσκολίες που φυλούν σκοπιά στην είσοδο της Ευρώπης στον 21^{ο} αιώνα από νέες ανακαλύψεις, που θα παρέχουν εξαιρετικά μέσα αντίδρασης;
Βασικό ερώτημα!

VII. Οι σύγχρονες ανακαλύψεις

Οι σύγχρονες ανακαλύψεις δεν θα σώσουν τα πάντα;
Οι επιστημονικές πρόοδοι του σύγχρονου κόσμου συνήθως είναι εκθαμβωτικές. Αλλά μήπως η λάμψη τους κρύβει τις ελλείψεις τους;
Με τη βοήθεια των γενετικών και των φαρμακευτικών ανακαλύψεων που προκύπτουν από σύγχρονες έρευνες και τη διάδοσή τους σε όλο τον κόσμο, ζούμε περισσότερο. Οι γυναίκες που ως γνωστόν δεν πεθαίνουν ποτέ, έχουν υπερβεί πλέον τον μέσο όρο ηλικίας των 80 ετών και τους αρέσει να τις περνούν για σπαρταριστές βοσκοπούλες. Είναι θαυμάσιο! Αλλά ποιος θα πληρώσει τις συντάξεις αυτών των εκατομμυρίων ατρόμητων γυναικών; Τόσο εκείνων όσο και των αντρών που θα θέλουν να κάνουν το ίδιο γρήγορα;
Και τους εκατομμύρια τόνους συμπληρωματικών φαρμάκων που αυτοί οι ανάπηροι, αυτοί που τρέμουν, που έχουν βρογχίτιδα, αυτοί οι στριμμένοι θα

απαιτήσουν από κοινού την Κοινωνική Ασφάλιση;…Και τα χιλιάδες κτίρια που θα στεγάσουν αυτούς τους παραμελημένους ηλικιωμένους;
Και οι διασκεδάσεις, τα ταξίδια που θα πρέπει να οργανωθούν για να στολίσουν τα ρομαντικά όνειρα των εξασθενημένων μυαλών και των πλαδαρών σωμάτων;…
Τα κράτη, συντετριμμένα από τα τρέχοντα βάρη τους, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν και αυτά τα πρόσθετα βάρη στο μέλλον. Αυτά θα διπλασιάσουν το βάρος, κάτω από το οποίο οι κυβερνήσεις ήδη καταρρέουν.
Για να τροφοδοτήσουν αυτά τα ταμεία γήρατος που αυξάνονται συνεχώς και είναι μια τόσο αχανής εικόνα σαν το πιθάρι των Δαναΐδων, δεν θα υπάρξουν άλλα εξαιτίας της μείωσης των γεννήσεων και μόνο οι μισοί εργαζόμενοι θα συνεισφέρουν στην Κοινωνική Ασφάλιση. Από πού θα έρθουν λοιπόν οι εκατομμύρια άφθαρτοι ηλικιωμένοι και ηλικιωμένες;…
Τα μυαλά των ερευνητών αποστάζουν εκατοντάδες άλλα θαύματα, με πρωταγωνίστρια τη σκιά.
Είναι αλήθεια.
Για παράδειγμα, κατάφεραν να διπλασιάσουν την παραγωγή γάλακτος. Το αποτέλεσμα: Οι Αμερικανοί το ρίχνουν στα ποτάμια τους! Και οι Ευρωπαίοι έπρεπε να αποθηκεύσουν στα ψυγεία της Ενιαίας Αγοράς ένα δισεκατομμύριο κιλά μη πωλήσιμου βουτύρου!
Επιπλέον, εκατοντάδες γυναίκες και παιδιά πεθαίνουν από πείνα και δίψα σε έναν κόσμο, όπου τα αεροπλάνα πηγαίνουν από το Παρίσι στο Τόκυο μέσα σε λίγες ώρες και στον ίδιο κόσμο ένα κουτί που έχει γάλα με σκόνη ή ένα γιαούρτι θα χρειαστεί ένα χρόνο για να φτάσει ή να μη φτάσει σε πεινασμένες χώρες!
Έχουμε χάσει τον προσανατολισμό μας. Στη Ρωσία φτιάχνουν καφέ από τούβλα. Στη Βραζιλία φτιάχνουν τούβλα με καφέ!
Άλλοι εφευρέτες έχουν μεγαλώσει τίμια βοοειδή όλων των ειδών στη μέγιστη μορφή τους στο μισό χρόνο. Το αποτέλεσμα: Δεν ξέρουν πού να φυλάξουν τόσο πολύ ματωμένο κρέας και τσακώνονται στα σύνορα για να επιτεθούν και να κάψουν τα μισά πρόβατα και τα μισά γουρούνια, που οι Άγγλοι και οι Δανοί δεν ξέρουν πια τι να κάνουν!
Κατάφεραν μέσω της εξυπνάδας, της ευφυίας και του πάθους για κάτι καινούργιο να κάνουν την τηλεόραση, ένα πραγματικό θαύμα. Το αποτέλεσμα: τα πλήθη κάθονται μπροστά σε μια οθόνη κάθε μέρα για 3.5 ώρες. Καταλήγουν να είναι τελείως αποπροσανατολισμένοι στο έλεος οποιασδήποτε γλώσσας οχιάς ή οποιασδήποτε ασυναρτησίας. Καταπίνουν ευχαριστημένοι τις πιο ανησυχητικές τρέλες. Αποφασίζουν για τη μοίρα τους και για τους άλλους, σύμφωνα με τα κουτσομπολιά, τα ψέματα και τις μυθοπλασίες. Δεν σκέφτονται πια, δεν καθοδηγούνται πλέον από ιδέες, αλλά από επαναλαμβανόμενες εικόνες που συνήθως προκαλούν παραισθήσεις και είναι σχεδόν πάντα καταστροφικές για την προσωπικότητά τους.
Τρία λεπτά μπροστά στην τηλεόραση, έχουν 1000 φορές μεγαλύτερο αντίκτυπο από 100 αντικειμενικές μελέτες ειδικών ή επιστημόνων οι οποίοι θα έχουν με

δυσκολία 2000 – 3000 αναγνώστες, ενώ ο ζιγκολό στην οθόνη θα έχει δύο ή τρία εκατομμύρια φανατικούς θεατές, τους οποίους κέρδισε εκ των προτέρων με τις αερολογίες του.
Η τηλεόραση είναι ο μεγάλος δηλητηριαστής του αιώνα. Θα ταίριαζε να εγκατασταθούν κάποια ηχεία σε αυτές τις κομβικές θέσεις από κάποιες πολιτικές προσωπικότητες ή από επιτήδειους χρηματιστές, που κάνουν ταχυδακτυλουργίες με τα δισεκατομμύρια και ρυθμίζουν τη ζωή των καναλιών. Αυτοί οι δωρητές των αγκαλιών διαμορφώνουν γνώμες, τις ελέγχουν και τις ανατρέπουν. Με ποιο δικαίωμα;… Τι απομένει από τη «δημοκρατία» στο τέλος μιας τέτοιας απάτης για τα εγκλωβισμένα πλήθη;
Μηδέν!
Οι παρεμβολές του μικροφώνου και αυτοί που είναι από πάνω τους καθορίζουν τον νόμο, τον μόνο νόμο. Κάθε μέρα, αυτή η κυριαρχία γίνεται όλο και πιο αποπνικτική.
Οι άνθρωποι ρίχνονται σαν βέλη στη Σελήνη, στον Ποσειδώνα, στο Δία σαν να πήγαιναν στη Λούρδη ή στο Σεστριέρε.
Η πυρηνική ενέργεια μπορεί να αναπτύξει χιλιάδες αστραφτερές και κεραυνοβόλες βολίδες από τις ερήμους της Αριζόνα μέχρι τους πάγους της Σιβηρίας και στην έρημο με τα πετρέλαια του Κουβέιτ!
Έτσι, χιλιάδες συγκλονιστικές ανακαλύψεις καθορίζουν τον κόσμο, την καθημερινότητα και τα σπίτια που βρίσκονται κοντά σε κάθε ερευνητή ή κάθε ταραχοποιό.
Ποια είναι όμως τα αποτελέσματα;
Προχωράμε μπροστά;
Είμαστε πιο ευτυχισμένοι;
Ή μήπως η ευτυχία καταρρέει;
Διαπιστώθηκε πρόσφατα στα μεξικανο-αμερικανικά σύνορα ότι 28 εργάτριες ενός εργοστασίου καλλυντικών, είχαν γεννήσει μέσα σε ένα χρόνο 28 παιδιά χωρίς εγκέφαλο!
Ήταν ένα τυχαίο γεγονός;
Ή μήπως ήταν η αντίδραση από τις λάθος υπολογισμένες εφευρέσεις;
Δηλαδή, 28 δυστυχισμένες μητέρες κράτησαν για λίγες ώρες στην αγκαλιά τους αδρανή μωρά, των οποίων τους εγκεφάλους είχαν ρουφήξει οι τερατώδεις ή θαυματουργές εφευρέσεις!
Είναι αναμφίβολο ότι, ο μελλοντικός κόσμος θα σκαρφαλώσει σε ένα τεράστιο ερωτηματικό.
Παρόλα αυτά, ένας νέος πρέπει να αποδεχτεί αυτόν τον νέο κόσμο χωρίς μάταιες τύψεις. Με τα ελαττώματά του, αλλά και με ό,τι συναρπαστικό μπορεί να έχει, αυτούς τους απείρως διευρυμένους ορίζοντες. Τα αθλήματα που συνήθως παραμορφώνονται από τη χρήση των ναρκωτικών, αλλά αναγεννούνται από την πειθαρχία και την αρμονία της άμιλλας. Οι δυνατότητες για νέες γνώσεις που αποκτούνται μέσω των ταξιδιών, είναι μια ακριβέστερη και ευρύτερη

κουλτούρα, ακόμα και αν μερικές φορές μπερδεύεται μέσα στην ανακατωσούρα και τον παραλογισμό.
Οι ιδιοφυείς μεταρρυθμιστές θα ανέβουν στο άρμα του 21ου αιώνα, αλλά δεν θα εμποδίσουν τα τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που ταλαιπωρούν έναν κόσμο, ο οποίος έχει ήδη κατακλυστεί από πολιτικές, κοινωνικές και φυλετικές περιπλοκές.
Αν θέλει η Ευρώπη να επιβιώσει από αυτές τις περιπλοκές, θα πρέπει να τις υπερνικήσει με κάθε κόστος. Αυτή είναι η σημερινή πρόκληση, η ωμή πρόκληση που τρομάζει τους αδύναμους, αλλά πρέπει να τονώσει τις καρδιές των ισχυρών. Είναι μια πρόκληση που δεν αφορά μόνο τις συνθήκες μιας μέρας ή μιας εποχής, αλλά επεκτείνεται σε κάτι βαθύτερο και μόνιμο στη συνείδηση του ανθρώπου, ό,τι και αν είναι.
Ας υποθέσουμε ότι αύριο ο Hitler θα κατέβει από τη Valhalla και θα επανεμφανιστεί στην Καγκελαρία του Ράιχ. Είναι σίγουρο ότι θα έπρεπε να καταφύγει σε νέα σχέδια, νέες μεθόδους και να αναδιαμορφώσει το όραμά του. Δεν θα επαναλάμβανε αυτά που άφησε πίσω του. Θα διατηρούσε σθεναρά τις αρχές του, αλλά θα τις προσάρμοζε στις παρούσες ανάγκες. Όσον αφορά τις απόψεις του για το πρόβλημα της γεωργίας ή για τη συνεργασία των γυναικών στη δημόσια ζωή ή για την οικολογία – την οποία ίδρυσε το 1933, αυτός ήταν ο πραγματικός ιδρυτής – και για τη φυλετική κατανομή των λαών ή ακόμα και για την παγκόσμια κατανομή του πλούτου, θα λάμβανε χωρίς αμφιβολία διαφορετικές αποφάσεις από αυτές που σημάδεψαν το πρώτο μισό του 20ού αιώνα.

VIII. Η επαναφορά της πνευματικής ζωής στις ψυχές

Υπάρχει περίπτωση να σωθεί η τιμή της Ευρώπης;…
Είναι αλήθεια ότι το παιχνίδι είναι σκληρό.
Αλλά υπάρχουν 100 λόγοι για αγώνες και ελπίδες. Μια ατσάλινη θέληση αξίζει περισσότερο από χίλιες αδυναμίες.
Το 1940, ένας Reynaud, ο λαλίστατος πρωθυπουργός της «δημοκρατικής» Γαλλίας, αναφώνησε λέγοντας: «Θα νικήσουμε γιατί είμαστε πιο δυνατοί». Ένα μήνα μετά, οι δημοκρατίες σε όλη τη Δύση κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι! Ο Reynaud, κατέφυγε τρομοκρατημένος (με 29 κιλά χρυσό) στα Πυρηναία, όπου τραυματίστηκε στο κεφάλι επειδή το αυτοκίνητό του έπεσε σε δέντρο!
Ο πολυάσχολος φλεγόταν! Βγήκε νοκ άουτ το ανθρωπάκι! Το θέμα του διευθετήθηκε μέσα σε λίγες εβδομάδες.
Όπως φαίνεται, τα πάντα μπορούν να καταρρεύσουν αλλά ένας αληθινός χαρακτήρας μπορεί να τα διορθώσει όλα.
Δεν είναι αρκετό οι επιθυμίες να τείνουν σε μια ισχυρή προσπάθεια υλικής ανανέωσης ώστε, να επιτευχθεί η ανανέωση των μελλοντικών εποχών.

Δεν είναι μόνο η παγκόσμια οικονομία που είναι άρρωστη, ούτε η πολιτική. Επηρεάζεται το ηθικό σύμπαν των λαών, δηλητηριάζεται από έναν τρελό ανταγωνισμό για ανέσεις, κάτι που είναι φαινομενικά ευχάριστο αλλά συνήθως, είναι τραγικά καταστροφικό.
Ο άνθρωπος της εποχής μας, έχει εγκαταλείψει τα 1000 χρόνια του Χριστιανισμού και της θρησκευτικότητας. Όλοι θέλουν να «ζουν» και να απολαμβάνουν σε αφθονία ανέσεις και χαρές. Έχει γίνει χωρίς να το καταλάβει, σκλάβος τον μέτριων ευχαριστήσεων που περιορίζονται στην επιφανειακή ευεξία και περπατά βαριεστημένος.
Πώς μπορούμε να επαναφέρουμε την πνευματική ζωή σε ψυχές που έχουν σχεδόν σβήσει, όπου η φλόγα τους δεν είναι πια αναμμένη και είναι πνιγμένες μέσα σε στάχτες που σιγά σιγά ψύχονται; Ποιος θα την αναζωπυρώσει; Ποιος θα φυσήξει σε αυτά τα κάρβουνα που έχουν γίνει ένα με το έδαφος την έμπνευση, από την οποία θα ξεπηδήσει η πνευματική φωτιά;
Χωρίς αυτή, όλα είναι χαμένα. Είναι το δώρο, η γενναιοδωρία, η αγάπη για τον άνθρωπο, η θέληση για προσφορά και η ιερή ζέση ενός ιδανικού που ξεχειλίζει από αλήθεια για την ανανέωση της εσωτερικής ζωής του ανθρώπου. Η ανθρώπινη καρδιά δεν είναι απλά ένας δέκτης πρόσκαιρων απολαύσεων. Είναι ένας όμορφος κήπος, με τα χρώματά του και τις μυρωδιές του. Θέλει να υψωθεί πάνω από τα μπερδεμένα αλσύλλια της ύπαρξης. Πολιτική επανάσταση; Ναι! Οικονομική και τεχνολογική επανάσταση; Ναι! Κοινωνική; Ναι! Μα πάνω από όλα, η επανάσταση των ψυχών, όπου κυριαρχεί η ύπαρξη των ευωδιών τους!
Η ευτυχία δεν είναι απλά ένα υποπροϊόν της ντισκοτέκ. Ο άνθρωπος πρέπει πρώτα να γίνει ένα πνευματικό ον, που δίνει αξία σε ό,τι εξυψώνει και εξευγενίζει. Αλλιώς, η ζωή δεν θα είναι παρά μια σκάφη από την οποία τρέφεται χωρίς να υπάρχει κάτι ουσιαστικό, όσο ευχάριστη και αν είναι η διακόσμηση.

IX. Ο αιώνας των ελίτ

Υπάρχει η ψυχή.
Υπάρχει επίσης και η ευφυία.
Μια επανάσταση δεν υλοποιείται με τα «μπράβο», πόσο μάλλον με κενά λόγια που αντηχούν σαν επικασσιτερωμένα αντικείμενα. Κάθε εμπλουτισμένη επανάσταση είναι, ο καρπός μιας μακράς πνευματικής προετοιμασίας. Ο επόμενος αιώνας θα είναι, ο αιώνας των ελίτ και του συντονισμού των ανακαλύψεών τους περισσότερο από ποτέ άλλοτε. Αυτοί που θα κατευθύνουν και θα αλλάξουν την κοινωνία θα είναι μόνο οι καλύτεροι και οι ικανότεροι. Τελείωσαν οι εποχές, όπου το ανθρώπινο ον μπορούσε να προετοιμάσει την ανάπτυξή του μέσω της παραμέλησης, της ευκολίας, της άγνοιας και της τεμπελιάς.
Ο εργάτης θα πρέπει από μόνος του να σταματήσει να είναι έτσι όπως ήταν για πολύ καιρό, δηλαδή ένας αδαής εργάτης. Θα πρέπει να μεταμορφωθεί μέσω σκληρής δουλειάς και πνευματικής προετοιμασίας σε έναν τεχνικό με υψηλά

προσόντα. Η σύγχρονη και πολύ ακριβή βιομηχανία, θα προσλαμβάνει μόνο εκλεκτούς υπαλλήλους. Αύριο, δεν θα υπάρχει θέση για τους μέτριους. Αυτοί θα βρεθούν σε ένα χάος από στουρνάρια και παράσιτα, με όλες τις πόρτες να είναι κλειστές για πάντα.
Τον επόμενο αιώνα πρέπει να υψώσετε ανάστημα, με σκληρή δουλειά, με επιμονή, με πνευματική ευστροφία και ισχυρό χαρακτήρα, ως προς το ψυχολογικό επίπεδο και τις τεχνικές γνώσεις, που θα αφήσουν το ανεξίτηλο στίγμα τους στους μελλοντικούς ηγέτες των λαών.
Οι νέοι πρέπει να καταλάβουν ότι, στο βαθμό που θα δουλεύει το μυαλό τους θα αυξηθούν οι τεχνικές γνώσεις τους και θα γίνουν ένα ζωντανό κομμάτι της ελίτ, που θα καταφέρουν να πετύχουν για την αναδιαμόρφωση της κοινωνίας.
Θα ξεπροβάλλουν νέες εποχές, στο βαθμό που εσείς, τα νεαρά αγόρια και κορίτσια του 21^{ου} αιώνα ήδη κατασκηνώσατε στο κατώφλι μας, θα καταπιαστείτε – με νέες μεθόδους και ιδέες, αλλά και με ένα φλέγον ιδανικό όπως αυτό των μεγαλύτερων από εσάς σε ηρωικές εποχές – με το μεγαλειώδες έργο της αναδιαμόρφωσης μιας εκτροχιασμένης κοινωνίας.
Νέοι συναγωνιστές της Ευρώπης, ήρθε η σειρά σας.
Υλικά, βεβαίως, αλλά πάνω από όλα να είστε πνευματικά και ψυχολογικά έτοιμοι, διαθέσιμοι να κάνετε θυσίες, το μυαλό σας να είναι τέλεια συγκροτημένο και αναθρεμμένο, το σώμα σας να είναι δυνατό για τις πιο σκληρές μάχες και η ψυχή να διαφωτίζει το δρόμο σας. Λοιπόν, όπως και να ‘χει, η σκληρότητα του αγώνα, τα δυνατά σας χέρια θα μπορέσουν να υψώσουν με τις ασπίδες σας αυτή τη νίκη, που οι αδύναμοι θα πίστευαν ότι είναι ακατόρθωτη.
Μόνο όσοι έχουν πίστη επιστρέφουν και αψηφούν το πεπρωμένο! Πιστέψτε! Αγωνιστείτε!
Ο κόσμος χάνεται ή πιάνεται! Πιάστε τον!
Στην ανθρώπινη έρημο, όπου βελάζουν τόσα πρόβατα, εσείς να είστε λιοντάρια!
Δυνατοί όπως αυτά! Ατρόμητοι όπως αυτά!
Και ο Θεός μαζί σας!
Σας χαιρετώ, συναγωνιστές!

Léon Degrelle
Αύγουστος 1992

Léon Degrelle

15/06/1906

–

31/03/1994